

- [ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΛ.Ε.Σ.Μ.Ε. ΜΕ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΥΣΤΡΑΛΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΟΣ κ. JEREMY ROGER NEWMANTH 28 ΜΑΪΟΥ 2008 --- click here for English version ---](#)
- [Το ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ «ΘΩΡΑΚΕΣ - ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΡΜΑΤΩΝ - ΤΟ ΟΧΗΜΑΤΩΝ. 20 ΜΑΪΟΥ 2008.](#)
- [ΠΡΟΛΗΨΗ ΔΑΣΙΚΩΝ ΠΥΡΚΑΙΩΝ](#)
- [ΤΟ ΑΝΑΔΥΟΜΕΝΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΟ «ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ» ΜΕΤΑ ΤΗΝ «ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ» ΤΟΥ ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟΥ \(ΚΟΣΣΟΒΟΥ\)](#)
- [TRAFFICKING : ΤΟ ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΙΟ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ](#)
- [ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΞΕΛΞΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΕ ΧΩΡΕΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ : Παρούσα Κατάσταση, Προβλήματα, Προοπτικές](#)
- [ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΩΝ ΤΟ ΑΞΙΑΝΑΓΝΩΣΤΟΝ](#)
- [ΜΙΑ ΠΛΑΤΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΔΙΚΑΙΟΥ](#)
- [ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ - ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ ΖΗΤΗΜΑ. ΔΥΟ ΕΘΝΗ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΓΗ.](#)
- [ΜΕ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα 16 Απριλίου 2008 - 10 Ιουνίου 2008](#)
- [ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΑΓΩΓΩΝ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ \(Φ.Α\) ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ](#)
- [ΤΟ ΝΕΟΕΚΛΕΓΕΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΛ.Ε.Σ.Μ.Ε](#)
- [ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ](#)
- [ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΣΗ](#)

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΕΩΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΥΡΙΟΥ JEREMY ROGER NEWMAN

Ο Εξοχώτατος Πρέσβης της Κοινοπολιτείας της Αυστραλίας, κ. Jeremy Roger Newman, γεννήθηκε στην Μελβούρνη της Αυστραλίας. Σπούδασε στην Σιγκαπούρη, Σρι Λάνκα και Ηνωμένο Βασίλειο στο Πανεπιστήμιο του Κέϊμπριτζ, απ' όπου έλαβε πτυχίο Α΄ Τάξεως στην Ιστορία. Ορίστηκε Πρέσβης στην Ελλάδα τον Φεβρουάριο του 2008. Από τον Ιούλιο του 2006 ήταν 1ος Βοηθός του Γραμματέως Ευρωπαϊκών Υποθέσεων στο ΥΠΕΞ της χώρας του. Το 2005-2006 ήταν 1ος Βοηθός του Γραμματέως Αμερικής – Ευρώπης. Το 2001-2005 υπήρξε Πρέσβης στην Ιρανική Ισλαμική Δημοκρατία. Το 1998-2001 υπήρξε Βοηθός του Γραμματέως της Διευθύνσεως Στρατηγικής Πολιτικής και του Κλάδου Πληροφοριών. Το 1994-1998 ήταν Βοηθός Γραμματέως στη Διεύθυνση Διεθνών Θεμάτων του Πρωθυπουργικού Γραφείου και μέλος της Δυνάμεως Αντιμετώπισεως Καταστροφών της Κοινοπολιτείας. Το 1980-1994 υπήρξε Ανώτερος Αναλυτής και αργότερα επικεφαλής του Κλάδου του Γραφείου Εθνικών Αναλύσεων. Το 1982-1985 ήταν 2ος Γραμματέας στην Ουάσιγκτον και το 1979 καθώς και το 1972-1979 3ος Γραμματέας στο Δουβλίνο και Βελιγράδι αντίστοιχα και μέλος της Δύναμης Αντιμετώπισης Καταστροφών της Κοινοπολιτείας.

**ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ
ΜΕ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΥΣΤΡΑΛΟΥ ΠΡΕΣΒΕΩΣ
Κ. JEREMY ROGER NEWMAN ΤΗΝ 28 ΜΑΪΟΥ 2008**

....Πραγματοποιήθηκε, την 11.00 ώρα της 28 Μαΐου 2008, στην αίθουσα «Γ. ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ» του Υπουργείου Εξωτερικών, η μηνιαία συνάντηση των μελών της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ, κατά την οποία ομιλήσε ο νέος Πρόεδρος της Κοινοπολιτείας της Αυστραλίας κ. Jeremy Roger Newman με θέμα : «Η προσέγγιση της Αυστραλίας στα Παγκόσμια Θέματα».

Το Εξοχώτατο Πρόεδρο προσεφώνησε ο Πρόεδρος του Δ.Σ. της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ Αντιστράτηγος ε.α. Ηλίας Καζούκας με τους παρακάτω λόγους :

Εξοχώτατε Πρόεδρο της Κοινοπολιτείας της Αυστραλίας, κ. Τζέρεμυ Νιούμαν, Κυρίες, Κύριοι,

Εκ μέρους των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών σας καλωσορίζουμε και σας ευχαριστούμε θερμώς που ανταποκριθήκατε στην πρόσκλησή μας και μας τιμάτε με την παρουσία σας στη σημερινή μας εκδήλωση.

Εξοχώτατε κ. Πρόεδρο,

Σας ευχαριστούμε ιδιαίτερα δια την τιμή που μας κάνατε να είσθε ο ομιλητής κατά τη σημερινή συνάντηση των μελών μας.

Η Ελληνική Εταιρεία Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΕΣΜΕ) είναι μη κερδοσκοπική, μη κυβερνητική οργάνωση, που ιδρύθη το 1994 από ανωτάτους, εν αποστρατεία, αξιωματικούς των Ενόπλων Δυνάμεων. Έχει ως σκοπό τη μελέτη θεμάτων στρατηγικής, γεωστρατηγικής, γεωπολιτικής, οικονομίας και περιβάλλοντος, που επηρεάζουν το εγγύς και μεμακρυσμένο προς την Ελλάδα περιβάλλον. Αριθμεί περίπου τα διακόσια πενήντα (250) μέλη, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων – Ασφαλείας, πανεπιστημιακοί, επιστήμονες, επιχειρηματίες, σπουδαστές των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Συνεργάζεται με τα Υπουργεία Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών, Εσωτερικών, Ανάπτυξης και Εμπορικής Ναυτιλίας, με αντίστοιχα Ινστιτούτα εσωτερικού και εξωτερικού.

Εκπονεί μελέτες, διοργανώνει σεμινάρια, διεθνή συνέδρια. Κοινοποιεί τις απόψεις – προτάσεις στους αρμόδιους φορείς, που έχουν δικαίωμα λήψεως αποφάσεων. Εκδίδει το διμηνιαίο περιοδικό «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ».

Η λειτουργία της ΕΛΕΣΜΕ βασίζεται στην εθελοντική και ανιδιοτελή προσφορά εργασίας των μελών.

Οικονομικά υποστηρίζεται από τις συνδρομές, χορηγίες και δωρεές μελών και φίλων.

Κύριε Πρόεδρο,

Οι λαοί της μακρινής Αυστραλίας και της Ελλάδος ευρέθησαν δια πρώτη φορά ο ένας δίπλα στον άλλο, στη διάρκεια του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου, την άνοιξη

του 1941, όπου Έλληνες, Αυστραλοί, Βρετανοί και Νεοζηλανδοί υπερασπιζόμενοι την ελευθερία και δημοκρατία, έδωσαν κατά της Γερμανίας τιτάνιο υποχωρητικό αγώνα από τα βόρεια σύνορα της Ελλάδος, τη Μακεδονία, μέχρι τη νήσο Κρήτη. Ένας αγώνας που διήρκεσε επί πενήντα περίπου ημέρες και είχε ως αποτέλεσμα την καθυστέρηση της εκδήλωσης της Γερμανικής επίθεσης κατά της Ρωσίας, η οποία με σύμμαχο πλέον και τον Ρωσικό, βαρύ, χειμώνα κατάφερε την λαμπρά νίκη κατά της Γερμανίας.

Η φιλία των δύο λαών εσφυρηλατήθη στα πεδία των μαχών και βασισμένη σε κοινά ιδανικά, αρχές και αξίες διατηρείται μέχρι σήμερα και θα συνεχίσει στα ίδια επίπεδα, αφού πλέον στη χώρα σας υπάρχουν επτακόσιες, και πλέον, χιλιάδες Αυστραλοί πολίτες, ελληνικής καταγωγής, με μία ανθούσα ορθόδοξη Εκκλησία.

Κύριε Πρόσβυ,

Η σημερινή μας συνάντηση πραγματοποιείται λίγες ημέρες μετά την επέτειο της τελευταίας μάχης του κοινού μας αγώνος, της μάχης της Κρήτης, του Μαΐου του 1941. Ακολουθεί δε και τρεις μόλις ημέρες από την πρόσφατη εκδήλωση στη φίλη Αυστραλία από Σλαβογενείς Αυστραλούς πολίτες, οι οποίοι διαδήλωσαν υπέρ των θέσεων της γείτονος πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας (FYROM), που σφετερίζεται το όνομα «Μακεδονία» και τρέφει αλυτρωτικές τάσεις κατά της Ελληνικής Μακεδονίας. Της Μακεδονίας, την οποία οι πρόγονοί σας και προγονοί μας έσπειραν με τα οστά τους και επότισαν με το αίμα τους.

Θέλομε να πιστεύομε πως, και σ' αυτό το σύγχρονο αγώνα της Ελλάδος, οι φίλοι Αυστραλοί θα είναι στο πλευρό των Ελλήνων, μη επηρεαζόμενοι από πρόσκαιρες φιλίες και δόλιες σκοπιμότητες.

Αγαπητοί Εταίροι και Φίλοι,

Πρέπει να ευχαριστήσουμε το Υπουργείο Εξωτερικών δια τη δωρεάν διάθεση της ωραίας αυτής αιθούσης και τη φιλοξενία, να ευχηθούμε συνέχεια στη συνεργασία και, γιατί όχι, η εδώ παρουσία μας να σταθεί αφορμή αποκτήσεως εταίρων και εκ του διπλωματικού σώματος, αφού ευρισκόμεθα στην καρδιά του.

Παρακαλώ, το συντονιστή της σημερινής εκδήλωσης το Στρατηγό κ. Παναγόπουλο Στυλιανό, μέλος της ΕΛΕΣΜΕ, να πάρει το λόγο.

Σας ευχαριστώ

Ο συντονιστής της ομιλίας, Αντιστράτηγος ε.α. Στυλιανός Παναγόπουλος, πριν την παρουσίαση του βιογραφικού του Αυστραλού Πρέσβευος, προλογίζοντας είπε :

Η Κοινοπολιτεία της Αυστραλίας, είναι μία χώρα, που συνιστά την πέμπτη «μικρότερη» Ήπειρο της υφηλίου, αποτελούμενη από μία κύρια νήσο, τη νήσο της

Τασμανίας και αριθμό άλλων μικρότερων στον Ινδικό και Ειρηνικό Ωκεανό. Γειτονικές της χώρες είναι η Ινδονησία, Ανατολικό Τιμόρ, Παπούα, Νέα Γουϊνέα, οι Νήσοι του Σολομώντος, Βανάτου, Νέα Καληδονία και Νέα Ζηλανδία.

Οι έρευνες έχουν αποδείξει ότι η χώρα κατοικείται από αυτόχθονες εδώ και χιλιάδες χρόνια. Μετά από σποραδικές επισκέψεις ψαράδων, οι Ολλανδοί την ανακάλυψαν το 1606 και αργότερα, περί το 1770, οι Άγγλοι την αποίκισαν με καταδίκους, δημιουργώντας την πρώτη αποικία της Νέας Ουαλίας.

Την 1^η Ιανουαρίου 1901, οι έξι αποικίες που είχαν δημιουργηθεί μέχρι τότε, έγιναν Ομοσπονδία, συγκροτώντας την Κοινοπολιτεία της Αυστραλίας.

«Terra Australis incognita» δηλαδή «χώρα νότια, άγνωστη» και το λατινικό νότια «Australis», έγινε το Αγγλικό «Australia».

Η Αυστραλία έχει έκταση 7.600.000 τετρ. χιλιόμετρα, 34.000 χιλ. ακτογραμμή και 8.000.000 τετρ. χιλιομ. Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (ΑΟΖ). Ο πληθυσμός της χώρας ανέρχεται σε 21.200.000 κατοίκους, η οικονομία της είναι δυτικού τύπου με κατά κεφαλήν εισόδημα υψηλότερο του Ηνωμένου Βασιλείου, Γερμανίας και Γαλλίας. Είναι δημοκρατική χώρα, που συμμετέχει με στρατιωτικές δυνάμεις σε πλήθος ειρηνευτικών αποστολών του ΟΗΕ (Κύπρος, Σινά, Σουδάν, Τιμόρ κ.α.) καθώς και με τις ΗΠΑ σε Ιράκ, Αφγανιστάν

Η Ελλάδα και η Αυστραλία είναι φίλες χώρες καθόσον μοιράζονται τις αυτές πολιτιστικές και πολιτικές αξίες, έχουν συμπολεμήσει σε αγώνες για την ελευθερία όπου ικανός αριθμός Αυστραλών πολιτών άφησε την τελευταία του πνοή σε ελληνικό έδαφος, ενώ ένα ικανό τμήμα Αυστραλών πολιτών είναι ελληνικής καταγωγής, αποτελώντας μία διαχρονική γέφυρα μεταξύ των δύο χωρών.

Ο σημερινός ομιλητής μας, Εξοχότατος Πρέσβης της Αυστραλίας κ. Jeremy Roger Newman είναι διπλωμάτης καριέρας.

Γεννήθηκε στην Μελβούρνη της Αυστραλίας.

Σπούδασε στην Σιγκαπούρη, Σρι Λάνκα και Ηνωμένο Βασίλειο στο Πανεπιστήμιο του Κέϊμπριτζ, απ' όπου έλαβε πτυχίο Α' Τάξεως στην Ιστορία.

Ορίστηκε Πρέσβης στην Ελλάδα τον Φεβρουάριο του 2008.

Από τον Ιούλιο του 2006 ήταν 1^{ος} Βοηθός του Γραμματέως Ευρωπαϊκών Υποθέσεων στο ΥΠΕΞ της χώρας του.

Το 2005-2006 ήταν 1^{ος} Βοηθός του Γραμματέως Αμερικής – Ευρώπης.

Το 2001-2005 υπήρξε Πρέσβης στην Ιρανική Ισλαμική Δημοκρατία.

Το 1998-2001 υπήρξε Βοηθός του Γραμματέως της Διευθύνσεως Στρατηγικής Πολιτικής και του Κλάδου Πληροφοριών.

Το 1994-1998 ήταν Βοηθός Γραμματέως στη Διεύθυνση Διεθνών Θεμάτων του Πρωθυπουργικού Γραφείου και μέλος της Δυνάμεως Αντιμετώπισης Καταστροφών της Κοινοπολιτείας.

Το 1980-1994 υπήρξε Ανώτερος Αναλυτής και αργότερα επικεφαλής του Κλάδου του Γραφείου Εθνικών Αναλύσεων.

Το 1982-1985 ήταν 2^{ος} Γραμματέως στην Ουάσιγκτον και το 1979 καθώς και το 1972-1979 3^{ος} Γραμματέως στο Δουβλίνο και Βελιγράδι αντίστοιχα.

Ακολουθώς ο κ. Πρέσβης, λαμβάνοντας το λόγο είπε

Σκοπός στην παρούσα ομιλία είναι να παρουσιάσω τις προσεγγίσεις της Αυστραλίας, όχι ως κυβερνητική τοποθέτηση επί της πολιτικής της, αλλά με βάση τα ιστορικά δεδομένα, τις σταθερές της Αυστραλιανής πολιτικής, όπως αυτές σχολιάζονται από ακαδημαϊκούς στρατηγικούς αναλυτές και τους ανά τον κόσμο Αυστραλούς πολιτικούς.

Ένα ενδιαφέρον και διαρκές ερώτημα είναι το πόσο ατομικά βλέπουν οι χώρες τη θέση τους στον κόσμο και πώς διαμορφώνουν τη στρατηγική της πολιτικής τους. Είμαι νέος εδώ για να έχω γνώση της ελληνικής προσέγγισης. Αλλά εγώ προσκαλώμαι σ' αυτό που ο Γεώργιος Σεφέρης έγραψε το 1942 : «Ενοιώσα ότι η μοίρα μου ευρίσκετο εκεί που οι Έλληνες πάντα υπήρχαν, στο ακριβές σημείο στο οποίο η ζυγαριά γέρνει μεταξύ Ελλάδος και Ανατολής». Νομίζω ότι αυτή η παρατήρηση έχει βάση σε μερικούς Έλληνες πολιτικούς σήμερα.

Ένα σημαντικό θέμα από αυτά που θέλω να παρουσιάσω σήμερα είναι η μεγάλη μετεξέλιξη στις Αυστραλιανές συνθήκες.

Κατ' αρχήν η κρατούσα άποψη ήταν ότι η Αυστραλία ήταν απομονωμένη, μακριά από τα Κέντρα Ελέγχου των παγκόσμιων δυνάμεων και με ένα βαθμό φόβου ως προς την Ασία. Σήμερα το αίσθημα αυτό έχει φύγει, διότι πιστεύουμε ότι ζούμε σε μία περιοχή που τις τελευταίες δεκαετίες έχει γίνει στρατηγικής σημασίας και οικονομικά σημαντικό τμήμα του κόσμου. Δια μέσου των δραματικών αλλαγών στις περιφερειακές μας συνθήκες, έχουμε κατανοήσει ότι έχουμε ένα μεγάλο ρόλο στην παγκόσμια ισορροπία δυνάμεων.

Κατ' αρχάς η Αυστραλία ήταν αποικία της Μεγάλης Βρετανίας μακριά από τον κόσμο και με τρωτές θαλάσσιες επικοινωνίες με αυτόν. Η αίσθηση αυτή της τρωτότητας αυξήθηκε κατά την περίοδο των Ναπολεόντειων πολέμων. Μετά τη Ναυμαχία του Trafalgar, όταν ο Ναύαρχος Nelson κατανίκησε το Γαλλικό και Ισπανικό Ναυτικό, ξεκίνησε η Βρετανική παγκόσμια ναυτική υπεροχή, η οποία προσέφερε ασφαλείς συνθήκες, μέσω των οποίων οι Αυστραλοί προόδευσαν και απέκτησαν την ανεξαρτησία τους (και φυσικά εδώ θυμάμαι την προσφορά της Βρετανικής ναυτικής υπεροχής κατά την Ναυμαχία του Ναυαρίνου το 1827, που οδήγησε στην ανεξαρτησία της Ελλάδος).

Η Αυστραλία έγινε ανεξάρτητος το 1901, με πληθυσμό 4.000.000 κατοίκων σε μία ολόκληρη ήπειρο. Οι Αυστραλοί ακόμη και σήμερα βλέπουν την ασφάλειά τους προερχομένη από τη Μεγάλη Βρετανία. Έτσι όταν κατέρρευσε η ισορροπία δυνάμεων το 1914 στην Ευρώπη, οι Αυστραλοί ε γνώριζαν ότι θα είχαν σημαντικά οφέλη σε περίπτωση θετικής εκβάσεως της συγκρούσεως. 61.500 Αυστραλοί έχασαν τη ζωή τους στον πόλεμο αυτό, γεγονός που λήφθηκε υπόψη στη συνθήκη ειρήνης των Versailles (Βερσαλλιών), επιβεβαιώνοντας την ανεξαρτησία της ως μέλος της κοινωνίας των εθνών, τοποθετώντας τις σταθερές της αυστραλιανής συνεργασίας με τον κόσμο, για πρώτη φορά.

Η αυστραλιανή διεθνής συμμετοχή στον 20ό αιώνα είναι γνωστή, περιλαμβάνοντας και την Ελλάδα, όπου πολεμήσαμε μαζί κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Συμμετείχαμε στην Κορέα, Βιετνάμ και στους δύο

πολέμους του Κόλπου. Σήμερα έχουμε διαθέσει δυνάμεις στο Αφγανιστάν, περισσότερες απ'ότι οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες του ΝΑΤΟ, ενώ έχουμε ειρηνευτική παρουσία με δυνάμεις υπό τον ΟΗΕ στην Κύπρο, Σινά, Λίβανο, Σουδάν, Ιράκ, Ανατολικό Τιμόρ και νήσους του Σολομώντος.

Θα ρωτήσετε γιατί; Πιστεύω ότι η απάντηση βρίσκεται σ'ένα καθαρό αίσθημα των Αυστραλών διαμορφωτών πολιτικής, ότι οι συνθήκες και τα αποτελέσματα των παγκοσμίων πολέμων ή του ψυχρού πολέμου θα μπορούσαν να είναι καταστροφικά για τα εθνικά μας ενδιαφέροντα. Σήμερα η διεθνής κοινότητα αντιμετωπίζει την πρόκληση της τρομοκρατίας. Στη δική μας περιοχή, στο νότιο Ειρηνικό, συνεργαζόμαστε με άλλα έθνη της περιοχής, υποβοηθώντας την καλή διακυβέρνηση. Οι συνθήκες από την πτώση ή των υπό κατάρρευση κυβερνήσεων γειτονικών μας χωρών, μπορούν να μας δημιουργήσουν δυσκολίες.

Επειδή λοιπόν δεν αισθανόμαστε απομόνωση, οι Αυστραλοί έχουν επηρεασθεί από την «Ανατολή της Ασίας» και τη σχετιζόμενη παγκοσμιοποίηση του εμπορίου.

Αυτή η αλλαγή, έχει ενισχύσει την ανάγκη για μεγαλύτερη εμπλοκή με τη διεθνή πολιτική σε όλα τα επίπεδα.

Η Αυστραλία μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο είχε τρεις βασικές στρατηγικές επιλογές :

- Συμμαχία με υπερδύναμη : Η Βρετανία μέχρι το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και εν συνεχεία ΗΠΑ από το 19151.
- Συνεργασία με την Ασία.
- Ενεργός συμμετοχή στα διεθνή θέματα.

Ως προς την πρώτη επιλογή, η συμμαχία με τις ΗΠΑ, αποτελεί ένα από τους πυλώνες της εξωτερικής μας πολιτικής, αποδεκτή από το σύνολο των Αυστραλών, παρά το ότι η πολιτική Bush αποδοκιμάζεται από πολλούς. Η συμμαχία αυτή έχει διακομματική υποστήριξη.

Αυτή η επιλογή σχετίζεται και με τη δεύτερη στρατηγική προοπτική (επιλογή). Ο λόγος είναι ότι όπως λένε οι αναλυτές ο 21^{ος} αιώνας, είναι ο αιώνας της Ασίας. Η Ασία όμως δεν είναι όπως η Ευρώπη. Δεν υφίσταται οργανισμός ασφαλείας όπως το ΝΑΤΟ, ούτε πολιτικός και οικονομικός οργανισμός όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ασία και ο Ειρηνικός είναι το σημείο των τριών πλέον επικίνδυνων περιοχών όπως τα στενά της Ταϊβάν, η χερσόνησος της Κορέας και το Κασμίρ όπου και οι παραδοσιακοί ανταγωνισμοί των μεγάλων δυνάμεων. Έτσι η Αυστραλία ενεπλάκη ενεργά με την ανάπτυξη περιφερειακών μηχανισμών που μπορούν να διαχειριστούν τις διαφορετικές στρατηγικές και τα οικονομικά ενδιαφέροντα, διαφορετικών εθνών όπως η Κίνα, Ινδία και Ιαπωνία. Βοηθήσαμε στη δημιουργία του οικονομικού Forum Ασίας-Ειρηνικού, που εκπροσωπεί πληθυσμούς που είναι το 41% του αντιστοίχου παγκόσμιου, το 55% του παγκόσμιου κατά κεφαλήν εισοδήματος και το 49% του παγκόσμιου εμπορίου.

Έχουμε διμερείς συμφωνίες ασφαλείας με την Ιαπωνία και την Ινδονησία, συμμετοχή στη σύνοδο κορυφής Ανατολικής Ασίας και στο Ασιατικό Περιφερειακό Forum, και μνημόνια κατανόησης (MOUs) για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας με περιφερειακές χώρες. Όλα αυτά για να δημιουργηθούν κοινές προσεγγίσεις για την περιφερειακή ασφάλεια και οικονομική ανάπτυξη. Οι ΗΠΑ, όπως είπε πρόσφατα ο Υπ. Εξωτερικών της χώρας μας, πρέπει να συνεχίσουν να παρέχουν ασφάλεια και σταθερότητα, η οποία επιτρέπει στα έθνη της περιοχής μας να εστιάζονται στην οικονομική πρόοδο. Μία περαιτέρω προωθημένη παρουσία και ενεργός συμμετοχή των ΗΠΑ σε Ασία-Ειρηνικό, είναι σημαντική για το μέλλον και για σκοπούς ασφαλείας και προόδου.

Οι ΗΠΑ είναι η παγκόσμια δύναμη που παρέχει ασφάλεια, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν δυσαρεστούμεθα με αυτήν από καιρού σε καιρό, με τις διάφορες επιλογές της.

Ως προς την τρίτη επιλογή, ενεργός συμμετοχή στα διεθνή δρώμενα, η Αυστραλία πιστεύει ότι κάθε κίνηση που αναπτύσσει διεθνείς πολιτικές και οικονομικές διαδικασίες και σχέσεις, και ενισχύει τους κανόνες της παγκοσμίου τάξεως, είναι ωφέλιμη για την ασφάλειά μας. Η ασφάλεια που αντλείται από τις διμερείς σχέσεις και συμμαχίες μπορούν να ενισχυθούν από ένα ισχυρό πολύπλευρο σύστημα.

Η Αυστραλία ανήκει στα ιδρυτικά μέλη του ΟΗΕ και σήμερα είναι η 13^η κατά σειρά συμμετέχουσα στον προϋπολογισμό του, ενώ παράλληλα συμμετέχει σε πάμπολλες ειρηνευτικές αποστολές του οργανισμού. Επιδιώκουμε να ηγηθούμε στη μετεξέλιξη του οργανισμού, ώστε να αντιδρά καλύτερα στην παγκόσμια ισορροπία δυνάμεων.

Ο κόσμος στον οποίον εμείς αρχικά αισθανθήκαμε απομονωμένοι δεν έχει πλέον απόσταση από εμάς. Οι απειλές της τρομοκρατίας, οι αλλαγές του κλίματος, η διασπορά των όπλων μαζικής καταστροφής, δεν προέρχονται από κράτη, απλά περνούν τα σύνορα. Έτσι ο Πρωθυπουργός μας είπε ότι «η εξωτερική πολιτική, η εξωτερική οικονομική πολιτική και εθνική πολιτική ασφαλείας, πρέπει όλο και περισσότερο να τα δούμε ως φυσική έκφραση και επέκταση των εσωτερικών ενδιαφερόντων των εθνών. Η άποψη αυτή μας δίδει ένα επιτακτικό καθήκον-αποστολή για την παγκόσμια, περιφερειακή και πολύπλευρη εμπλοκή μας. Παράδειγμα η θετική έκβαση στο Αφγανιστάν, θα μας δώσει τη δυνατότητα αντιμετώπισης της τρομοκρατίας και στο εσωτερικό μας.

Το όριο μεταξύ εσωτερικού και εξωτερικού, είναι ίσως για μας περισσότερο δραματικό, σ'ότι αφορά την οικονομική σφαίρα. Επειδή δεν ανήκουμε σε καμία περιφερειακή ομάδα, και εξαρτώμεθα άμεσα από το διεθνές εμπόριο, η Αυστραλία προσέβλεπε στην παγκοσμιοποίηση ενωρίς. Έτσι η Αυστραλία προετοίμασε για την πρόκληση αυτή, εδώ και τρεις δεκαετίες, την οικονομική μεταστροφή, απογυμνώνοντας δασμούς συνόρων, απελευθερώνοντας την οικονομική και εργατική αγορά. Είμεθα εκφραστές των ωφελειών του παγκόσμιου ελεύθερου εμπορίου. Με βάση τα παραπάνω σήμερα η Αυστραλία είναι η 16^η καλύτερη οικονομία στον κόσμο και η 5^η καλύτερη στην Ασία. Σ'ότι αφορά την άμυνα, η Αυστραλία είναι 11^η παγκοσμίως (από πλευράς δαπανών).

Είμεθα μία χώρα μεταναστών με δυναμικά οφέλη στο δημογραφικό. Αυτό έχει τις προκλήσεις, αλλά έχουμε τη τύχη να βρισκόμαστε στην ταχύτερα αναπτυσσόμενη περιοχή του κόσμου.

Έχουμε εμπιστοσύνη στις τρεις πολιτικές επιλογές μας, βασισμένες στη δική μας προσέγγιση, με τις οποίες προσδοκούμε να συμμετάσχουμε σε όλα τα επίπεδα της παγκόσμιας ασφάλειας και προόδου.

Περίληπτικά, η θέση της Αυστραλίας στον κόσμο, την έχει κάνει να εκτιμά ότι πρέπει να εργασθεί σκληρά σε πολιτικές που βοηθούν και εγγυώνται την παγκόσμια ασφάλεια και πρόοδο. Οι ΗΠΑ παραμένουν απαραίτητες στο ορατό μέλλον για τη διασφάλιση της παγκοσμίου σταθερότητας και ασφάλειας. Βλέπουμε ότι το μέλλον μας είναι στην Ασία και ενεργά εμπλεκόμεθα με τη διπλωματία, η οποία θα επιτρέψει τη δημιουργία οργανισμού για την ασφάλεια στην περιοχή. Πιστεύουμε στην ανάγκη να δίδουμε όσα μπορούμε για να ενισχύσουμε το πολύπλευρο σύστημα ως εγγυητές της διεθνούς τάξεως, για να εμποδίσουμε μία άλλη κατάρρευση αυτής όπως τον 20ό αιώνα.

Και θα πρέπει να πω ότι η Αυστραλία είναι έτοιμη να εργασθεί σε όλα τα θέματα με την Ευρώπη. Συνεργαζόμαστε στενά σε όλα τα πολύπλευρα fora, για τις κλιματικές αλλαγές, αφοπλισμό, μη διάδοση πυρηνικών όπλων και τρομοκρατία. Έχουμε αυξήσει τη συνεργασία με το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση στον Ειρηνικό και Ασία, και όπως τόνισα σήμερα, οι διεργασίες στην περιοχή αυτή, θα είναι αποφασιστικό κλειδί για το μέλλον μας.

7Ο ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ .
«ΘΩΡΑΚΕΣ – ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΡΜΑΤΩΝ – ΤΘ ΟΧΗΜΑΤΩΝ .
20 ΜΑΙΟΥ 2008.

1. Την Τρίτη 20 Μαΐου 2007 πραγματοποιήθηκε στην ΛΑΕΔ το 7ο ενημερωτικό σεμινάριο της ΕΛΕΣΜΕ με θέμα «Θώρακες – Προστασία αρμάτων – ΤΘ οχημάτων» . Τα θέματα του σεμιναρίου ανεπτύχθησαν από υψηλόβαθμα στελέχη της Γερμανικής εταιρείας Rheinmetall , που ήλθαν αποκλειστικά για αυτό τον σκοπό στην Ελλάδα , προσκεκλημένοι της ΕΛΕΣΜΕ. Το σεμινάριο παρακολούθησαν με μεγάλη προσοχή άνω των 45 Αξιωματικών του Στρατού Ξηράς, κατά βάση ΠΖ και ΤΘ, καθώς και απόστρατοι Αξικοί . Το σεμινάριο τίμησαν με την παρουσία των οι Διευθυντές ΓΕΣ/ΔΙΤ και ΓΕΣ/ΔΠΖ Υποστράτηγοι κ.κ. Ξιφαράς Σαμπάτης και Χουλιάρας Αλέξανδρος αντίστοιχα. Το σεμινάριο προετοίμασαν με ιδιαίτερη προσοχή και επιμέλεια οι Υπσγοι (ε.α.) κ.κ. Λεονάρδος Παν. και Σαραντινός Α. , συντονιστής ήταν ο Υπτγος (ε.α.) Μπαλτζώης Ιωάν. και κατά γενική ομολογία , ιδιαίτερα των συμμετασχόντων Αξικών στέφθηκε από μεγάλη επιτυχία .
Τα θέματα που αναπτύχθησαν ήσαν τα παρακάτω:

- Αντιαρματικά Όπλα , από τον Υπτγο (ε.α.) Σαραντινό Α.
- Παρουσίαση Συστημάτων Θωρακίσεων , από τον κ. M. Heinzemann , Δντη της Rheinmetall Hellas SA.
- Παθητικά Συστήματα Θωρακίσεων , από τον κ. R. Torh , Διευθυντή πωλήσεων της Rh Chempro GmbH.
- Θώρακες Αντιδράσεως – Συστήματα Προστασίας Οχημάτων από Αυτοσχέδιους Εκρηκτικούς Μηχανισμούς – Νάρκες , από τον κ. N. Zeretzke , Διευθυντή Συστημάτων Προστασίας της Rh. Landsystems GmbH .
- Ενεργητικά Συστήματα Θωρακίσεων , από τον Δρ. G. Wollmann , Αναπληρ. Διευθυντή Συστημάτων Προστασίας της Rh Waffe Munitio GmbH.
- Ηλεκτρονικές Θωρακίσεις – Αντίμετρα , από τον Δρ. G. Wollmann , Αναπληρ. Διευθυντή Συστημάτων Προστασίας της Rh Waffe Munitio GmbH.
- Ενεργητική Προστασία με χρήση UCAV , από τον κ. K. Mikhelson , της Rh Def. Elektronik GmbH.

2. Στο πρώτο θέμα του σεμιναρίου , για τα Αντιαρματικά Όπλα , ο ομιλητής αναφέρθηκε στην ιστορική εξέλιξη των Α/Τ Όπλων , που ξεκίνησαν την ιστορική των διαδρομή με σκοπό να αντιμετώπισουν το νέο και ισχυρό οπλικό σύστημα , το

άρμα μάχης , που άλλαζε τα δεδομένα στο πεδίο της μάχης. Έτσι στην αρχή αναπτύχθηκαν τα πυροβόλα, κατόπιν οι Α/Τ εκτοξευτές , τα ΠΑΟ (Πυροβόλα Άνευ Οπισθοδρόμησης) , τα Κατευθυνόμενα Βλήματα (Κ/Β) , με τα 1ης , 2ης και τώρα 3ης γενιάς Κ/Β , τα επιθετικά Ε/Π και τα αντιαρματικά Α/Φ . Στην παρουσίαση των Συστημάτων Θωρακίσεων ο ομιλητής εστίασε την ομιλία του σε τέσσερις βασικούς κανόνες, που πρέπει να διακατέχουν την φιλοσοφία των συστημάτων θωρακίσεων :

- Don't Be Seen. (Να μη φαίνεσθε)
- Don't be Hit. {Να μη χτυπηθείτε(αν σας δουν) }.
- Don't Be Penetrated. { Να μη σας διατρήσουν (αν σας χτυπήσουν)}.
- Don't Be Killed. {Να μη σκοτωθείτε (αν σας διατρήσουν)}.

Στην παρουσίαση των Παθητικών Συστημάτων Θωρακίσεως , ο ομιλητής αναφέρθηκε , όχι λεπτομερώς βέβαια για ευνοήτους λόγους, στα σύγχρονα υλικά , που χρησιμοποιούνται για τις θωρακίσεις αρμάτων και ΤΘ οχημάτων , όπου τα κεραμικά υλικά και άλλα σύνθετα τοιαύτα που χρησιμοποιούνται με πολλαπλές μεθόδους αυξάνουν σημαντικά την σκληρότητα της θωράκισης και έτσι την αδιαπερατότητα αυτής.

Στην επόμενη παρουσίαση, ο ομιλητής αναφέρθηκε στους Θώρακες Αντιδράσεως –Συστήματα Προστασίας Οχημάτων από Αυτοσχέδιους Εκρηκτικούς Μηχανισμούς και Νάρκες , δίδοντας ιδιαίτερη έμφαση στην προστασία του πληρώματος και ιδιαίτερα του οδηγού , με ειδική ενίσχυση της βάσης που στηρίζεται το κάθισμα , ενίσχυση γενικά του δαπέδου , πορτών κλπ. Σε ότι αφορά την θωράκιση , ως γνωστόν υπάρχουν τρία είδη , η παθητική , η θωράκιση αντίδρασης και η ενεργητική, όπου και αναλύθηκαν οι εξελίξεις ιδιαίτερα στις δύο τελευταίες.

Στην συνέχεια παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά τα νέα Ενεργητικά Συστήματα Θωρακίσεως , οι Ηλεκτρονικές Θωρακίσεις και τα Αντίμετρα , όπου ο ομιλητής αναφέρθηκε στις νέες εξελίξεις με την Ενεργητική Άμυνα επί των συστημάτων θωρακίσεως να ευρίσκεται στα τελευταία στάδια δοκιμών , πριν την τελική εφαρμογή , που θα προσδώσουν στα θέματα ασφαλείας και θωράκισης μια επαναστατική εφαρμογή. Το νέο σύστημα ,που αναπτύσσεται θα αποτελείται από διάφορες αυτόνομες μονάδες που θα εγκαθίστανται περιμετρικά του άρματος και θα μπορούν να ανιχνεύουν ηλεκτρονικά την απειλή (βλήμα , πύραυλος κλπ) , θα εκτιμούν την απειλή και τέλος θα την καταστρέφουν πριν χτυπήσει το άρμα αυτόματα .

Ακόμη αναφέρθηκε στην ανίχνευση των διαφόρων εκρηκτικών μηχανισμών , με προηγμένα συστήματα ανίχνευσης και στην εκ του μακρόθεν καταστροφή των , για την ασφάλεια του προσωπικού. Επίσης αναφέρθηκαν σε διάφορα νέα ακουστικά συστήματα , που ανιχνεύουν την απειλή με την πρώτη βολή , όπως π.χ. τους ελεύθερους σκοπευτές. Ενδιαφέρον παρουσίασαν και τα συστήματα

απόκρυψης με καπνό , τα οποία αποκρύπτουν τα άρματα , οχήματα , που τα φέρουν ακόμη και με ανίχνευση υπερύθρων ακτίνων.

Τέλος στην παρουσίαση της Ενεργητικής Προστασίας με την χρήση UCAV , ο ομιλητής αναφέρθηκε σε νέας αντίληψης σύστημα , που αναπτύσσεται στην Γερμανία , όπου τα UAV είναι δύο. Το πρώτο κάνει την εναέρια αναγνώριση , μεταδίδει σε πραγματικό χρόνο την εικόνα της περιοχής , οι στόχοι εντοπίζονται και αποφασίζεται από την διοίκηση ποιος θα προσβληθεί. Όταν η απόφαση ληφθεί , τότε απογειώνεται το δεύτερο UAV , το οποίο φέρει ποσότητα εκρηκτικής ύλης και κατευθύνεται στην περιοχή του στόχου με την υπόδειξη του πρώτου . Το πλεονέκτημα είναι ότι η υπόδειξη και η κατεύθυνση επί του στόχου είναι συνεχής και ακριβέστατη, ενώ εδώ υπάρχει και η δυνατότητα ματαίωσης της προσβολής αν διαπιστωθεί κάτι, ότι θα υπάρχουν παράπλευρες απώλειες , απώλειες σε φίλια τμήματα κλπ.

3. Όπως αναφέρθηκε στην αρχή το εν λόγω σεμινάριο κατά γενική ομολογία των παρευρισκομένων Αξιωματικών , καθώς και σύμφωνα με τα σχόλια των και τις παρατηρήσεις στο ειδικό έντυπο που συμπλήρωσαν και παρέδωσαν στο τέλος του σεμιναρίου. Η βαθμολογία των με κλίμακα από 1 έως το 5 (η υψηλότερη βαθμολογία) ήταν ο βαθμός 5 σε ποσοστό 80% και ο βαθμός 4 σε ποσοστό 20%.

Οι προτάσεις των ήσαν οι εξής:

- Να γίνει μια μόνιμη βάση δεδομένων στο διαδίκτυο σχετικά με τις θωρακίσεις , με την δημιουργία ενός ενεργού “think tank” .
- Να δημιουργηθεί ένα “forum” στο διαδίκτυο , όπου τα στελέχη θα ανταλλάσουν απόψεις και θα αντλούν γνώσεις.
- Να ενημερώνονται τα στελέχη για την ΕΛΕΣΜΕ και τις δραστηριότητές της.
- Να κοινοποιούνται τα αποτελέσματα των σεμιναρίων στα στελέχη.
- Να υπάρχουν περισσότεροι ανεξάρτητοι ομιλητές από διαφορετικές και ανταγωνιστικές εταιρείες , για να γίνεται και σύγκριση απόψεων και οπλικών συστημάτων.
- Να υπάρχει μεγαλύτερη και συχνότερη συμμετοχή σε ανάλογα σεμινάρια των στελεχών και ιδιαίτερα των μικρότερων βαθμών.

Τέλος η γενική εντύπωση των στελεχών ήταν αρίστη για την διοργάνωση και διεξαγωγή του σεμιναρίου.

Ακόμη να αναφερθεί ότι σκόπιμα δεν αναφερόμαστε στην ονομασία των οπλικών συστημάτων και όλων των παρουσιαζομένων τεχνολογικών καινοτομιών , για ευνοήτους λόγους.

Υπτος (ε.α.) Ιωάννης Μπαλτζώης.

ΠΡΟΛΗΨΗ ΔΑΣΙΚΩΝ ΠΥΡΚΑΪΩΝ

Του Υποστρατήγου ε.α. Θ. Τζέλη

Ο θρήνος για τις απώλειες ανθρώπων, δασών και περιουσιών από τις καταστροφικές πυρκαγιές του περασμένου καλοκαιριού δεν κόπασε για τους «εγγύς», κατοίκους της Πελοποννήσου! Μήπως όμως ξεχάστηκε από τους «μακράν» παροικούντες την Αθήνα ... ;

Στόχος της παρούσας δημοσίευσης είναι η υποστήριξη της οργάνωσης της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας στις αποστολές της πρόληψης, παρακολούθησης και διεξαγωγής επιχειρήσεων κατάσβεσης πυρκαγιών, οι οποίες, πυρκαϊές, κάθε χρόνο πληγώνουν το περιβάλλον και την εθνική οικονομία της χώρας μας.

Είναι βέβαιο, ότι η επιτυχία δεν εξαρτάται από τα μεγαλεπίβολα σχέδια, που είναι μόνο καλές προθέσεις, αλλά από την σωστή εφαρμογή ενός καλού σχεδίου, με εμμονή στον σκοπό, συγκέντρωση δυνάμεων και μέσων σε ένα «στόχο», κάθε φορά. Για αυτό το λόγο στην συνέχεια, παρατίθενται οι σημαντικότεροι παράγοντες που σχετίζονται με τις δασικές πυρκαγιές και οι τρόποι που θα διευκολύνουν τον άμεσο εντοπισμό και καταστολή των, σύμφωνα με το ρητό, «Κρείττον το προλαμβάνειν ή το θεραπεύειν».

Παράγοντες σχετιζόμενοι με τις πυρκαγιές.

Το φυσικό περιβάλλον της Ελλάδος είναι κατεξοχήν πυριγενές από άποψη κλίματος και βλάστησης (Kozlowski and Ahlgren, 1974). Το ενδεχόμενο εκδήλωσης και ανάπτυξης μιας δασικής πυρκαγιάς σχετίζεται με τους παρακάτω φυσικούς ή ανθρώπινους παράγοντες:

- Μορφολογία του εδάφους
- Δασική κάλυψη (έκταση, είδος, χλωρίδα)
- Υφιστάμενο επαρχιακό και δασικό οδικό δίκτυο
- Δραστηριότητες και προσβασιμότητα του ανθρώπινου παράγοντα στις δασικές περιοχές
- Ανθρώπινες ενέργειες Ελλήνων ή ξένων (κακόβουλες, σκόπιμες ή και υποκινούμενες)
- Ύποπτοι χώροι (νάρκες και παλαιά μη εκραγέντα βλήματα)
- Επέκταση οικισμών ή καλλιέργειών και διασπορά εύφλεκτων υλών (άχυρα, χόρτα, κλαδιά) πλησίον δασικών περιοχών.

- Πολλοί και ανεξέλεγκτοι σκουπιδότοποι που γειτνιάζουν με δασικές, θαμνώδεις περιοχές ή και βιομηχανικές εγκαταστάσεις υψηλού κινδύνου από άποψη πυρκαϊάς
- Μετεωρολογικές συνθήκες, οι οποίες στην Ελλάδα είναι κρίσιμος και απροσδόκητος παράγοντας. Είναι κοινή διαπίστωση, ότι οι μήνες που τρέχουν είναι άνυδροι, με ελάχιστες βροχοπτώσεις, μειωμένες κατά 20-30% από την 10ετία του 60, με θερμοκρασία κατά 2ο βαθμούς υψηλότερη από την κανονική. Η ένταση των μετεωρολογικών φαινομένων ποικίλει με την εναλλαγή υψηλών / χαμηλών βαρομετρικών και τους περιοδικούς και μη ανέμους.

Όλοι αυτοί οι παράγοντες επηρεάζουν σημαντικά την έναρξη, εξέλιξη και την διεξαγωγή των επιχειρήσεων κατάσβεσης των πυρκαγιών.

-

-

Που εκδηλώνονται και πως μπορούν έγκαιρα να εντοπίζονται οι πυρκαγιές;

Για την κατάταξη των περιοχών βάσει του βαθμού επικινδυνότητας τους, χρησιμοποιούνται σύγχρονες τεχνολογίες Γεωγραφικών Συστημάτων Πληροφοριών (GIS) σε συνδυασμό με κατάλληλα μοντέλα μέσω των οποίων εξάγονται χρήσιμα αποτελέσματα γι' αυτόν τον σκοπό.

Τα ψηφιακά στοιχεία που καταγράφονται για να αποτελέσουν την βάση δεδομένων του συστήματος GIS είναι η ακτογραμμή, οι ισοϋψείς, οι χρήσεις γης, οι οικισμοί, τα τοπωνύμια, εδαφολογικά και γεωλογικά στοιχεία, το οδικό δίκτυο, το ιστορικό πυρκαγιών, οι χώροι συγκέντρωσης πλήθους ανθρώπων (εκκλησίες, χώροι άθλησης, αρχαιολογικοί χώροι κ.λ.π.)

Η μοντελοποίηση εξάγει θεματικούς χάρτες που παρουσιάζουν χωρικά χρήσιμες πληροφορίες όπως :

- Περιοχές επικινδυνότητας πυρκαγιών δασών . Παρέχει πληροφορίες για τις περιοχές που παρουσιάζουν υψηλό βαθμό επικινδυνότητας έναρξης πυρκαϊάς.
- Ορθή τοποθέτηση των μονάδων επιφυλακής.
- Άμεση και ασφαλή επέμβαση των δυνάμεων της πυροσβεστικής στο μέτωπο.
- Ανεφοδιασμό των οχημάτων
- Οργάνωση και εκτέλεση των περιπολιών
- Βέλτιστες θέσεις τοποθέτησης παρατηρητηρίων
- Έγκυρη πληροφόρηση επί χαρτών με όλα τα χρήσιμα στοιχεία.

Τα αποτελέσματα της χαρτογραφικής μοντελοποίησης και δημιουργίας της βάσης γεωγραφικών δεδομένων παρουσιάζουν πρακτικό ενδιαφέρον για την υποστήριξη

λήψης αποφάσεων. Συγκεκριμένα, μπορούν να βοηθήσουν στην πρόληψη και τη διεξαγωγή επιχειρήσεων κατάσβεσης των δασικών πυρκαγιών καθώς και στο συντονισμό δράσεων που αφορούν φυσικές καταστροφές όπως οι σεισμοί, οι πλημμύρες και γενικότερα καταστάσεις που χρήζουν άμεσης επέμβασης.

Πιστεύουμε, ότι η πυροσβεστική υπηρεσία πρέπει να αναβαθμίσει τα μέσα της, με ένα Γεωγραφικό Σύστημα Πληροφορικής (GIS), όπως προαναφέρθηκε και ένα ολοκληρωμένο σύστημα, το οποίο παρουσιάζεται στην συνέχεια.

Πολλές Μεσογειακές χώρες, όπως η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Ιταλία και η Τουρκία έχουν σε χρήση συστήματα συγχρόνου τεχνολογίας για αποστολές πρόληψης ή διεξαγωγής επιχειρήσεων δασοπυρόσβεσης ή άλλων φυσικών καταστροφών. Ειδικότερα, η Τουρκία αναπτύσσει δύο σύγχρονα συστήματα επιτήρησης εδάφους με δορυφόρους λήψης εικόνας και μη επανδρωμένα αεροσκάφη (UAVs), τα οποία θα μεταφέρουν την εικόνα μιας κατάστασης εκτάκτου ανάγκης ή πυρκαγιών σε αρμόδια Υπηρεσία.

Στον προϋπολογισμό του ΥΠ.ΕΣ. για το 2008, έχει προβλεφθεί το ποσό των 210 εκ. ευρώ για την αγορά ή ενοικίαση αεροσκαφών κατάσβεσης πυρκαγιών. Με ένα μικρό μέρος του ποσού αυτού θα μπορούσε να γίνει η προμήθεια και εγκατάσταση ενός ολοκληρωμένου συστήματος, πρόληψης πυρκαγιών, το οποίο θα:

- Περιλαμβάνει το κατάλληλο GIS σύστημα με την απαραίτητη βάση δεδομένων.
- Έχει ενσωματωμένο ενιαίο Σύστημα διοικήσεως, ελέγχου και λήψης αποφάσεων διεξαγωγής επιχειρήσεων από την Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας (ΓΓΠΠ), με πρόσβαση σ' αυτό όλων των Κέντρων Επιχειρήσεων (ΚΕ).
- Παρέχει τις αναγκαίες επικοινωνίες, ενοποιημένα, για όλα τα επίπεδα Διευθύνσεων, των δυνάμεων και μέσων επιτήρησης / πυρόσβεσης, προκειμένου να συντονίζονται απρόσκοπτα οι δράσεις και ο έλεγχος των επιχειρήσεων πρόληψης και κατάσβεσης πυρκαγιών από το ΚΕ της ΓΓΠΠ και τα περιφερειακά ΚΕ.

Όλα τα παραπάνω θα πολλαπλασιάσουν την ικανότητα των εμπλεκομένων Υπηρεσιών και Δυνάμεων στην εκτέλεση των αποστολών πρόληψης και κατάσβεσης πυρκαγιών. Η συγκρότηση του ολοκληρωμένου συστήματος, με τα προτεινόμενα υποσυστήματα και μέσα σύγχρονης τεχνολογίας, απεικονίζεται στο Διάγραμμα και αναφέρονται συνοπτικά στην συνέχεια:

-

Μέσα Επιτήρησης

Τα μέσα επιτήρησης χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες:

Επίγεια

Τα επίγεια μέσα επιτήρησης κινητά και σταθερά (παρατηρητήρια) θα πρέπει να αναδιοργανωθούν τόσο χωρικά όσο και αριθμητικά βάσει των πληροφοριών που

θα εξάγονται από το προαναφερόμενο μοντέλο.

Εναέρια

Εναέρια μέσα επιτήρησης αποτελούν τα αεροσκάφη, τα ελικόπτερα και τα μη επανδρωμένα αεροσκάφη, τα οποία είναι εξοπλισμένα με κάμερες και μπορούν να λαμβάνουν και να στέλνουν εικόνες, σε πραγματικό χρόνο, στα Κέντρα Επιχειρήσεων.

Ο βέλτιστος συνδυασμός, από την άποψη κόστους και αποτελεσματικότητας, των μέσων της εναέριας επιτήρησης επιτυγχάνεται ως εξής:

- Καθημερινή επιτήρηση από μη επανδρωμένα αεροσκάφη (UAVs), εξοπλισμένα με θερμικές κάμερες (IR / Infra Red) και SAR (synthetic aperture radar) για την άμεση ανίχνευση εστιών πυρκαγιάς. Ο ελληνικός στρατός διαθέτει ήδη δύο συστήματα με οκτώ UAVs
- Σε περίπτωση έναρξης πυρκαγιάς η παρακολούθηση να γίνεται από αεροσκάφη ή ελικόπτερα εξοπλισμένα με Lidar (σύστημα laser λήψης εικόνων) και SAR.

Δορυφορικά

Στα μέσα επιτήρησης θα πρέπει να προστεθεί και η περιοδική λήψη εικόνας από το Δορυφορικό σύστημα “Helios” (Ευρωπαϊκό πρόγραμμα στο οποίο μετέχει και η Ελλάδα).

Επικοινωνιακά Μέσα

Χρειάζεται ένα Σύστημα Ολοκληρωμένων Επικοινωνιών Δασοπυρόσβεσης (ΣΟΕΔ), το οποίο θα εξασφαλίσει τις επικοινωνίες (τηλεφωνία, μεταφορά δεδομένων, εικόνων και τη δυνατότητα τηλεδιάσκεψης) μεταξύ των κέντρων επιχειρήσεων, των δυνάμεων επιτήρησης, πυρόσβεσης και των τοπικών αρχών της περιοχής που εκδηλώθηκε η πυρκαγιά. Το ΣΟΕΔ, πρακτικά, θα λειτουργεί μέσα από τα υπάρχοντα ενσύρματα, ασύρματα δίκτυα επικοινωνιών (Κυβερνητικά, Στρατιωτικά, ΟΤΕ, ΤΕΤΡΑ της ΕΛ.ΑΣ, κινητής τηλεφωνίας και το δορυφορικό σύστημα Hellas Sat).

Δομές στα ΚΕ της ΓΓΠΠ και περιφερειών.

Θα πρέπει να δημιουργηθούν περιφερειακά και κινητά ΚΕ, εξοπλισμένα με τα απαραίτητα μέσα, τα οποία σε σύζευξη με το ΚΕ της ΓΓΠΠ, θα συμμετέχουν στον συντονισμό και στην διεξαγωγή των επιχειρήσεων, σε οποιαδήποτε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης.

Επίλογος.

Αισιοδοξούμε και πιστεύουμε ότι, η ΓΓΠΠ έχει έτοιμα σχέδια ενεργείας, κατάλληλα, επαρκεί μέσα για την πρόληψη των δασικών πυρκαγιών και τις απαραίτητες Δυνάμεις για την αποτελεσματική διεξαγωγή επιχειρήσεων δασοπυρόσβεσης, αν χρειασθεί. Πόσο αποτελεσματική θα είναι, «θα απαντήσουν οι φωτιές»!

ΤΟ ΑΝΑΛΥΟΜΕΝΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΟ «ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ» ΜΕΤΑ ΤΗΝ «ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ» ΤΟΥ ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟΥ (ΚΟΣΣΟΒΟΥ)

Του κ. Α. Παπαθεοδώρου

Η πρόσφατη (20-2-2008) μονομερής ανακήρυξη του Κοσσόβου σε νέον «Ανεξάρτητο Κράτος» υπό τις «ευλογίες» και των ΗΠΑ, απειλεί να μετατρέψει εκ νέου την Βαλκανική σε «πυριτιδαποθήκη», με πολύ ευρύτερες διαστάσεις, Ευρωπαϊκές αλλά και όπου Γης, «υπάρχουν οργανωμένες ή ακόμη και ανύπαρκτες, ουσιαστικά, και τεχνητές, μειονότητες, Εθνικές ή και Θρησκευτικές κ.λ.π.

Υπενθυμίζω π.χ. ότι :

α. Στη Βαλκανική : Στη Σερβία, στα Β. σύνορά της και στα ΝΑ της. Στο ίδιο το Κόσσοβο (οι Σέρβοι π.χ. της Μπροβίτσας), στην ΠΓΔΜ (οι εκδηλωμένοι Αλβανοί, περί τα 36%, περί τις 150.000 πιθανώς Έλληνες, αλλά επίσης «φιμωμένοι και απροστάτευτοι» και από τη Μητέρα Ελλάδα και μάλιστα με το δόγμα της ότι «δεν διεκδικούμε τίποτε», άρα και ότι μας ανήκει (;) και άλλες. Στην Αλβανία, με τους Έλληνες Βορειοηπειρώτες, τους οποίους η Αλβανία αναγνωρίζει, έστω και με περιορισμένα δικαιώματα περί τις 60.000, μόνον στις αυθαίρετες «Μειονοτικές Ζώνες» ενώ στη λοιπή Β. Ήπειρο και Αλβανία, καθώς και μαζί με τους Ελληνόβλαχους, υπερβαίνουν κατά πολύ και τις 500.000, εν πολλοίς, όμως, εγκαταλελειμμένοι και από τη μητέρα Πατρίδα, και το χειρότερο, και οι ίδιοι, εν πολλοίς, εγκαταλείψαντες τις πανάρχαιες ρίζες τους, επιδιώκουν νέες τοιαύτες, με τη «διπλή υπηκοότητα» αντί να αγωνίζονται, παράλληλα, όπως οι κοσσοβάροι, και μάλιστα με πολύ περισσότερο από εκείνους, ιστορικά, διπλωματικά (π.χ. το Πρωτόκολλο της Κερκύρας του 1914), και άλλα δικαιώματα. Στη Βουλγαρία (περί το 18% μάλλον εκτουρκισμένοι Πομάκοι, ενίοτε ακόμη και «ρυθμιστές» της πολιτικής καταστάσεως σ' αυτήν), καθώς και υπολείμματα Ελλήνων της Ανατ. Ρωμυλίας (Β.Θράκης) κ.λ.π. Στην Ελλάδα, πέραν των Μουσουλμάνων της Δ. Θράκης, καλοπροαίρετοι «φίλοι» μας προβάλλουν και ανύπαρκτους στην πραγματικότητα «Σλαβομακεδόνες», κ.α. αλλά και υπό εκκόλαση (;) προσφάτους οικονομικούς μετανάστες, που υπερβαίνουν κατά πολύ το 1.000.000, με μεγάλη υπεροχή Αλβανούς, στους οποίους ευχόμεθα να προσαρμοσθούν ομαλά στην ελληνική πραγματικότητα, μακράν κάθε ύπουλης ξένης προπαγάνδας.

β. Στην Τουρκία, με τις περισσότερες μειονότητες, όπως με τους Κούρδους ήδη εν εξεγέρσει και αγρίως πολεμouμένους από ετών, με έγκλειστον τον Αρχηγό τους Οτσαλάν, καθώς και με τους ακόμη πιο ταλαίπωρους και συνεχώς φθίνοντες Έλληνες, «Ρωμιούς» Κωνσταντινουπόλεως, Ίμβρου και Τενέδου – μαζί με το Οικουμενικό Πατριαρχείο – που από 300.000 περίπου που έφθαναν το 1923 με τη Συνθήκη της Λωζάνης, σήμερα, λόγω των γνωστών και αγνώστων διώξεων,

αριθμούνται περί τις 2.000, έναντι των «επ' αμοιβαιότητα» Μουσουλμάνων της Δυτ. Θράκης μας, που σήμερα, γί' αντίστροφους λόγους, από 85.000 περίπου, τότε, φθάνουν τις 120.000 (;) και συνεχώς αυξανομένους. Στην Τουρκία όμως υπάρχουν και άγνωστοι κρυπτοχριστιανοί, «φιμωμένοι και αζήτητοι» και σ' ολόκληρη της Εγγύς Μέση Άπω Ανατολή και τη λοιπή Ασία, υπάρχουν μειονότητες και με θερμά μέτωπα.

γ. Ανάλογες Μειονότητες, οργανωμένες και αναγνωρισμένες ή μη, υπάρχουν και σ' όλα σχεδόν τα λοιπά κράτη της Ευρώπης, όπως στην Ισπανία και στη Ρωσία, με «θερμά μέτωπα» στη Ρουμανία κ.α. καθώς στην Αφρική με αλληλοσπαραγμούς αλλά και στην Αμερική (π.χ. Καναδά κ.λ.π.).

Τα πρώτα πιθανά «καμπανάκια» άρχισαν ήδη να αναφαίνονται και στη γειτονιά μας, την ΠΓΔΜ, με την παραίτηση του Αλβανικού Δημοκρατικού Κόμματος και την κυβερνητική κρίση σ' αυτήν. Τέλος, και αυτές οι ΗΠΑ, δεν αποτελούνται παρά από πληθώρα εθνικών, θρησκευτικών κ.λ.π. μειονοτήτων, αλλά διασκορπισμένων, οργανωμένων όμως σε «λόμπυς», πολλά και ισχυρά», που, πολλάκις επηρεάζουν, κατά κάποιον τρόπο, και αυτήν την ιδιόρρυθμη Διοίκησή τους (Πρόεδρος, Βουλή, Κογκρέσο κ.λ.π.).

Μεγάλες, λοιπόν, είναι οι ευθύνες, ιδιαίτερα των ΗΠΑ, που, προς το παρόν, ως μονοκράτορες, συνέβαλαν τα μέγιστα στην προώθηση και πραγμάτωση της νέας αυτής τάσεως του κλασσικού «διαίρει και βασίλευε». Πιο πρόσφατο το παράδειγμα είναι του Κοσσυφοπεδίου, εγκυμονεί πολλούς κινδύνους, όχι μόνον στην απειλουμένη εκ νέου ως «πυριτιδαποθήκη», αλλά και στην λοιπή Υφήλιο, όπου υπάρχουν ή και εκκολάπτονται, πραγματικές ή και τεχνητές μειονότητες. Αποτελεί δε τούτο το δεύτερο απ' αυτές των ΥΚΚάδων και τον ακήρυκτο πόλεμο κατά της Σερβίας, μαζί με το ΝΑΤΟ (1998) στην περιοχή αυτή.

Παράλληλα, ας γίνει τούτο μάθημα και στους άλλους λαούς και κυβερνήσεις, συμπεριλαμβανομένων και ημών, ώστε να γινόμεθα Προμηθείς και όχι Επιμηθείς, στα τόσα ανοικτά, έσωθεν και έξωθεν, Εθνικά Θέματά μας!!.

TRAFFICKING : ΤΟ ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΙΟ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. ΛΑΓΓΑΡΗ
Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ

Η Επιτυχία της ΕΛ.ΑΣ

Ύστερα από πολύμηνες έρευνες και συντονισμένες και μεθοδευμένες ενέργειές της, σε συνεργασία με την INTERPOL, η Ελληνική Αστυνομία, πρόσφατα (20-5-2008), επέφερε ένα ισχυρό και αποφασιστικό κτύπημα κατά του εγκλήματος του «Trafficking» το οποίο, επί των ημερών μας, έχει λάβει ολέθριες διαστάσεις για τις κοινωνίες του πλανήτη μας. Απεκάλυψε τη δράση του μεγαλύτερου κυκλώματος διακίνησης παιδικής πορνογραφίας που έδρασε ποτέ στη χώρα μας, προχωρώντας μάλιστα και σε συλλήψεις που ήδη έχουν φθάσει τις 16, ενώ αναμένεται να ξεπεράσουν τις 20. Ανάμεσά τους «ευϋπόληπτοι πολίτες, υπεράνω κάθε υποψίας» από διάφορες πόλεις της Ελλάδας, όπως επιχειρηματίες, γιατροί, δικηγόροι, καθηγητές κ.λ.π., ηλικίας από 30-50 ετών. Το χαρακτηριστικό και ανατριχιαστικό της υπόθεσης είναι, ότι στο διακινούμενο μέσω Internet, σε ολόκληρο τον κόσμο, πορνογραφικό υλικό, κακοποιούνται σεξουαλικά από βρέφη μέχρι και παιδάκια 4 ετών με καταγωγή κυρίως από χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ, και το σπουδαιότερο, ότι οι γονείς των παιδιών «νοίκιαζαν» τα σπλάχνα τους έναντι «αδράς αμοιβής», σε στούντιο παραγωγής πορνογραφικών ταινιών. Πρόκειται πραγματικά για πολύ μεγάλη επιτυχία της Ελληνικής Αστυνομίας, στην οποία αξίζουν θερμά συγχαρητήρια, επιτυχία η οποία, όμως, όπως συνήθως παρατηρείται σε παρόμοιες περιπτώσεις, δυστυχώς, δεν έτυχε της ανάλογης, όπως θα έπρεπε, δημοσιότητας και προβολής από τα ΜΜΕ. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι η πρόσφατη αυτή επιτυχία της Ελληνικής Αστυνομίας, που είχε μεγάλη διεθνή απήχηση, δεν ήλθε τυχαία, αλλά είναι αποτέλεσμα συντονισμένων μέτρων και μεθοδευμένων ενεργειών που εσχάτως λαμβάνονται στην πάλη κατά του οργανωμένου εγκλήματος, από μέρους της πολιτικής ηγεσίας (κ.κ. Παυλόπουλος και Χηνοφώτης), και της ανανεωθείσης φυσικής ηγεσίας της Ελληνικής Αστυνομίας υπό τον Αρχηγό της Αντιστράτηγο κ. Βασίλειο Γσιατούρα, πολύπειρο και δοκιμασμένο μάχιμο αξιωματικό, με πολλές περγαμηνές αντiegκληματικής δραστηριότητας. Αφήνει δε, η επιτυχία αυτή, ελπιδοφόρο μήνυμα για την πλήρη ευόδωση του επιδιωκόμενου σκοπού, δηλαδή την μέγιστη περιστολή, αν όχι εξάλειψη, του εγκληματικού φαινομένου «Trafficking» και γενικότερα του οργανωμένου εγκλήματος.

Το Trafficking και η πολυμορφία του

Το έγκλημα της πορνογραφίας, το οποίο αφορά κυρίως παιδιά, ανάγεται στη σφαίρα της σεξουαλικής εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών, η οποία

συμπεριλαμβάνει και τις κατηγορίες της σεξουαλικής κακοποίησης – επιθετικής βίας, της παιδικής πορνείας, της διακίνησης παιδιών για σεξουαλική εκμετάλλευση και εξώθηση στην πορνεία.

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι στη χώρα μας, κατά το έτος 2007, ο εθελοντικός οργανισμός «Το Χαμόγελο του Παιδιού», χειρίστηκε 48 υποθέσεις σεξουαλικής εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών, εκ των οποίων οι 14 ήταν υποθέσεις παιδικής πορνείας. Όλες μαζί οι ανωτέρω περιπτώσεις που προαναφέρθηκαν, δύνανται να υπαχθούν στο άκρως επικίνδυνο για την παγκόσμια κοινωνία εγκληματικό φαινόμενο «Trafficking», το οποίο εμφανίζεται στην Ελλάδα, σύμφωνα με δημοσιευθείσα έρευνα της νομικού και υποψηφίας διδάκτορος Εγκληματολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο κυρίας Μαρίας Τσιλιάκου, σε πέντε διαφορετικές μορφές :

- Πορνεία – Βιομηχανία του σεξ (αφορά κυρίως γυναίκες και παιδιά).
- Πορνογραφία (ως ανωτέρω προαναφέρθηκε).
- Εξαναγκαστική εργασία (ανδρών, γυναικών και παιδιών).
- Εμπόριο οργάνων (ανδρών, γυναικών και παιδιών).
- Εμπόριο βρεφών.

Με τον όρο «Trafficking» δεν νοούμε τίποτε άλλο, παρά την παράνομη διακίνηση προσώπων με σκοπό την οικονομική και σεξουαλική εκμετάλλευσή τους.

Ήδη στην εποχή μας το φαινόμενο αυτό, τόσο διεθνώς όσο και στη χώρα μας, βρίσκεται σε έξαρση με διαστάσεις μαστιγας. Στην Ελλάδα μάλιστα παρουσιάζεται με ιδιαίτερη έμφαση, γιατί αυτή βρίσκεται σε κομβικό σημείο εμπορίας ανθρώπων, λόγω της γεωγραφικής της θέσεως, η οποία διευκολύνει τα μέγιστα τα παράνομα κυκλώματα που δρουν διεθνώς.

Τα κέρδη των σύγχρονων δουλεμπόρων υπολογίζεται ότι ξεπερνούν τα 32 δις δολάρια το χρόνο, εξ ου και ο κυριότερος λόγος γιγάντωσης του φαινομένου, κατά το οποίο, σύμφωνα με τον αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Franco Frattini : «Κάθε χρόνο, περίπου 1.000.000 παιδιά και νεαρές γυναίκες σε όλο τον κόσμο, γίνονται θύματα της εμπορίας, κυρίως με σκοπό την σεξουαλική εκμετάλλευση».

Η Ελληνική Πραγματικότητα

Σε ότι αφορά την εικόνα του «Trafficking» στην Ελλάδα, σύμφωνα με δημοσιοποιηθέντα στοιχεία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, διαπιστώνεται ότι οι χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ αποτελούν, κατά κύριο λόγο, την πηγή προμήθειας του ανθρώπινου αυτού εμπορεύματος, στα παράνομα κυκλώματα διακίνησης. Σε δεύτερη μοίρα έρχονται περιοχές από την Ασία και Αφρική, ως επίσης και Βαλκανικές χώρες Αλβανία, Ρουμανία κι Βουλγαρία. Τροφοδοτούν δε, όλες οι ανωτέρω περιοχές του πλανήτη, με πλούσιο υλικό – εμπόρευμα και τις πέντε μορφές εκδήλωσης «Trafficking». Ειδικότερα, σύμφωνα με

δημοσιοποιηθέντα επίσημα στοιχεία, μετά τη δεκαετία του 1990 και την πτώση της Ε.Σ.Σ.Δ, μεγάλος αριθμός γυναικών από τις χώρες αυτές πωλήθηκαν σε Ευρώπη και Μέση Ανατολή (Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Ισραήλ, Συρία, Τουρκία), αλλά και στην Ιαπωνία, με σκοπό την σεξουαλική εκμετάλλευση. Επιπλέον, στην Ελλάδα φθάνουν και προωθούνται στην εξαναγκαστική εργασία, κάτω από συνθήκες δουλείας, γυναίκες από την Ασία, ως οικιακές βοηθοί ή εργάτριες σε μικροβιοτεχνίες. Το ίδιο ισχύει και για άνδρες από το Πακιστάν, Αφγανιστάν, Μπαγκλαντές, Ιράκ, Ινδία, Νιγηρία κ.λ.π. οι οποίοι μεταφέρονται αγεληδόν παράνομα και εργάζονται ως δούλοι σε βιοτεχνίες, μικρά εργοστάσια και αγρούς.

Στις περιπτώσεις αυτές, τα θύματα εργάζονται υπό συνθήκες δουλείας και σπανίως αμείβονται, ενώ προηγουμένως τους έχουν παρακρατηθεί από τους εκμεταλλευτές, στους τόπους προορισμού, κάθε ταξιδιωτικό έγγραφο (π.χ διαβατήριο, βίζα) μέχρις αποπληρωμής της οφειλής τους στους διακινητές για τα έξοδα μεταφοράς τους, γεγονός που μπορεί να καταστήσει το άτομο υπόδουλο για πολλά χρόνια. Έξαρση επίσης παρουσιάζει και η κατηγορία της εμπορίας των παιδιών και ανηλίκων, τα οποία μεταφέρονται παράνομα και κατά κύματα στην Ελλάδα, όπου προωθούνται κατά περίπτωση στην πορνεία ή πορνογραφία, στο εμπόριο οργάνων, στη διακίνηση ναρκωτικών, στη συμμετοχή τους σε μικροκλοπές, στη σεξουαλική εκμετάλλευσή τους και στην εξαναγκαστική εργασία, υπό την μορφή της επαιτείας, της πώλησης μικροαντικειμένων ή λουλουδιών, του καθαρίσματος τζαμιών αυτοκινήτων στα φανάρια κ.λ.π. Στην προκείμενη κατηγορία, αρκετές φορές, παρατηρήθηκε το φαινόμενο εκμετάλλευσης των ανηλίκων παιδιών μεταναστών, από τις ίδιες τις οικογένειές τους, προκειμένου να ενισχυθούν οικονομικά, με την εξώθησή τους στην πορνεία και την εξαναγκαστική εργασία. Άνθιση τέλος παρουσιάζει και ο τομέας του εμπορίου των βρεφών, εξ αιτίας των τεράστιων κερδών που αποφέρει στα δραστηριοποιούμενα κυκλώματα, λόγω της αυξανόμενης ζήτησης παιδιών προς υιοθεσία από άτεκνα ζευγάρια, που σύμφωνα με στοιχεία της UNICEF, υπάρχουν 50 ενδιαφερόμενοι για κάθε 1 παιδί που διατίθεται προς υιοθεσία. Το ύψος του τιμήματος κυμαίνεται από 10.000 έως 20.000 Ευρώ, μέρος του οποίου (1.500 – 3000 €) δίδεται υπό μορφήν δανείου στην επιλεγμένη μέλλουσα να κυοφορήσει, από γειτονικές συνήθως χώρες π.χ. Βουλγαρία, Ρουμανία, Αλβανία. Εδώ παρατηρήθηκαν περιπτώσεις εγκύων που μεταφέρθηκαν στην Ελλάδα, να υποχρεωθούν στην πρόωρη γέννηση των νεογνών τους και επιστροφή τους στις χώρες τους, για το λόγο της περιστολής των εξόδων διαμονής τους και μικρότερης επιβάρυνσης οικονομικής στους διακινητές.

Αντιμετώπιση – Προτάσεις

Λόγω του επικινδύνου της προσωπικότητας των συμμετεχόντων κακοποιών και των τεραστίων αθέμιτων κερδών που προσπορίζει το εγχείρημα γύρω από το έγκλημα του «Trafficking» (οργανωμένα ή εκ περιστάσεως τελούμενο), καθίσταται σαφές ότι είναι δυσχερέστατη, αν όχι αδύνατη, η καταπολέμηση των καλά οργανωμένων κυκλωμάτων διακίνησης, εμπορίας και

εκμετάλλευσης ανθρώπων, σε τοπικό επίπεδο αποκλειστικά. Απαιτείται η συνεργασία, πέραν αυτής που επιβάλλεται μεταξύ των συναρμοδίων υπηρεσιών του κράτους και μεταξύ των χωρών προέλευσης, διέλευσης και τελικού προορισμού, σε στρατηγικό και επιχειρησιακό επίπεδο, στους τομείς ανάληψης κοινών πρωτοβουλιών και ανταλλαγής πληροφοριών, εμπειριών και πρακτικών. Για να είναι μάλιστα αποτελεσματική η εν λόγω συνεργασία, θα πρέπει να εμπεριέχει τα στοιχεία της επιμονής, διάρκειας, συνέχειας και προ πάντων της ειλικρίνειας.

Στο εσωτερικό πεδίο, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του «Trafficking», μιας εκ των σοβαρότερων απειλών κατά της δημόσιας ασφάλειας της χώρας, θα πρέπει να βασίζεται σε σειρά μέτρων και σχεδίων ειδικών με στόχο την πρόληψη και την καταστολή των επιμέρους μορφών του εγκλήματος σε όλες του τις εκφάνσεις, την αύξηση της αποτελεσματικότητας των αστυνομικών υπηρεσιών, την τροποποίηση, επί το αυστηρότερον, της ισχύουσας νομοθεσίας γύρω από τα σχετικά εγκλήματα με σκοπό την θέσπιση αυστηρότερων ποινικών κυρώσεων, παρεπομένων ποινών και λοιπών διοικητικών κυρώσεων κατά των δραστών και επιτάχυνση των δικαστικών διαδικασιών κολασμού-σωφρονισμού-απέλασης αυτών. Για την ευόδωση του επιδιωκόμενου στόχου, το ρόλο θετικού και αναγκαίου καταλύτη θα παίζει η γενική κινητοποίηση και συμμετοχή του κοινού και όλων των πολιτών σε έναν, υπέρ πάντων, αγώνα της πολιτείας και κοινωνίας, κατά της μάστιγας αυτής του «Trafficking», στα πλαίσια μιας ενεργούς αντιεγκληματικής πολιτικής, τόσο στον τομέα της πρόληψης, όσο και της καταστολής των σχετικών εγκλημάτων. Τέλος, η πληρότητα των ληπτέων μέτρων της πολιτείας, θα πρέπει να περιλαμβάνει μια συντονισμένη πολιτική για την θέσπιση φορέων και οργανώσεων και χρηματοδότηση προγραμμάτων, που θα στοχεύουν στην αναγνώριση των βασικών δικαιωμάτων των θυμάτων όπως π.χ. πρόσβαση στη δικαιοσύνη, νομική υποστήριξη-προστασία αυτών και αποζημίωσή τους. Επιπλέον δε, θα πρέπει να προβλέπεται για τα θύματα (ανήλικοι, ενήλικοι, άνδρες, γυναίκες, παιδιά), μέριμνα φυσικής τους προστασίας από τα κυκλώματα, φιλοξενίας, υγειονομικής περίθαλψης ψυχολογικής υποστήριξης, επαναπατρισμού ή παροχής ασύλου.

**ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΙΣΔΥΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΕ ΧΩΡΕΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ :**

Παρούσα Κατάσταση, Προβλήματα, Προοπτικές

**Του κ. Κ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Καθηγητού Παντείου Πανεπιστημίου**

Διαπιστώσεις και συμπεράσματα

Με βάση τα στοιχεία, τα οποία έχουν ήδη παρατεθεί προηγουμένως, είναι δυνατή η διατύπωση των ακόλουθων διαπιστώσεων και συμπερασμάτων, αφού σημειωθεί, ότι η Ελλάδα θεωρείται κατ'αυτάς υπό πάντων παράγων σταθερότητας και άσκησης επιρροής στον χώρο των Βαλκανίων :

Ε.Σ.Ο.Α.Β.

Το Ελληνικό Σχέδιο Οικονομικής Ανασυγκρότησης των Βαλκανίων κατηρτίσθη στα πλαίσια αναληφθεισών σχετικών υποχρεώσεων έναντι του Οργανισμού Συνεργασίας και Ανάπτυξης (Ο.Ο.Σ.Α.), και του Συμφώνου Σταθερότητας για τη Νότια και Ανατολική Ευρώπη, το οποίο υπεγράφη την 30 Ιουλίου 1999 στο Σεράγεβο από 40 Χώρες και Διεθνείς Οργανισμούς.

Στα πλαίσια του Συμφώνου η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει δεσμευθεί αρχικώς να διαθέσει συνολικώς 4.065.000.000 Ευρώ για την εν λόγω περιοχή, ενώ διάφοροι άλλοι, Παγκόσμια Τράπεζα, ΗΠΑ, Ρωσία, θα χρηματοδοτήσουν τις δράσεις του Συμφώνου με το ποσόν των 2.400.000.000 Ευρώ (2000-2005).

Το Ε.Σ.Ο.Α.Β. κρίνεται ως η σπουδαιότερη περιφερειακή παρέμβαση της Ελλάδος μεταξύ σχετικών δράσεων (π.χ. έναντι του Μηχανισμού για τις επενδύσεις και της Εταιρική Σχέση Ευρώπης-Μεσογείου, F.E.M.I.P.)

Τα διαθέσιμα ποσά, 550.000.000 Ευρώ δεν θεωρούνται ιδιαίτερος επαρκή για την κάλυψη των έξι Βαλκανικών Χωρών, υπό τις παρούσες διεθνείς συγκυρίες.

Το Πρόγραμμα «ενέχει» ιδιάζουσα πολιτική οπτική και σημασία, υπό έποψη Ελληνικών συμφερόντων.

Ενδεχομένως, εντός του πλαισίου του Ε.Σ.Ο.Α.Β., θα έπρεπε η Θεσσαλονίκη να είναι η βάση των σχετικών αποβατικών ενεργειών μας στις Χώρες των Βαλκανίων.

Η κατανομή των κονδυλίων του Ε.Σ.Ο.Α.Β. εκτιμάται, εν σχέσει προς τις Χώρες προς τις οποίες αυτά κατευθύνονται, ότι εξυπηρετεί την τρέχουσα πολιτική συγκυρία, ενώ εξ άλλης πλευράς υποστηρίζει Ελληνικές επενδυτικές πρωτοβουλίες στις αναφερόμενες Χώρες :

Σερβία	:	232.500.000 Ευρώ
Μαυροβούνιο	:	17.500.000 Ευρώ
Π.Γ.Δ.Μ.	:	74.840.000 Ευρώ
Ρουμανία	:	70.430.000 Ευρώ

Ιδιωτικές Επενδύσεις

Οι άμεσες ιδιωτικές παραγωγικές επενδύσεις είναι, (υπό υγιείς συνθήκες ανταγωνισμού και άλλες προϋποθέσεις βεβαίως), μάννα εξ ουρανού, για οιαδήποτε οικονομία, πολλώ δε μάλλον για οικονομίες, όπως αυτές των Χωρών των Βαλκανίων.

Οι άμεσες ιδιωτικές παραγωγικές Ελληνικές επενδύσεις σε Χώρες των Βαλκανίων ενέχουν ιδιαίτερα σημασία για σειρά λόγων, όπως η ιδιότητα της Χώρας καταγωγής των Κεφαλαίων ως Μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η εδαφική γειτνίαση, η γνώση υπό των Εμπλεκομένων της εκατέρωθεν επιχειρηματικής κουλτούρας, το στοιχείο των Μεταναστών, οι ιστορικοί δεσμοί, θετικοί και μη, κ.α.

Ήδη υπάρχουν εν ισχύει π.χ. 14 ειδικότερες Συμφωνίες Συνεργασίας με την Αλβανία, 8 με την Βοσνία/Ερζεγοβίνη, 9 με την Βουλγαρία, 8 με την Κροατία, 5 με την Π.Γ.Δ.Μ., 7 με Σερβία/Μαυροβούνιο, 6 με την Ρουμανία.

Κατ'αυτάς, και παρά τις αναπόφευκτες δυσχέρειες, ως εκ της φύσεως του όλου εγχειρήματος από πλευράς Ελλήνων Επιχειρηματιών οι Ελληνικές ιδιωτικές επενδύσεις :

Στην Αλβανία αντιπροσωπεύουν το 27% του συνόλου των άμεσων ξένων επενδύσεων.

Στην Βουλγαρία κατέχουν την δεύτερη θέση, με συνολικό ύψος 1.500.000.000 δολλ. ΗΠΑ.

Στην Βοσνία/Ερζεγοβίνη κατά την τελευταία δεκαετία οι Ελληνικές ιδιωτικές παραγωγικές επενδύσεις ανήλθαν σε 1.000.000.000 Ευρώ.

Στην Σερβία και στο Μαυροβούνιο οι Ελληνικές άμεσες ιδιωτικές παραγωγικές επενδύσεις ανέρχονται σε 720.000.000 Ευρώ, το δε επενδυμένο κεφάλαιο ελληνικής προέλευσης σε 1.200.000.000 Ευρώ.

Στην Κροατία οι ελληνικές ιδιωτικές άμεσες παραγωγικές επενδύσεις ανέρχονται σε 1.300.000 δολλ. ΗΠΑ.

Στην Π.Γ.Δ.Μ. η Ελλάδα κατέχει την πρώτη θέση μεταξύ των ξένων επενδυτών με κεφάλαια ύψους 700.000.000 Ευρώ και τη δημιουργία 9.000 θέσεων απασχόλησης.

Στην Ρουμανία, τέλος, οι ελληνικές ιδιωτικές επενδύσεις καταλαμβάνουν την 5η θέση μεταξύ των ξένων επενδύσεων.

Ανεξαρτήτως βαθμού επιτυχίας του όλου εγχειρήματος της «οικονομικής» απόβασης ή διείσδυσης (τόσον του Ελληνικού Κράτους) (όσον και) των Ελλήνων Επιχειρηματιών σε Χώρες των Βαλκανίων πρέπει να σημειωθεί με έμφαση, ότι αιχμή του δόρατος εν προκειμένω απετέλεσαν οι Τράπεζες, τόσον οι Ελληνικές (εξ Ελλάδος), όσον και οι καθ'έκαστον προεκτάσεις τους στις εξεταζόμενες χώρες, εν συνδυασμό ενίοτε με την Παρευξείνια Τράπεζα.

Η επένδυση υπό Ελλήνων Επιχειρηματιών εκατοντάδων εκατομμυρίων Ευρώ σε Χώρες των Βαλκανίων, οι οποίες συμποσούνται σε μία νέα αγορά 120.000.000 κατοίκων, δεν θα ήταν εφικτή χωρίς την «εμπλοκή» του Τραπεζικού Συστήματος, είτε υπό την μορφή της εγκατάστασης Ελληνικών Τραπεζών στις υπό έρευνα Χώρες, είτε της εξαγοράς τοπικών Τραπεζών, είτε της συμμετοχής στο κεφάλαιό τους, είτε υπό την μορφή της χρηματοδότησης επιχειρηματικών δραστηριοτήτων

Ελλήνων.

Ενίοτε, η συγχρηματοδότηση Ελλήνων Επιχειρηματιών γίνεται εν συνεργασία με Διεθνείς η Πολυμερείς Χρηματοδοτικούς οργανισμούς, όπως είναι η Παγκόσμια Τράπεζα Ανάπτυξης, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, ο Οργανισμός Συνεργασίας της Μαύρης Θάλασσας, μέσω της Παρευξείνιας Τράπεζας κ.α.

Εξ άλλης πλευράς η Παρευξείνια Τράπεζα, περιφερειακού αναπτυξιακού χαρακτήρος, είναι το πρώτο πολυμερές διεθνές Ίδρυμα του είδους, το οποίο εδρεύει στην Ελλάδα (Θεσσαλονίκη).

Η Ελλάδα συμμετέχει στο κεφάλαιο της Τράπεζας με ποσοστό 16,5%. Άλλα συμμετέχοντα Κράτη είναι τα εξής, με τα αντίστοιχα ποσοστά : Ρωσική Ομοσπονδία 16,5%, Τουρκία 16,5%, Βουλγαρία 13,5%, Ρουμανία 13,5%, Ουκρανία 13,5%, Αζερμπαϊτζάν 2%, Αρμενία 2%, Γεωργία 2%, Μολδαβία 2%, Αλβανία 2%.

Μεταξύ των στόχων της Παρευξείνιας Τράπεζας περιλαμβάνεται ως γνωστόν η ενίσχυση της προσπάθειας των Χωρών της Ανατολικής Ευρώπης για τον εκσυγχρονισμό των οικονομιών τους, για την ανάπτυξη του ιδιωτικού τους τομέα, για ταχύτερες και αποτελεσματικότερες ιδιωτικοποιήσεις κ.α.

Μέχρι τούδε η εν λόγω Τράπεζα έχει χρηματοδοτήσει πολλές Ελληνικές επενδυτικές δραστηριότητες σε Χώρες των Βαλκανίων, της Μαύρης Θάλασσας και στην Τουρκία.

«Η επόμενη ημέρα» ή «το αντίδωρον»

Η μέχρι τούδε πορεία των Ελληνικών ιδιωτικών άμεσων παραγωγικών επενδύσεων σε Χώρες των Βαλκανίων πρέπει να θεωρηθεί επιτυχής, παρά τα ποικίλλα προβλήματα, τα οποία από μακρού χρόνου έχουν προκύψει.

Μεταξύ των προβλημάτων συγκαταλέγονται τόσο προβλήματα «παραγόμενα» εν Αθήναις, όσο και προβλήματα σχετιζόμενα με τις Χώρες Υποδοχής, είτε αυτά αναφέρονται στην Ελληνική επίσημη οικονομική συνδρομή, μέσω διαφόρων δράσεων και διαδικασιών, π.χ. Ε.Σ.Ο.Α.Β., είτε αυτά συνδέονται με τις Ελληνικές ιδιωτικές επενδυτικές δραστηριότητες.

Προς όλα αυτά συναρτάται και ο φόβος εκ της ενδεχόμενης εκροής κεφαλαίων για επενδυτικές δραστηριότητες σε όμορες Χώρες η πιθανότητα (ενίοτε μέχρι βεβαιότητας) για την «μετεγκατάσταση» επιχειρήσεων εκτός Ελλάδας, ο φόβος απώλειας θέσεων εργασίας, ο φόβος απώλειας αγορών κ.α.

Οι ως άνω φόβοι και προβληματισμοί ενίοτε είναι ιδιαιτέρως βάσιμοι, αλλά υπό καθεστώς συνεχώς παγκοσμιοποιούμενων οικονομικών δράσεων η δυνατότητα παρέμβασης και ιδίως υπό μικρών Χωρών και Οικονομιών, είναι μικρή έως ανύπαρκτη.

Εκ των αναφευομένων σε Χώρες Υποδοχής των Ελληνικών οικονομικών δραστηριοτήτων προβλημάτων προέχουν εκείνα της ασφαλείας και της τήρησης της εσωτερικής έννοιας τάξης, της πολιτικής αστάθειας, της έλλειψης σαφούς σταθερού θεσμικού πλαισίου περί οικονομικών δραστηριοτήτων, της έλλειψης

«ιδιωτικής» επιχειρηματικής κουλτούρας, του τοπικού πληθωρισμού, της μεγάλης ανεργίας, της έλλειψης εμπιστοσύνης των Πολιτών σε Τραπεζικά Ιδρύματα κ.α. Εκ των ως άνω προβλημάτων, άλλα μεν υπόκεινται σε διεθνείς συγκυρίες (π.χ. μετανάστευση, λαθρομετανάστευση, τρομοκρατία, εγκληματικές ενέργειες), ή συνιστούν αρμοδιότητες Τοπικών Κυβερνήσεων, (π.χ. θέσπιση κανόνων διαφάνειας περί το επιχειρηματικώς πράττειν, βελτίωση τοπικών Διοικητικών Δομών), (άρα εκφεύγουν των δυνατοτέρων Ελλήνων Επιχειρηματιών, μη δυναμένων να ασκήσουν εν προκειμένω ουδεμία επιρροή προς επιθυμητές κατευθύνσεις), άλλα δε παρέχουν περιθώρια «παρεμβάσεων» επί σκοπώ επίτευξης λυσιτελέστερων προσεγγίσεων .

Υπό το καθεστώς της ούτω πως διαμορφωθείσης κατάστασης επί του θέματος της οικονομικής απόβασης, τόσο του Ελληνικού Κράτους, όσο και Ελλήνων Επιχειρηματιών σε Χώρες της Βαλκανικής, γεννάται το ερώτημα εάν τα αναμενόμενα εντός ή εκτός προγραμματισμένων ενεργειών και θετικών δράσεων, αποτελέσματα ήταν τα επιθυμητά, τόσο σε επίπεδο Κράτους, όσο και σε επίπεδο επιμέρους Ελλήνων Επιχειρηματιών, Φυσικών ή Νομικών Προσώπων ανεξαρτήτως .

Με βάση τα διαθέσιμα εν γένει στοιχεία, την τρέχουσα διεθνή συγκυρία, το ατελές ή μη των ρυθμίσεων, συνταγματικών, νομοθετικών, διοικητικών, το επαρκές ή μη των διαθέσιμων πόρων, την επιθυμία ανάληψης ή μη επιχειρηματικών κινδύνων, την πλήρη ή μη ενημέρωση υπό του Κράτους Επιχειρηματιών δρώντων εκτός των συνόρων, το κερδοφόρο ή μη των αναληφθεισών δράσεων, το λυσιτελές ή μη δικαιοδοτικών ή μη μηχανισμών (π.χ. διαιτησίας), το βραχυχρόνιο ή μακροχρόνιο προσδοκώμενο όφελος και άλλες παραμέτρους, η ειδικότερη αναφορά των οποίων παρέλκει, η απάντηση στο εν λόγω ερώτημα πρέπει να διαπνέεται υπό «ελαφράς» αισιοδοξίας εν σχέσει με τα επιτευχθέντα αποτελέσματα σε επίπεδο Ελληνικών εν γένει Εθνικών Συμφερόντων, δεδομένου, ότι πολλά θέματα, σχετιζόμενα με ενισχυόμενες υπό της Ελλάδος όμορες Χώρες, παραμένουν εισέτι «ανοικτά», και υπό «εντονωτέρας» αισιοδοξίας, εν σχέσει με οικονομικά επιτεύγματα και οφέλη, βραχυχρόνια ή μακροχρόνια, των επί μέρους Ελλήνων Επιχειρηματιών, οι οποίοι κατά την τρέχουσα πορεία των πραγμάτων φαίνεται, ότι θέτουν «εις εαυτούς» συνεχώς νέους στόχους περισσότερο υψιπετείς, επικινδυνώδεις και κερδοφόρους, δικαιώνοντες εν προκειμένω την άποψη του Έλληνα Φιλοσόφου : «Το μεν εν πράσσειν ακόρεστον έφυ πάσι βροτοίσιν», Αισχύλος, Αγαμέμνων, 1330-1.

Μέρος Εισήγησης στο 5ο Διεθνές Συνέδριο με θέμα : «Στρατηγική 2007» της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών, Αθήναι, Νοέμβριος 2007.

Διυπουργική Αναπτυξιακή και Επιχειρηματική Συνδιάσκεψη για τις Χώρες της Λεκάνης της Μεσογείου, Αθήνα, Φεβρουάριος 2005. Συμμετέχουσες Χώρες : Ελλάδα, Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία, Κύπρος, Μάλτα, Αλγερία, Ισραήλ, Αίγυπτος, Ιορδανία, Λίβανος, Λιβύη, Μαρόκο, Παλαιστινιακή Αρχή, Συρία, Τυνησία, Τουρκία, Λουξεμβούργο (εκ μέρους της Ε.Ε.). Ακόμη, συμμετέσχον Εκπρόσωποι

του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και της Παγκόσμιας Τράπεζας . Η Ελλάδα συνεισέφερε για τη λειτουργία του Μηχανισμού 2.000.000 Ευρώ.

Βλ. «αναλογικώς» τις ρυθμίσεις περί διαιτησίας του Ν.Δ. 2687/1953 Περί επενδύσεως και προστασίας κεφαλαίων εξωτερικού : «Διαφοραί ανακύπτουσαι μεταξύ Ελληνικής Κυβερνήσεως και επιχειρήσεων υπαγομένων εις το παρόν Ν.Δ. αναγόμεναι εις την ερμηνείαν ή εις ενδεχόμενα κενά της εγκριτικής πράξεως, λύονται δια διαιτησίας, οριζομένης εν τη πράξει ταύτη, επιτρεπομένων όπως ορίζεται ως Επιδιαιτητής και Αλλοδαπόν Πρόσωπον, φυσικόν ή νομικόν, έχον επίσημη ιδιότητα ή Πρόσωπον ανεγνωρισμένου κύρους...». Β. ΔΕΛΗΘΕΟΥ. Το νομικό καθεστώς προστασίας ξένων κεφαλαίων και επενδύσεων αναπτυξιακού χαρακτήρα στην Ελλάδα. Αθήναι, 1996, σελ. 115 επόμε.

Σημειώνεται, ότι δεν έχει διερευνηθεί επαρκώς το θέμα της άσκησης επιρροής υπό ξένων Επενδυτών, οι οποίοι δραστηριοποιούνται σε περισσότερες της μίας όμορες Χώρες (όπως π.χ. οι Έλληνες) προς την κατεύθυνση συνεργασιών των Χωρών αυτών υπό διάφορες μορφές π.χ. υπό την μορφή trade integration, δεδομένου, ότι οι Βαλκανικές Χώρες δεν είναι προς το παρόν Μέλη Οικονομικών Ενώσεων και επομένως έχουν την ευχέρεια σύμπληξης συνεργασιών τέτοιας μορφής.

Βλ. εν εκτάσει : Κωνστ. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Β. ΔΕΛΗΘΕΟΥ : Οι Ελληνικές ιδιωτικές επενδύσεις σε Χώρες των Βαλκανίων και το Ελληνικό Στάδιο Οικονομικής Ανασυγκρότησης των Βαλκανίων, Μάρτιος 2005.

ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΩΝ ΤΟ ΑΞΙΑΝΑΓΝΩΣΤΟΝ

Του Ταξιάρχου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Πριν διεξέλθουμε το «αξιανάγνωστον», πρέπει να σημειώσουμε, ότι σύμφωνα με το λεξικόν, το «ενδεχόμενον» αποδίδεται, ως *«το δυνάμενον αναλόγως των περιστάσεων να συμβή, το κατά λογικήν συνάρτησιν δυνατόν γενέσθαι, πιθανόν, παρεπόμενον»*·.

Λοιπόν, πριν εντυφήσουμε στα ενδεχόμενα να συμβούν, ας κάνουμε μία επίσκεψη στις πραγματικότητες, οι οποίες κατακαλύπτουν το ελληνικό «προώρι-σται». Το στοιχείο που είναι συνάμα και πρόκληση και συντελεστής εκδεχομένων τριβών και εκλαμβάνεται από τους «μη Έλληνες», είτε σαν γεωστρατηγικός πόλος μεταξύ τριών ηπείρων, είτε σαν ένας κοινωνός -κατά περιστάσιν- αντικείμενος στο διεθνές συναινετικό γίνεσθαι αλλά και σαν ένα έθνος μη συγγενές, το οποίον αδυνατεί να στοιχηθεί με τον τρόπο, που άλλοι λαοί πραγματεύονται το εύρος των απόψεων, που οι σύγχρονες συνθήκες συμπαραθέτουν.

Μία πραγματικότητα είναι, ότι η Ελλάς από την αρχή της καταγεγραμμένης της Ιστορίας, ευρίσκεται σε κατάσταση διαρκούς πολιορκίας. Απαξάπαντες οι εκ των έξω επιδιώκουν να εισέλθουν σ' αυτό το «περίκλειστο» και να καρπωθούν τα όσα φυσικά, στρατηγικά, πολιτισμικά και ηθικά πλεονεκτήματα είναι δυνατόν να έχουν γεννηθεί, πλαστεί και προαχθεί στον ελλαδικό χώρο.

Υπάρχει μία πραγματικότητα, που κατά ένα κομψό τρόπο έχει βαπτισθεί, ως η «εξ ανατολών απειλή». Αυτή η απειλή ενώ φαίνεται, ότι έχει ένα γεωγραφικό προσδιορισμό για να δικαιολογεί τον προσανατολισμό των αμυντικών μηχανισμών της χώρας μας προς ανατολάς, εν τούτοις, η ουσιαστική ερμηνευτικά απόδοση είναι της μορφής «η περίσχεσις των Τούρκων». Στρατιωτικά, η περίσχεσις των Τούρκων αδιακήρυκτα εφαρμόζεται από τον Έβρο έως το Ταίναρο. Μία άλλη περίσχεσις, η κοινωνικο-θρησκευτική, μας υπερτονίζεται στην Θράκη και στα Δωδεκάνησα, εν ονόματι ενός -μονομερούς ισχύος- χάρτου δικαιωμάτων. Στον κόσμο της οικονομίας, η Ελλάς υφίσταται ένα είδος περισχέσεως από ήσσονος αξίας προϊόντα τουρκικής προελεύσεως και τα οποία συντείνουν σε παθητικό εμπορικό ισοζύγιο εις βάρος της εισαγωγής ελληνικής αγοράς. Και για να αποφύγουμε εκτεταμένη ανάλυση επάνω σε αυστηρά συγκεκριμένους συντελεστές ελληνο-τουρκικών αντιπαραβολικοτήτων, θα περιοριστούμε στην «περίσχεση του στρατηγικά ισχυρωτέρου».

Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να διευκρινισθεί μία λεπτομέρεια (για λόγους εκπαιδευτικούς έστω;), η οποία δεν τυγχάνει ορθής αξιολογήσεως από ένα μεγάλο μέρος Ελλήνων και μάλιστα και ενίων εκ των πολιτικών μας ταγών. Αυτή η λεπτομέρεια είναι η εντύπωση, η οποία επικρατεί, ότι σύμφωνα με το δημόσιο-διεθνές δίκαιο, αλλά και σύμφωνα με τα δεδομένα των συμμαχιών, η όποια ιδέα ή εκδήλωση πολεμικής πράξεως μιας χώρας εναντίον άλλης είναι αδιαμφισβητήτως

επιδεκτική κυρώσεων από την διεθνή κοινότητα, η οποία θα αναλάβει αυτεπαγγέλτως να υπερασπισθεί την εν δικαίω ευρισκομένη χώρα. Ουδέν αναληθέστερον! Η συνέχιση της υπάρξεως των Ελλήνων δεν είναι δεδομένη. Ουδείς εγγυάται την «αιωνία» των Ελλήνων ύπαρξη.

Στο διάνυσμα της γνωστής μας Ιστορίας έχει καταγραφεί ο αφανισμός ενός σημαντικού αριθμού σπουδαίων πολιτισμών.

Οφείλουμε να το καταλάβουμε καλά, ότι η ύπαρξη και η συνέχιση της ζωής της ελληνικής φυλής ευρίσκεται ακαταπαύστως κάτω από ένα καθεστώς επιμόνου αμφισβητήσεως και επομένως δοκιμασιών. Προϋποθέτει αδιάλειπτη, εργώδη, επίπονο, οχληρή, βασανιστική και αγωνιώδη προσπάθεια των Ελλήνων για να αποδείξουν *acta non verba*, ότι είναι ικανοί επί καθημερινής βάσεως να επικυρώνουν τα εγγυητικά της διατηρήσεως της ελευθερίας των. Εν εναντία περιπτώσει θα παρατηρηθεί το φαινόμενο της επιβολής εκείνου τού δικαίου, το οποίον -κατά τον κανόνα της διεθνούς πρακτικής- υπαγορεύεται από τον ισχυρό.

Η Τουρκία είναι μία χώρα, της οποίας, λαός και στρατός, υπέχουν θέσιν ενός σχεδόν καλοκουρδισμένου οργάνου, το οποίον παρά τις ενίοτε εμφανιζόμενες νανο-αντιθέσεις, λειτουργεί προς όφελος της μελωδίας της κεμαλικής ευτυχίας. Σε παλαιότερες εποχές, όπου ο αναλφαβητισμός στην Τουρκία διεκδικούσε την μερίδα του λέοντος, η εθνική κατήχηση, ήταν έργο εύκολο για τους καθοδηγητικούς εγκεφάλους του συστήματος. Σήμερα αυτό το έργο είναι περιπλοκώτερο, αλλά δεν έχει μειωθεί η αποτελεσματικότητά του. Στον τουρκικό κόσμο πλέον διοχετεύονται ιδέες με περισσότερη και ποιοτικότερη επιχειρηματολογία, πλην στο τέλος, ως αποδεικνύεται, είναι το ίδιο νοούμενο και αιτιατό, όπως και με την παλαιά καλή συνταγή.

Ας πάμε τώρα και δι'ολίγων να ιδούμε τις διαγεγραμμένες σχέσεις μεταξύ της πολιτικής των Τούρκων και των γεωγραφικών δεδομένων, που προσδιορίζουν την πολιτική τους και τις προκλήσεις που σαφηνίζουν τις διακρατικές τους σχέσεις. Δηλαδή: Με το Ιράν, δεν διαφαίνεται διένεξη ουσίας. Ελάχιστες μικροενοχλητικές λεπτομέρειες έχουν σημειωθεί και που αφορούν στον από κοινού έλεγχο των μικράς κλίμακος δραστηριοτήτων εντός των ανταρτικών συγκοινωνούντων δοχείων των Κούρδων, που είναι καθιδρυμένα στα εδάφη Ιράν-Ιράκ. Σε ό,τι αφορά στο πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, η Τουρκία έχει συνταχθεί με τον δυτικό κόσμο, η δε επίσημη θέση της «απαγγέλλεται» με μία χαλαρή ρητορική.

Η σχέση της με το Ιράκ, είναι πλέον σχέση υπεροχής, μετά τον πόλεμο του 2003. Είναι ετερόζυγος. Οι δυτικοί «εφόνευσαν» το Ιρακινό «τέρας» και η Τουρκία σαν συνεπής, στην φύση της, ύαινα ξεκοκαλίζει το πτώμα.

Σε σχέση με την Συρία επίσης, η Τουρκία απολαμβάνει των πλεονεκτημάτων της γεωπολιτικής και φυσικής της υπεροχής. Τα ελεγχόμενα από την Τουρκία ύδατα του ποταμού Ευφράτη είναι μία εν δυνάμει στοιχείωση αιτίων για δημιουργία εντάσεως, όπου κατά τους αναλυτές, οι Τούρκοι προσεχώς θα αξιοποιήσουν το ύδωρ του ποταμού για διπλασιασμό των παρεχομένων στην ενδοχώρα τους ποσοτήτων ύδατος για άρδευση, με αντίστοιχο μείωση στην

αποδέσμευση των ποσοτήτων, που προβλέπονται από το διμερώς υπογραφέν πρωτόκολλο του 1987.

Τις σχέσεις της Τουρκίας με τις, στα βορειοανατολικά της σύνορα, κείμενες χώρες Γεωργία και Αρμενία, θα τις χαρακτηρίζαμε αδιατάρακτες. Δεν υφίσταται πλέον κανονικό σχέδιο χρησιμοποίησης της προς νότον Καυκασίας προσβάσεως όπως από την πάλαι ποτέ απειλητική ΕΣΣΔ. Με θρησκευτική συνέπεια, προς την παγκόσμια στρατιωτική πρακτική, όπως υποθέτουμε, έχει αντικατασταθεί από την Ρωσική στρατιωτική διοίκηση με ένα τροποποιημένο πιθανό σχέδιο προς νότον προελάσεως (contingency plan). Η τουρκική αμυντική διάταξη δεν τροφοδοτείται πλέον ποσοτικά για αντιμετώπιση τού ως -κατά το παρελθόν- ανεμμένο να εισβάλει όγκου των συμβατικών Σοβιετικών δυνάμεων. Απ' εναντίας, σήμερα σημειώνονται αυξητικές τάσεις συνεργασίας, δεδομένης και της καθιδρύσεως νέων οδών μέσω Τουρκίας, για την, δι' αγωγών προώθηση του φυσικού αερίου από τις φυσικές πηγές της Καυκασίας και της Κασπίας προς την Ευρώπη.

Με την Βουλγαρία δεν υπάρχει σοβαρό πρόβλημα σχέσεων, όπως τότε στην περίοδο της παντοδυναμίας του Todor Hristov Zhivkov. Η τουρκόφωνη μειονότητα (11%) είναι ρυθμιστής των εσωτερικών κοινωνικοπολιτικών διεργασιών της Βουλγαρίας, ως και ένας παράγων, όπου η Τουρκία αναλόγως συνθηκών θα ηδύνατο να τον χρησιμοποιήσει a posse ad esse, δηλαδή να καταστεί ενεργός συντελεστής υπέρ της Τουρκίας στην Βαλκανική πλάστιγγα.

Και ας πάμε στο προκείμενο. Δηλαδή, τι «σόϊ» γείτονα βλέπει η Τουρκία στα δυτικά της; Θα προσπαθήσουμε εδώ να εγγίσουμε το αντικείμενο, πλην φοβούμεθα, ότι, μετά από κοπιαστική προσπάθεια, θα έχουμε προσεγγίσει ένα απειροελάχιστο κομμάτι του μεγάλου αυτού κεφαλαίου, που λέγεται ελληνοτουρκική συνύπαρξη.

Η Τουρκία, μετά τους Βαλκανικούς πολέμους και τις επιχειρήσεις στην Μέση Ανατολή και αφού το Οθωμανικό κράτος συρρικνώθηκε στα σημερινά σύνορα, εδέχθη την αλλαγή, η οποία εγγυάτο την σταθερότητα των δυναμικών πεδίων της εθνικής της συγκροτήσεως. Η μεγάλη προσωπικότητα του Κεμάλ όχι μόνον απεσόβησε την ολοσχερή διάλυση του τουρκικού έθνους αλλά αναγεννήθηκε μέσα από ένα μεταρρυθμιστικό έργο, με ένα αίσθημα εθνικής ανατάσεως και την γέννηση της πρωτοτύπου δημιουργίας μιας υπερουσίας μυθολογίας, από όπου οι νεώτερες τουρκικές διοικήσεις και ο λαός αντλούν την απαραμείωτη σφριγηλότητά τους.

Είναι γεγονός, ότι σε οποιαδήποτε δυτική κοινωνία δεν συναντούμε πλέον ανθρώπους «τυφλώς» υπακούοντες στις επιταγές της δημοκρατίας αλλά άτομα διαλεγόμενα, διαπραγματευόμενα και συχνάκις αμφισβητούντα τα νομοθετήματα και την πρακτική της εκτελεστικής εξουσίας. Αντιθέτως, σε απαξάπασα την επικράτεια της Τουρκίας καθώς και απανταχού των ηπείρων, όπου μετανίσεται ο Τούρκος, διατηρεί στο ηθικό του εγκόλπιο την κεμαλική του αμοιβό χάρη: *«είμαι υπερήφανος, που είμαι Τούρκος»*. Σε παλαιότερους καιρούς οι Έλληνες εξεφράζοντο πανομοιούτως. Σήμερα η φράση *«είμαι υπερήφανος, διότι είμαι Έλλην»*, επέχει θέσιν φραστικού απολιθώματος και όταν σπανίως ακουστεί προκαλεί ειρωνικόν εντυπωσιασμόν.

Έχοντας υπ' όψιν μία ανατολίτικη κουλτούρα με πλεγματικά χαρακτηριστικά, θα περίμενε κανείς να συναντήσει μία τουρκική οντότητα μη αποκρινομένη στις αρχές των νέων γεωπολιτικών δυναμικών, οι οποίες λίγο, ως πολύ υπαγορεύονται μέσα από ντιρεκτίβες συμμαχιών καθώς και μέσα από τις απεριόριστες πιθανές πραγματικότητες, που η παγκοσμιοποίηση είναι αναμενόμενο να επιβάλει. Κι' όμως αυτό το μόρφωμα, που διακρίνεται από κατάλοιπα οθωμανισμού, διάφορα πειστικά ρεύματα μουσουλμανικής παλινδρομίας τύπου *respice adspice prospice*-, από προβλήματα μειονοτήτων, από κοινωνικές ανισοδιανομές και πλείστα άλλα ανάλογα, αυτό λοιπόν το διάπλασμα, λειτουργεί.

Αυτές οι παράξενες αντιφάσεις έχουν μίαν αντίστροφο επίδραση στην μεθοδολογία της τουρκικής διοικήσεως για την εξαγωγή μιας ιδιότυπου γεωπολιτικής αλλά και στρατηγικής εκφράσεως. Οι εσωτερικές αντιφάσεις μεταφράζονται σαν ανάγκη για «επέκταση». Προς τούτο ο κόσμος της Τουρκίας ευρίσκεται κάτω από αδιάκοπο εκπαίδευση.

Η αλλόκοτη για εμάς ονειροπληξία του ισλαμικού τόξου, είναι για τους Τούρκους μία θεμιτή ιδεολογία και μία επιδεκτική θυσίας προσφορά, εφ' όσον αυτό τους ζητηθεί.

Για τον αεί εκπαιδευόμενο Τούρκο, οι «γιουνάνηδες»-αντιπροσωπεύουν μία δημογραφικά φθίνουσα και ανερμάτιστη φυλετική σύσταση «μπελαλήδων» γειτόνων, η οποία -ευτυχώς για τον Τούρκο, εγγίζει τα όρια του εκλεπτυσμού, του εκθηλυσμού και της εν γένει ευζωϊας. Οι Έλληνες συνιστούν μία κοινωνία όπου πληθύνονται οι διανοουμενίζοντες, οι οποίοι «εξ επαγγέλματος» παράγουν ιδεολογίες ενός ευδαιμονισμού μέσα σε ένα περιβάλλον ειρήνης και κάτω από την επικίνδυνη γι' αυτούς ρητορική τού «δεν διεκδικούμε τίποτε».

Ο Τούρκος βλέπει τον Έλληνα σαν μία οντότητα, που παρακμάζει και η οποία δεν παράγει πλέον Ιστορία, όπως και ότι δεν είναι σε θέση να αντιπαρατάξει ένα αξιόμαχο έμπυχο δυναμικό σε μία υπαγορευόμενη από αριθμό συγκυριών ένοπλη αναμέτρηση. Ο Τούρκος δεν κοπιάζει και πολύ για να μελετήσει τον Έλληνα. Τα στοιχεία που ο Έλληνας αφελέστατα και με πολλή ευκολία του παρέχει, τού είναι αρκετά για να καταστρώσει το σχέδιο του επομένου του βήματος. *Scire quod sciendum*.

Έτσι λοιπόν, ο Τούρκος γνωρίζει, ότι στην Ελλάδα ο δημοκρατισμός συντηρεί τεχνητές και υποβολιμαίες διαιρέσεις με την δραστηριοποίηση των έσω μηχανισμών των κομμάτων, την ασυγκράτητη ελευθερία του τύπου και των απόψεων, όπου η κοινωνία θρυμματίζεται σε άτομα εβάλωτα και ιδεολογικώς απολωλότα. Επίσης διδάσκεται, ότι οι παροχές προς τους πολίτες της Ελλάδος είναι λεκτικές, όχι ουσιαστικές. Ότι η εξουσία μιας αρχούσης τάξεως (τουτέστιν, μεγάλα συμφέροντα) εδραιώνεται με τρόπο πανούργο, όπου ο λαός της Ελλάδος ωθείται να διαλέξει «μόνος» του τούς ήδη επιλεγέντες από το σύστημα «αφέντες», οι οποίοι στην συνέχεια θα τον εξαπατούν και θα τον συμπιέζουν, το δε προϊόν αυτής της συνθλίψεως θα το καρπούται ο ήδη πανίσχυρος ρυθμιστής των -μέλλοι να συμβούν- εξελίξεων.

Σε όλα αυτά ο Τούρκος αντιπαραθέτει την «άλλη» εξ ίσου απατηλή υπόσχεση της ασφαλούς του πορείας, που εγγυάται ο κεμαλισμός, ο οποίος δεν κατατρίβεται σε δημοκρατικές ανατρεπτικότητες αλλά στηρίζεται στην ρυθμιστική φιλοσοφία τού: «Είμαστε σταθεροί στις αρχές μας. Έχουμε διεκδικητικά πιστεύω. Έχουμε την δύναμη και αποφασιστικότητα να εργαστούμε για την αυριανή μας αυτοκρατορία».

Το ζήτημα με τους Τούρκους είναι ανεξάντλητο. Γι' αυτό θα διακόψουμε εδώ και θα επισκεφθούμε τους βορείους μας γείτονες.

Η Βουλγαρία κατατρύχεται από πλείστα όσα προβλήματα στην προσπάθειά της να ανασυστήσει μία ακαθόριστη δημοκρατία, η οποία, κατά την αισιόδοξη μερίδα των ευρωπαϊστών Βουλγάρων θα εμπλουτισθεί με νέες σκοπιμότητες και που η κοινωνική οργάνωση μέσα στο πλαίσιο της ΕΕ θα εκφραστεί με υψηλότερες πολιτισμικές αξίες και ένα βιοτικό επίπεδο απείρως ευρωστότερο από εκείνο, που ο υπαρκτός σοσιαλισμός τους έτασσε πλην ουδέποτε είχαν απολαύσει.

Τους Έλληνες, οι Βούλγαροι εξακολουθούν και τους βλέπουν με καχυποψία και εχθρότητα, όπως και τότε, όταν διατελούσαν συνιστώντα μέλη σε αντιτεταγμένους συνασπισμούς. Η διαφορά όμως τώρα είναι, ότι δεν διακατέχονται από το αντίπαλο δέος. Εξ άλλου και με την ελευθεροκοινωνία έχουν αντιληφθεί, ότι δεν είμαστε εκείνοι οι φοβεροί και οι τρομεροί του Μακεδονικού αγώνα, των Βαλκανικών πολέμων και του ΟΧΙ του '40. Συνεπώς...

Για τους Σκοπιανούς δεν θα αναφερθούμε δια πολλών. Ζούμε γεγονότα και καταστάσεις και είμεθα σε θέση να κρίνουμε. Αν αυτό το μωσαϊκό των δεκαεσσάρων φυλών, που εγκαταβιούν σ' αυτή την περιοχή (αρχαίες Παιονία και Δαρδανία) αντιληφθεί, ότι υιοθετώντας ένα όνομα, όπως Δαρδανία ή Βαρδάρια ή Νότια Σλαβία ή ό,τι δήποτε εκτός Μακεδονίας, θα αποτελούσε την απαρχή μιας ευδαίμονος πολιτικο-κοινωνικής περιόδου, τότε θα ετύγχανε της γενικής υποστηρίξεως από την Ελλάδα και από όλους τους διεθνείς θεσμούς. Δεν το θέλουν. Θέλουν «με το έτσι το θέλω», να θεωρούνται απόγονοι του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Επαγωγικά, υποβλέπουν την ελληνική γη μέχρι τον Όλυμπο. Απεργάζονται την απαγωγή του ιστορικού ελληνισμού, ως και ενός απτού και ζωτικού του χώρου.

Και γιατί να υπάρχει άραγε μία τόσο αμετακίνητη στάση των Σκοπιανών σ' αυτή την ανελαστική πραγματικότητα; Πιστεύουμε, ότι και οι Σκοπιανοί έχουν χωρίς πολύ κόπο αναγνωρίσει τις τρωτότητες των γειτόνων τους καθώς και την αποτελεσματικότητα της δικής των αδιαλλάκτου πεποιθήσεως, η οποία κατατείνει στο να πείσει περί του αληθούς της «μακεδονικότητός» των όλους τους ανιστορίτους της υφηλίου -οι οποίοι είναι 999.999 στο ένα εκατομμύριο- και επομένως αδιαφόρους για τα αλλότρια. Έχουν επίσης αναγνωρίσει, ότι οι Έλληνες, θεωρώντες εαυτόν «ανώτερον», είναι ερωτευμένοι με τις υψηλότερες έννοιες, όπως είναι ο διάλογος, ο σεβασμός των αρχών και των συμφωνιών και η, ευρέων περιθωρίων, ανεκτικότητα που χαρακτηρίζει τις ακλόνητες ηγεμονίες. Έχουν εμπεδώσει το, ότι οι Έλληνες δεν πιστεύουν σε ασυνεπείς συμπεριφορές και άλλες διαβολικότητες. Πιστεύουν, ότι απλώς υπεισάγονται κάποιες μικροπαρανοήσεις, οι

οποίες θα αποκατασταθούν με διαβουλεύσεις, όπως επιχειρούν με την Τουρκία επί δεκαετίες τώρα και ασκούνται ακροθιγώς σ' αυτήν την πρακτική.

Οι ίδιοι Έλληνες δεν αγαπούν πλέον την Ιστορία τους αφού και οι ίδιοι την αμφισβητούν μέσω των σχολικών τους βιβλίων. Έφθασαν να δέχονται συγκαταβατικά και τον Μέγα Αλέξανδρο, ως υποκείμενο σε ομοφυλοφιλικές ιδιαιτερότητες. Και όλα αυτά εν ονόματι μιας «αντικειμενικής αποδοχής» της Ιστορικής αλήθειας, η οποία αλήθεια έχει δολίως κατασκευαστεί για να προκαλέσει ανατροπές δια της αμφιρρεπούς στάσεως των μελετητών από την μια και των ευπίστων ελαφρονόων από την άλλη. Γιατί λοιπόν οι Σκοπιανοί να μην αγκαλιάσουν τον Αλέξανδρο με όλη την αγάπη, που οφείλει ένα «απόγονος», όταν θεωρεί, ότι ο «πρόγονός» του υπήρξε Μέγας. Ίστανται λοιπόν οι Σκοπιανοί μακράν πέραν πάσης μικρότητας των γειτόνων ησσόνων ανθρωπαρίων, που βαπτίζονται επιστήμονες και διαπραγματεύονται την μεγαλοσύνη εκείνου, που ανέδειξε στα πέρατα του τότε γνωστού κόσμου τα δυσθεώρητα ύψη της ελληνικής φυλής.

Ο Έλληνας για τον Σκοπιανό, δεν φαίνεται να είναι διατεθειμένος να στρατευθεί για να υπερασπίσει την ίδια του την Ιστορία. Κάθε φορά, που στα ελληνικά ΜΜΕ ανακλύπει μία αόριστη πιθανότητα εμπλοκής μας σε ένοπλη σύρραξη, ένοιο «πολυμαθείς» και άλλοι «επαΐοντες» Έλληνες ανθυποχαμογελούν ειρωνικά: «Μα, τί είναι αυτά που λέτε; Δεν γίνονται πόλεμοι σήμερα. Και μάλιστα για ένα όνομα!»! Και ο στόχος; Δηλαδή εμείς οι απλοί καθημερινοί άνθρωποι, τι κάνουμε; Πώς αντιδρούμε; Απλά, μετριάζουμε την αγανάκτησή μας με δόσεις κυνικότητας. Εκδηλώνουμε την διορατικότητα του δειλού, που ρητώς αποσαφηνίζει την πρόθεσή του να μην υποκύψει στην πρόκληση της υποδηλουμένης περιπέτειας. Παραδείγματα εθνικής αποφασιστικότητας, όπως των Αμερικανών, των Βρεταννών (Falklands), των Ισραηλινών, μας αφήνουν αδιάφορους κλπ, κλπ, κλπ.

Αμέσως δυτικότερα υπάρχουν οι Αλβανοί. Το επίσημο κράτος αποκρίνεται στις δεσμευτικότητες, που τηρούνται διεθνώς στην πρακτική της εξωτερικής πολιτικής. Ανεπίσημοι ωστόσο φορείς, των οποίων η αναβρυτήριος πηγή είναι κατάδηλος, δεν αποκρύπτουν ότι διεκδικούν ελληνικά εδάφη μέχρι τον Αμβρακικό κόλπο. Ας έχουν λοιπόν και αυτοί λίγη υπομονή, διότι δεν θα χρειαστεί να προβούν σε πολεμικές ενέργειες για να επιτύχουν του σκοπού τους. Ας ιδούμε πώς σκέπτονται για εμάς, όσοι από αυτούς σκοτίζουν το μυαλό τους, με το να μας σκέπτονται.

Η συνήθης περιήγηση της αλβανικής σκέψεως είναι το «έχειν» των Ελλήνων και πώς αυτό θα περιέλθει στην κατοχή του πλέον «επιτηδείου». Ένας αριθμός Αλβανών ίσως σκέπτεται, ότι οι σημερινοί Έλληνες έχουν περιχαρακωθεί στα επιμελημένα τους ακίνητα, τα οποία θεωρούν φρούρια και απομονωτήρια και διασφαλιστήρια της γαληνότητός των. Οι παλαιές συγκρούσεις για τους Έλληνες και τα αποχαλινωμένα πάθη, όπως αυτά σχεδόν πλέον διδάσκονται στα σχολεία από «προοδευτικούς» δασκάλους, «επιβεβαιώνουν», ότι η βαρβαρότητα ανήκει στο παρελθόν και πως η Ιστορία δεν επαναλαμβάνεται. Διότι από τούδε και στο εξής θα κάνουμε έρωτα, «γιατί όχι και ομοφυλοφιλικό» και όχι πόλεμο. Τέρμα λοιπόν η βασανιστική μελέτη των καταστροφών του παρελθόντος. Ζήτω η ιδιωτική ζωή, ζήτω η κατανάλωση, ζήτω το κυνήγι της ατομικής ευτυχίας.

Ο Αλβανός, εις πείσμα των αερολογιών περί αφομοιώσεως και περί συμμετοχής στην ελληνική παιδεία, τώρα ξεκινάει μια καινούργια περιπέτεια, επάνω σε καινούργιες βάσεις. Εγκαινιάζει μία νέα ιστορική περίοδο για την φυλή του. Αφιερώνεται στην λατρεία των δυνατοτήτων του. Πιστεύει στο αλβανικό μέλλον του. Όχι το σέρβικο. Το απέδειξε μη αφομοιωνόμενος στο Κοσσυφοπέδιο. Το επιχειρεί και στα Σκόπια. Ποιος αφελής μπορεί να αποδείξει ότι το αύριο των Αλβανών θα είναι ελληνικό; Ο Αλβανός γνωρίζει, ότι αυτοί οι πολυλογάδες Έλληνες δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να διοχετεύουν στα παιδιά τους μία βασανισμένη συνείδηση, που θέλει να αποφύγει τα «εκτός εαυτού» μαρτύρια και να προσανατολισθεί σε μία απόσυρση από την συλλογική ευθύνη και να επιβιώσει εν ειρήνη και άνευ μετανοίας.

Η ολιγώτερο περίπλοκη αλβανική σκέψη περιστρέφεται στην δημογραφική χάσμηση του γείτονα. Ήγουν, η υπεργεννητικότητα του Αλβανού σε αντιστοιχία με την ελληνική υπογεννητικότητα και η εν τη ημεδαπή εγκατάσταση των οικονομικών μεταναστών, οι οποίοι μία των ημερών θα πολιτογραφηθούν στην «φιλοξενούσα» χώρα, θα αποδώσει το επιδιωκόμενο για την εξυπηρέτηση των απωτέρων των σκοπών εξαγόμενο. Τουτ' έστιν, η Ελλάδα θα ανήκει στους Αλβανούς. Νομίζω, ότι δεν υπάρχει απλούστερη διατύπωση από αυτή. Και μη μου πείτε, ότι αυτή είναι μία αφελής προσέγγιση, διότι θα σας παραπέμψω στους αρμοδίους κυβερνητικούς φορείς, δια να λάβετε την κατάλληλη και εν πολλοίς επιβεβαιούσα απάντηση!

Λέμε, ευφυολογώντας, ότι οι περιστοιχίζοντες την Ελλάδα μνηστήρες επιθυμούν την ψιλή κυριότητα των εδαφών της και την επικαρπία των παραγομένων αγαθών της. Συνοπτικά ομαδοποιώντας το τί αυτοί οι γείτονες ορέγονται από την Ελλάδα θα λέγαμε, ότι: Οι Τούρκοι εποφθαμιούν την Δυτική Θράκη. Κατ' άλλους και την Θεσσαλονίκη, ως την γενέτειρα του Κεμάλ Αττατούρκ. Επίσης το Αιγαίον Πέλαγος με τα εν αυτό νησιά. Σε ό,τι αφορά στην Κύπρο, «θα ιδούν και θα πράξουν», με μακροπρόθεσμο στόχο τον έλεγχο ολοκλήρου της νήσου.

Οι Βούλγαροι εξακολουθούν και ονειρεύονται την Βουλγαρική ηγεμονία, η οποία προεβλέπετο από την Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου του 1878. Να κατέχουν δηλαδή την Μακεδονία και την Θράκη.

Οι Βαρδαίοι, όπως έχουμε αναφερθεί και άλλωστε το δηλώνουν οι ίδιοι και επισήμως, διεκδικούν ολόκληρη την Μακεδονία μας και μαζί και το ανήκουστο στα παγκόσμια δεδομένα των πολιτισμών, δηλαδή την Ελληνική Ιστορία!

Οι Αλβανοί, ως φαίνεται και χωρίς υποσημάνσεις, έχουν κατά νού, να κυβερνήσουν μίαν ημέρα την Ελλάδα με δεδομένη την ήδη υπερεκχειλίζουσα παρουσία τους.

Με όλες αυτές τις θλιπτικές διαπιστώσεις και μέσα από τις δεξαμενές, που μελλοντικώς θα γεμίσουν με τα δάκρυα της προδομένης ελληνικής ψυχής, αναδύονται κάποιες σαφώς ερμηνευμένες σκέψεις, οι οποίες απαριθμούνται με κάποια σχετική διστακτικότητα μήπως και χαρακτηρισθούν «υπερβολικές» ή «κινδυνολογούσες» ή ακόμη και «γραφικές» και με τη δικαιολογία ότι υπερκαλύπτουν τις

εθνικές επισημάνσεις και τις όποιες ηθικές συμπαραδηλώσεις. Αναφερόμεθα στην κοινωνία της σημερινής πραγματικότητας. Στην κοινωνία του -όχι πλέον αμιγούς πολιτισμού, ο οποίος δεν δικαιολογεί λόγους για να αντιπαρατεθεί σε οιοδήποτε εννοιολογικό επίπεδο, όπως ήταν παλαιότερα σαφής η αντιπαράθεση του κινδυνεύοντος ελληνισμού με το επιθετικό μίσος, το οποίο εξεφράζετο από τον ετερόφρονα, ο οποίος με την θεωρητική του βασιμότητα διεκρίνετο για την πρόθεσή του να μη συνυφανθεί με το ανάδελφον ελληνικό υπογήφιο θύμα του.

Είναι η καινοφορμισμένη ελληνική τάξη, η καθρεπτιζουσα το κοινωνικό σώμα, όπως τούτο έχει καταστεί εκφυλισμένο και τρυφηλό και αιωρείται μέσα στα νέφη της γενικής ευημερίας. Το ίδιο αυτό σώμα έρχεται σήμερα, με έκφραση «ξυνισμένη» να εκδηλώσει το δημοκρατικό του παράπονο για τον πληθωρισμό και την ακρίβεια, προς την πολιτική ηγεσία, η οποία του είχε εγγυηθεί την διατήρηση του μέσου όρου κοινωνικής ηρεμίας, της πολιτισμικής ανοχής και της εθνικής πλαδαρότητας.

Αυτές όμως οι ημέτερες ελαστικές ιδεολογίες, δίδουν τον εναρκτήριο σπινθήρα στον ανεπίμεικτο, που έχει «άλλα» στον νού του, να αρχίσει να οργανώνεται για την δική του μεγάλη ιδέα. Διότι, όπως όλοι κατανοούν, η μη ύπαρξη ιδέας από τον ένα δημιουργεί ιδέα στον άλλο. Και, διότι, όπως όλοι το γνωρίζουν, δεν υπάρχουν φιλίες σε διεθνές επίπεδο, ούτε συμμαχίες αιώνιες, ούτε συνθήκες ειρήνης με συνέπεια τηρήσεώς των. Υπάρχουν μόνον συμφέροντα. Ενίοτε κοινά συμφέροντα, όπως το προσφάτως, ηδέως ακουσθέν, υπό του Nicolas Sarkozy: Ελλάς-Γαλλία-Νέα Συμμαχία. Αυτό είναι όλο.

Και τώρα είναι η ώρα να εξετάσουμε με ολίγες ενδεικτικές αναφορές την ουσία των ενδεχομένων πραγματικοτήτων και τις επιχειρησιακές περιπλοκότητες.

Τί η Τουρκία μπορεί να πράξει εις βάρος της Ελλάδος; Ανεξάρτητα από το γεγονός της υπό το ΝΑΤΟ τυπικής συμμαχίας, με ένα συνδυασμό συγκυριών και εφ' όσον εξελέγξει το βέβαιον και ασφαλές της επιτυχίας του εγχειρηματός της, η Τουρκία δύναται να ενεργήσει επιθετικά με χερσαίες δυνάμεις στην περιοχή του Έβρου και με δυνάμεις αμφιβίων αποστολών σε ακτές, όπου θα τύχει της συνδρομής ενός ηθικότεχνικά προπαρασκευασμένου μέρους του ημεδαπού μουσουλμανικού στοιχείου. Δύναται ταυτόχρονα να ενεργήσει σε όλο τον ελλαδικό χώρο με σχέδιο απαγορεύσεως αξόνων ενισχύσεων και προσβολή στρατηγικών στόχων. Επίσης να προσβάλει τα δικτυοκεντρικά συστήματα και να επιχειρήσει την αποδιοργάνωση της λειτουργίας του φιλίου συστήματος C4I. Έτσι λοιπόν, με τον συνδυασμό της σχετικής μαχητικής ισχύος, την συνδρομή μέρους του μουσουλμανικού στοιχείου, τον ηλεκτρονικό πόλεμο (C2W,IBW,EW), τον πόλεμο κατά συστημάτων πληροφοριών, τον κυβερνοπόλεμο, τις ψυχολογικές επιχειρήσεις και το κυριώτερο, με την καλώς αρμονισμένη επιθετική ψυχολογία του Τούρκου μαχητού, ο οποίος εκών άκων θα υπακούσει τυφλά στις διαταγές των εντολοδόχων της μητέρας Τουρκίας -όλοι αυτοί και όλα αυτά θα συντελέσουν στην προώθηση του Τουρκικού στοιχείου στον κορμό της Ελλάδος. Με τέτοιου είδους εξέλιξη, οφείλουμε να υπογραμμίσουμε μία ενδεχόμενη πραγματικότητα. Δηλαδή οι Έλληνες των υπό τουρκική κατοχή περιοχών δεν θα έχουν την διάθεση

παραμονής στις εστίες των, έχοντας κατά νού τις εκδηλωθεισόμενες βαρβαρότητες του εισβολέως. Συνεπώς θα προσφυγοποιηθούν στην νότια Ελλάδα.

Οι Βούλγαροι με την σειρά τους, είναι δυνατόν να ενεργήσουν είτε στα πλαίσια μιας διαμορφωμένης από κοινού με την Τουρκία δράσεως είτε μιας εκμεταλλεύσεως αποτελεσμάτων, με σκοπό την απόκτηση ζωτικού διαδρόμου, που θα εξέρχεται στο Αιγαίο.

Οι Σκοπιανοί μπορεί να υψώσουν κραυγές δήθεν απογνώσεως, ένεκα καταπίεσεως από μέρους των Ελλήνων και να πείσουν έν τι τα υπόλοιπα κράτη των ΗΕ, ώστε εν τέλει να κατοχυρωθούν ως «Μακεδονία». Στην συνέχεια η υπόθεση θα καταστεί απλούστερη με την επιβολή στην παγκόσμια αντίληψη του βασικού παραδόξου της υποστηρίξεως της σκοπιανής θέσεως περί αλυτρωτισμού.

Ευρισκόμεθα ενώπιον μίας ιστορικοφιλοσοφικής περιπλοκής της πραγματικότητας στην οποία η Ελλάς καλείται να αποαδρανοποιηθεί. Δηλαδή, να αποβάλει τη υπαγωγή στο politically correct και να ενταχθεί στην ιδέα του τί υπαγορεύει η ιστορική ανάγκη του φθέγματος: «**δεν αποδέχομαι στην δική μου ζωή να μειωθούν τα σύνορα της Ελλάδος**».

Η αντίληψη, που επικρατεί σε πολλά μυαλά εντός της Ελλάδος, ότι η ΠΓΔΜ είναι ένα μικρό και αδύναμο κράτος είναι εξοργιστικά εσφαλμένη και θανάσιμα επικίνδυνη για την όποια προσπάθεια ορθής συγκροτήσεως του συστήματος της εθνικής μας αμύνης.

Αν λοιπόν αποτύχουμε στο να συγκρατήσουμε την εμπράγματο θρασύτητα και απροκάλυπτη επιθετικότητα των Σκοπιανών και υπό το κράτος της πολιτικής ασαφείας της παγκοσμίου καθ' ημών αποστροφής και του φαιού μέλλοντος, θα προσφυγοποιηθούν οι αληθινοί Μακεδόνες μετακινούμενοι στην νότιο Ελλάδα.

Πάμε τώρα στους Αλβανούς. Οι Αλβανοί με τον όγκο των οικονομικών μεταναστών και τον υπερόγκο των λαθρομεταναστών, οι οποίοι στο σύνολό τους είναι σε παραγωγικές ηλικίες και κατά τεκμήριο και δυνάμενοι να ενεργήσουν και στρατιωτικά, είναι σε θέση, κατόπιν καλά επεξεργασμένων και δοκιμασθεισών μεθοδεύσεων τύπου UCK, να ενεργήσουν σε ολόκληρο την ελληνική επικράτεια με τους ελαχίστους αναγκαίους κανόνες ενός ανορθόδοξου πολέμου. Δηλαδή με την Fabian policy και τον πόλεμο του ψύλλου. Τα αποτελέσματα εκτιμώνται θεαματικά στους στόχους, οι οποίοι στόχοι είναι οι έχοντες και κατέχοντες χανωμένοι, τρυφερόβιοι, απαλόσαρκοι και γναφαλώδεις Έλληνες. Επόμενο της δράσεως αυτής θα είναι βασικά ο αφελληνισμός ολοκλήρου της Ηπείρου. Υπό το κράτος της τρομοκρατίας οι Έλληνες της ΒΔ Ελλάδος θα προσφυγοποιηθούν στο Νότο.

Άραγε έχει αναλογισθεί κάποιος από εκείνους, που σπουδάζουν την εθνική μας συνέχεια ή υπηρετούν τις προνοήσεις της εθνικής μας αμύνης ή σχεδιάζουν την εθνική μας στρατηγική, τί θα γίνει με τρία και πλέον εκατομμύρια πρόσφυγες στην Στερεά Ελλάδα και την Πελοπόννησο; Μία πρώτη γενικευμένη αγωνία θα είναι το ποιός θα αναλάβει να τους στεγάσει και ποιός να τους ταΐσει. Η απλούστατη πρόβλεψη είναι ότι θα σφαχτούμε μεταξύ μας.

Και μετά όλα τούτα, quo vadis Graecia?

Κάτω από τις επισημανθείσες ενδεχόμενες πραγματικότητες, η Ελλάδα, ως εικός, βήσεται προς την δύση της. Εάν οι Έλληνες και οι ηγούμενοι αυτών δεν επιθυμούν την διάλυση της οντότητος αυτής, η οποία άντεξε χιλιάδες χρόνια και που οι πριν από εμάς με σιγουριά προς τον εαυτόν τους διετείνοντο, ότι «η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει», τότε ο καθ' ένας ας αναλάβει τις ευθύνες του. Οι απλοί Έλληνες να αγαπήσουν την ατομική ευθύνη και να ειπούν, ότι ο καθ' ένας, αυτός και μόνος του έχει χρέος να σώσει την Ελλάδα προσφέροντας κάτι από την υπόστασή του. Εάν δεν σωθεί η Ελλάδα, να το πουν ευθαρσώς, ο εαυτός και μόνον αυτός με τις πράξεις του φέρει ακεραίαν την ευθύνη για τον αφανισμό της. Έτσι τουλάχιστον πίστευαν οι παλαιότεροι σοφοί μας.

Οι κυβερνήτες της Ελλάδος, ένιοι των οποίων δυστυχώς μας έχουν πείσει, ότι δεν έχουν διακρίνει τις διαφορές τού «συνετώς κυβερνάν» από το «ασυστόλως εξουσιάζειν», θα πρέπει να ανασκουμπωθούν και να ξεκινήσουν από την αρχή. Και πρώτα από όλα να διακηρύξουν, ότι προτεραιότητα στη σκέψη τους έχει η Ελλάδα και όχι η προσωπική κάρπωση αγαθών και απολαβή προνομίων εκ των όσων προκύπτουν εκ θέσεως και καθηκόντων. Ότι ενδιαφέρονται για την ανασύσταση της «Ελλάδος» και όχι για την «προκοπή αυτού του τόπου», όπως συνήθως υπονοούν την Ελλάδα, αποφεύγοντας να την ονοματίσουν μήπως και χλευαστούν από τους αριστεριστές «προοδευτικούς», ότι είναι «ελληναράδες» ή το χειρότερο «φασιστίζοντες».

Πέραν αυτών, πρέπει να προχωρήσουν στα περισσότερα πρακτικά. Δηλαδή να αναγνωρίσουν και παραδεχθούν την ύπαρξη εχθρών. Να μελετήσουν τούς εχθρούς. Να οργανώσουν τους καταλλήλους μηχανισμούς για την αντιμετώπιση των εχθρών. Και επειδή είναι παγκοσμίως και διαχρονικώς παραδεδεγμένον, ότι όσον υπάρχουν άνθρωποι επί της Γης θα υπάρχουν και πόλεμοι, θα πρέπει οι υπεύθυνοι πολιτικοί και στρατιωτικοί να είναι προσανατολισμένοι στην ιδέα τής προς πόλεμον προπαρασκευής.

Εάν η καινοφανής λύση είναι η «αποτροπή», τότε ας ετοιμασθούν οι προϋποθέσεις τής αποτροπής. Αποτροπή σημαίνει ύπαρξη ισχυρωτάτου στρατού. Ισχυρός στρατός για εμάς σημαίνει, πέραν του υλικού, που διαθέτουμε άφθονο (λόγω “προμηθειών”);), σημαίνει επίσης και υψηλός βαθμός ουσιαστικής εκπαιδεύσεως, ενσυνειδήτου πειθαρχίας, ακμαιοτάτου ηθικού και αφοσίωση στον όρκο, του οποίου η κάθε του αποστροφή είναι και συμβόλαιο τιμής, όπως «...να υπερασπίζομαι μέχρι τελευταίας ρανίδος του αίματός μου τας σημαίας...»

Τα υπόλοιπα είναι θέμα παιδείας ελληνικής.

Στην συνέχεια, κατά το λεξικόν παρατίθενται, Ξενοφ. Απομνημ. 3,9,4 πάντας γαρ οίμαι προαιρουμένους εκ των ενδεχομένων. Αριστ. Πολιτεία 1325a,10 ζωής αγαθής, πώς μεθέξουσι και της ενδεχομένης αυτοίς ευδαιμονίας, Μηναί. 8,16 Συναξ. Τούτο γνούς ο επίσκοπος...την ενδεχομένην έθετο πρόνοιαν, -ενδεχόμενος πόλεμος- ενδ. Ζημίς, φρ. Νεώτ. Δημ. Είναι ενδεχόμενον κλπ

Έργα και όχι λόγια= έμπρακτα

Κοίταξε πίσω, κοίταξε εδώ, κοίταξε εμπρός

Γιουνάν= εκτουρκισμένη λέξη του Ίων, που σημαίνει τον Έλληνα.

Μία γνώση άξια να την κατέχει κάποιος.

Αττατούρκ στην τουρκική γλώσσα σημαίνει πατέρας της Τουρκίας.

Βλέπε σχετικό άρθρο στο περιοδικό «Προβληματισμοί» τεύχος 44, του Αντιστρατήγου ε.α. Φοίβου Κλόκκαρη τέως υπουργού αμύνης Κύπρου.

C2W: Command and Control Warfare

IBW: Intelligence Based Warfare

EW : Electronic Warfare

Hacker war software based attacks on information systems.

Combat in the virtual realm.

Η παρούσα διατύπωση είναι μία εκλαϊκευμένη προσέγγιση εκτιμήσεως των περί εχθρού δυνατοτήτων προς διευκόλυνση κατανόησης εκ μέρους εκείνων των αναγνωστών, οι οποίοι δεν ανήκουν στον στρατιωτικό χώρο.

Η πραγματική εντύπωση είναι μακράν διεξοδικότερη και αρκούντως πυκνή, ώστε να αποδώσει τις πολλαπλές πτυχές του συνδεδεασμένου αντιπάλου εφικτού, που είναι μία συσσωμάτωση στρατιωτικών πληροφοριών, που εξικνούνται σε ενδεχόμενες επιχειρησιακές πραγματικότητες.

Tactics similar to those used by Quintus Fabius, the Roman general, against Hannibal. Εξασθενώ τον εχθρό με σειρά ησόνων αψιμαχιών αποφεύγοντας να τον αντιμετωπίσω σε κανονική μάχη.

Robert Taber, Θεωρία και πρακτική του Ανταρτοπολέμου, εκδ. «Κάλβος», Αθήναι 1976.

ΜΙΑ ΠΛΑΤΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΔΙΚΑΙΟΥ

Ο Πλάτων στις πολιτικές του θεωρίες υπήρξε ένας εξελικτικός Φιλόσοφος.

Στα πρώιμα χρόνια της ηλικίας του, την διακυβέρνηση της πολιτείας ανέθετε στον χαρισματικό κυβερνήτη, στα ώριμα χρόνια του, στον επιστήμονα πολιτικό και στην καταληκτική ηλικία του, στους άριστους νόμους, μ' εκλεγμένο κυβερνήτη και με διαχωρισμένες τις εξουσίες, όπως σήμερα θα λέγαμε.

Με αυτή την εξελικτικότητα των θεωριών του θα δούμε επιλεκτικά ορισμένες από τις περί δικαίου απόψεις του Πλάτωνα, οι οποίες βέβαια έχουν διαχρονική αξία και επομένως αφορούν και την σημερινή πραγματικότητα αποδίδοντας αυτές με κάποια σχετική ελευθερία από την αυστηρή απόδοσή τους.

Ετσι στην «Πολιτεία» του ο Πλάτων αναγνωρίζει την ανάγκη ύπαρξης νόμων για την εύρυθμη λειτουργία της πόλης, αλλά συγχρόνως παρατηρεί ότι οι νόμοι συντάσσονται σύμφωνα με το συμφέρον του εκάστοτε κυβερνώντος κόμματος και των δικών της ανθρώπων, όπως θα λέγαμε σήμερα.

Ετσι οι νόμοι πολύ απέχουν από το να υπηρετούν το γενικό συμφέρον των πολιτών, οι οποίοι μάλιστα τιμωρούνται, όταν αυτούς παραβαίνουν έστω και για ένα απλό πταίσμα, ενώ διαφεύγουν τις συνέπειες των νόμων οι άνθρωποι της εξουσίας, έστω κι αν έχουν διαπραχθεί σοβαρά αδικήματα σε βάρος του συνόλου των πολιτών.

Για να καταλήξει με θλίψη ο Πλάτων στην διαπίστωση ότι δυστυχώς οι νόμοι γίνονται για να εξυπηρετούν τους ισχυρούς, **με συνέπεια να εφαρμόζεται και ως αρχή δικαίου το συμφέρον του δυνατού**, αυτών δηλαδή που έχουν προσβάσεις στην εξουσία και στην δύναμη του πλούτου, ο οποίος εξαγοράζει και συνειδήσεις δημοσίων λειτουργών, όπως και σήμερα συχνά γίνονται γνωστά τέτοια ασθενικά γεγονότα.

Και ασφαλώς αυτές οι διακρίσεις εφαρμογής του δικαίου ουδεμία σχέση έχουν με την Αριστοτελική επιείκεια, η οποία επενεργεί συμπληρωματικά ως προς τον νόμο.

Επειδή ο νομοθέτης είναι αδύνατον να κάθεται κάθε στιγμή κοντά σε κάθε πολίτη και να του ορίζει ακριβώς τι οφείλει να κάνει για κάθε περίπτωση, προκύπτει ανάγκη πρωτοβουλίας για δίκαιες αποφάσεις εκ μέρους κάθε δημοσίου λειτουργού της πολιτείας, επιδεικνύοντας την αρμόζουσα επιείκεια αλλά και πρωτοβουλία.

Όχι βέβαια να παρανομεί, αλλά ν' αποδίδει δικαιοσύνη μέσα στο πνεύμα των νόμων και ακόμα να εισηγούνται και την σύνταξη νόμων – κατά την Σωκρατική προ του τέλους του προτροπή - διότι αυτός βιώνει τα προς νομική ρύθμιση προβλήματα των πολιτών και όχι να συναντάμε δημόσιους λειτουργούς να σου λέγουν : «δεν έχω αρμοδιότητα, δεν το λέει ο νόμος ...»

Προκύπτουν λοιπόν ανάγκες αναπροσαρμογής των νόμων, τις οποίες ο Πλάτων θεωρεί αναγκαίες για την λειτουργία της πολιτείας, τις οποίες μάλιστα παραλληλίζει με τις συνταγές των γιατρών που αναπροσαρμόζουν την θεραπεία ανάλογα με την εξέλιξη των ασθενών τους.

Βασική προϋπόθεση θεωρεί ο Πλάτων για την αναπροσαρμογή των νόμων, την συγκατάθεση των πολιτών, αλλά τι μπορεί να γίνει εάν δεν επιτευχθεί αυτή η συγκατάθεση και εμποδίζεται από μία μειοψηφία των πολιτών ;

Ο Πλάτων πάλιν επικαλούμενος το παράδειγμα του γιατρού, που με επιστήμη εφαρμόζει την πρέπουσα θεραπεία χωρίς την συγκατάθεση του ασθενή του, αλλά και του κυβερνήτη πλοίου, που με τέχνη διασώζει το πλοίο και τους ναύτες από την θαλασσοταραχή, έτσι και ο άριστος πολιτικός κυβερνήτης οδηγεί την πολιτεία στον δρόμο του εκσυγχρονισμού και της ευημερίας των πολιτών με την συγκατάθεση της πλειονότητας αυτών, χωρίς δισταγμούς από το λεγόμενο «κομματικό κόστος».

Αυτές τις μεταρρυθμίσεις θα θεωρήσει και ο Αριστοτέλης αναγκαίες για την πολιτεία, γιατί έτσι προλαμβάνονται κοινωνικές ταραχές, στάσεις και επαναστάσεις εκ μέρους των πολιτών, τις οποίες επισπεύδουν απεναντίας η αδράνεια των κυβερνητών.

Ενώ σήμερα ζούμε τον παραλογισμό νάχουμε «στάσεις» και καταλήψεις για να μη γίνουν οι εκσυγχρονισμοί και οι μεταρρυθμίσεις ...

Αλλά οι παραδοξολογίες δεν πρέπει να επηρεάζουν τον ηγέτη, ο οποίος αποβλέπει αποκλειστικά και μόνον στο συμφέρον του συνόλου των πολιτών και δεν νοείται βέβαια ν' αποβλέπουν σε ίδιον προσωπικό και κομματικό όφελος, διότι το κακό τότε στην πλιτεία θα ήταν πολύ μεγαλύτερο απ' αυτό, που θα συνέβαινε εάν παρέμεναν οι απαρχαιομένοι θεσμοί.

Για να προλάβει, αλλά και για να περιορίσει μία τέτοια διαφθορά εκ μέρους των αρχόντων, ο Πλάτων αναθέτει στους πολίτες να καταγγέλουν τέτοιους άρχοντες, **οι οποίοι υποχρεώνονται να λογοδοτούν για τις παράνομες πράξεις τους ενώπιον των δικαστηρίων**, ενώ σήμερα οι πολίτες ανέχονται την ασυλία των βουλευτών αν και θεωρούμεθα όλοι ίσοι έναντι των νόμων.

Χάριν λοιπόν της καθολικής ισχύος των νόμων και προκειμένου αυτοί να είναι δικαιότεροι, ο Πλάτων στα «Πολιτικά» του συνιστά όπως οι νόμοι συντάσσονται από νομοθετικό σώμα, τ' οποίον να εκπροσωπείται απ' όλα τα επαγγέλματα, που να καλύπτουν το σύνολο των πολιτών.

Από τέτοιους άριστους νόμους που συντάσσονται με τόση επιμέλεια και με την εμπειρία όλων μας, κανένας άλλος δεν πρέπει και δεν μπορεί να είναι πιο σοφός από τους νόμους, ενώ σήμερα, εκ του πονηρού και βιαίως απειλείται η εφαρμογή τέτοιων νόμων και από την άλλη πλευρά αδυνατούμε να επιμεληθούμε την αναθεώρηση του «Συντάγματος».

Αλλά ο Πλάτων καθόλον του τον βίον και μέχρι της σύνταξης των «Νόμων» του, δείχνει ότι διακατεχόταν από την ανησυχία, μήπως η διακυβέρνηση της πολιτείας περιέλθει σε χέρια αφρόνων και διεφθαρμένων ανθρώπων (πολύ δε περισσότερο σε καταχρηστικούς εξουσιαστικούς μηχανισμούς), των οποίων τα πάθη, όταν κυριαρχήσουν, τότε σωτηρία για την πολιτεία δεν υπάρχει.

Για να προληφθεί και να μη συμβεί μια τέτοια συμφορά, ο Πλάτων συνιστά ότι μόνιμη και διαρκής πρέπει να είναι **η φροντίδα της πολιτείας να καλλιεργεί με την παιδεία ενάρετους και ορθογνώμουντες πολίτες.**

Επί πλέον δε με προσοχή μεγάλη εκ μέρους των πολιτών (όχι από συναισθηματικές παρορμήσεις και στερεότυπα) **να επιλέγονται οι άριστοι άρχοντες**, οι οποίοι πρώτοι να πειθαρχούν στους άριστους νόμους, οι δε νόμοι να είναι κυρίαρχοι των αρχόντων και οι άρχοντες δούλοι στους νόμους, τότε στην πολιτεία έρχονται όλα τ' αγαθά του Θεού.

Τελικά κλείνει τις απόψεις του ο Πλάτων για την πολιτεία του δικαίου, λέγοντας : **ότι οι ψυχές εκείνες οι οποίες κυριαρχούνται από τους θείους νόμους, δεν έχουν ανάγκη επίβλεψης από τους ανθρώπους.**

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ . ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ ΖΗΤΗΜΑ. ΔΥΟ ΕΘΝΗ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΓΗ.

Υπτγου (ε.α.) Ιωάννη Μπαλτζώη

Η Μέση Ανατολή είναι μια ιστορική και πολιτική περιοχή της Αφρό – Ευρασίας , χωρίς ξεκάθαρα όρια. Ο όρος Μέση Ανατολή έγινε ευρέως γνωστός για πρώτη φορά περί το 1900 στην Μ. Βρετανία και αφορούσε χώρες η περιοχές της Δ. Ασίας και της Β. Αφρικής. Η ιστορία της Μ. Ανατολής αρχίζει από αρχαιοτάτων χρόνων και ανέκαθεν τα τεκταινόμενα της περιοχής αποτελούσαν γεγονότα παγκοσμίου ενδιαφέροντος και μοχλοί εξελίξεων στρατηγικά , οικονομικά, πολιτικά , πολιτιστικά και θρησκευτικά. Είναι ο τόπος γέννησης και παραμένει ακόμη το πνευματικό κέντρο των μεγαλύτερων θρησκειών (μονοθεϊστικών) , όπως του Ιουδαϊσμού , του Χριστιανισμού , του Ισλαμισμού , του Μιθραϊσμού, του Ζωροαστρισμού, του Μανιχαϊσμού και της Πίστης Μπαχάιμ.

Οι πρώτοι πολιτισμοί αναπτύχθηκαν αρχικά στην Μεσοποταμία και στην αρχαία Αίγυπτο , όπως επίσης στην Περσία και στην Αραβική χερσόνησο. Η πρώτη ενοποίηση των λαών της περιοχής (με βίαιο τρόπο ως συνήθως) έγινε από τους Πέρσες και την δυναστεία των Αχαιμενιδών, τον 6^ο αι. Π.Χ. Κατόπιν από τον Μέγα Αλέξανδρο και τους επιγόνους του , κατά την Ελληνιστική περίοδο κλπ. Η καθοριστική όμως περίοδος θεωρείται ότι είναι η περίοδος των Αραβικών Χαλιφάτων(638 – 1099) , καθότι τότε δημιουργήθηκε η εθνική ταυτότητα των λαών της περιοχής , αυτή που υπάρχει ακόμη και σήμερα.

Η σύγχρονη Μέση Ανατολή υλοποιήθηκε μετά τον Α΄ΠΠ , όταν η Οθωμανική αυτοκρατορία διαμελίστηκε σε μεγάλο αριθμό διαφορετικών εθνών. Άλλα καθοριστικά γεγονότα που συνέβαλαν στην τελική διαμόρφωση – μεταμόρφωση της Μ. Ανατολής στις σημερινές συνθήκες, ήταν η αποχώρηση των μεγάλων δυνάμεων από την περιοχή , κυρίως της Μ. Βρετανίας και της Γαλλίας , η δημιουργία του Ισραηλινού κράτους το 1948 και το εν εξελίξει και μη εισέτι επιλυθέν αποκαλούμενο «Παλαιστινιακό ζήτημα», το οποίο αποτελεί το κορυφαίο ζήτημα της περιοχής και από τα σπουδαιότερα στον κόσμο και για πολλούς η Λυδία λίθος για την επίλυση των ζωτικών προβλημάτων της περιοχής. Με το εν λόγω ζήτημα θα ασχοληθούμε εκτεταμένα παρακάτω. Να προσθέσουμε δε το συνεχές παγκόσμιο ενδιαφέρον για την περιοχή και ιδιαιτέρως των ΗΠΑ , των οποίων η ραγδαία αυξανόμενη επιρροή και τελευταία η (στρατιωτική) παρουσία των (στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν) , καθώς και οι συνεχείς παρεμβάσεις και επεμβάσεις στην περιοχή έχουν διαμορφώσει το σημερινό σκηνικό , το οποίο όλοι γνωρίζουμε και δυστυχώς οι εξελίξεις δεν προβλέπονται ευοίωνες , τουλάχιστον με τα σημερινά δεδομένα.

Ο λόγος είναι γνωστός και ακούει στο όνομα "αργό πετρέλαιο" ή "μαύρος χρυσός" κατά πολλούς.

Η ανακάλυψη κατά τον 20^ο αιώνα τεραστίων ποσοτήτων αργού πετρελαίου στην περιοχή της προσέδωσε στρατηγικό ενδιαφέρον και μεγάλη οικονομική σπουδαιότητα. Η μαζική άντληση του πετρελαίου άρχισε με την λήξη του Β'ΠΠ περί το 1945 με την Σαουδική Αραβία , το Ιράν , το Κουβέιτ , το Ιράκ και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα (ΗΑΕ) να κατέχουν τεράστιες ποσότητες πετρελαίου στο υπέδαφός των. Υπολογίζεται ότι τα πετρελαϊκά αποθέματα στην Σαουδική Αραβία και το Ιράν είναι από τα μεγαλύτερα στον κόσμο.

Για να είμεθα ακριβέστεροι με τον όρο Μέση Ανατολή θα εννοούμε τα κράτη : Αίγυπτο , Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα (ΗΑΕ), Ιράν , Ιράκ, Ισραήλ, Ιορδανία, Κουβέιτ, Λίβανος , Μπαχρέιν , Ομάν, Παλαιστινιακή Αρχή (Γάζα και Δυτική Όχθη) , Κατάρ, Σαουδική Αραβία, Συρία, Τουρκία και Υεμένη. Πριν ασχοληθούμε όμως με το Παλαιστινιακό θα δώσουμε μερικά ακόμη χαρακτηριστικά δεδομένα της περιοχής , για να αντιληφθούμε καλύτερα το γενικότερο περιβάλλον.

Θρησκεία.

Το Ισλάμ σε όλες τις μορφές και διαφοροποιήσεις του είναι μακράν η κυρίαρχουσα θρησκεία στην περιοχή. Άλλες θρησκείες σημαντικές είναι ο Ιουδαϊσμός και ο Χριστιανισμός και φυσικά υπάρχουν και άλλες θρησκευτικές μειονότητες όπως Μπαχάι (Baha'i Faith) , Δρούζοι, Γιαρδανισμός (Yardanism), Ζωροαστρισμός (Zoroastrianism) κλπ.

Γλώσσα.

Η Αραβική γλώσσα σε πολλές παραλλαγές κυρίως και η Περσική είναι οι κυρίαρχες γλώσσες. Βεβαίως πολλές άλλες γλώσσες ομιλούνται στην περιοχή , όπως η Εβραϊκή με τις παραλλαγές της , η Αρμενική, η Συριακή, η Αζέρικη, η Κιρκασιανή, η Γκιλάκι, Μαζανταράνι (Mazandarani) , Βερβερίνων(Berber), η Κουρδική, η Λούρι(Luri) , η Τουρκική (με παραλλαγές της), η Ούρντου(Urdu) , η Πουτζάμπι (Punjabi) και η Ελληνική. Ακόμη στις ανώτερες κοινωνικά τάξεις των λαών της Μ. Ανατολής ομιλούνται παραδοσιακά η Αγγλική και η Γαλλική καθώς και τα Ρωσικά και Ρουμανικά .

Οικονομία.

Τα κράτη στην Μ. Ανατολή ταξινομούνται από πολύ φτωχά (όπως στη Λωρίδα της Γάζας , που είναι μέρος της Παλαιστινιακής Αρχής και Υεμένη) , ως εξαιρετικά πλούσια (όπως ΗΑΕ , Σαουδική Αραβία). Σύμφωνα με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο οι τρεις μεγαλύτερες οικονομίες χωρών κατά το 2007, ήσαν η Τουρκία (\$888 τρις), Ιράν (\$753 τρις) και Σαουδική Αραβία (\$ 564,6 τρις) ακαθάριστο εθνικό εισόδημα. Σε ότι αφορά το κατά κεφαλήν εισόδημα , οι τρεις χώρες με το μεγαλύτερο ήσαν τα ΗΑΕ με \$49.700 , το Κατάρ με \$ 29.800 και το Κουβέιτ με \$23.100. Οι δύο χώρες με το χαμηλότερο

κατά κεφαλήν εισόδημα είναι η Υεμένη με \$1.000 και το Ιράκ με \$ 1.900 (αμφότερες με στοιχεία του 2006). Έτσι εξηγείται κατά ένα μέρος η σφοδρότατη αντίδραση και αντίσταση των Ιρακινών κατά των Αμερικανών και των συμμάχων των στο Ιράκ και η εκατόμβη των νεκρών από τις επιθέσεις αυτοκτονίας , που δυστυχώς συνεχίζονται.

Τα προβλήματα, οι τριβές, οι εντάσεις, οι κάθε μορφής αντιπαραθέσεις και οι πόλεμοι (κάθε μορφής) υπήρχαν ανέκαθεν και υπάρχουν στην Μέση Ανατολή και όπως φαίνεται τα συστατικά αυτά δεν θα λείψουν και στο μέλλον. Εκτός της γνωστής κατάστασης στο Ιράκ , που δεν θα αναλύσουμε στο παρόν , το μακροβιότερο πρόβλημα με συνεχιζόμενη ένταση και πολλές μορφές είναι το Παλαιστινιακό πρόβλημα και εξ αυτού η αντιπαραθέση Αράβων και Ισραηλινών , η οποία τείνει να γίνει κλασική στο είδος της και όταν αναφερόμαστε στη Μ. Ανατολή να είναι το πρώτο πράγμα που μας έρχεται στο μυαλό . Στο παρόν θα αναφερθούμε σε αυτό το πρόβλημα και θα προσπαθήσουμε να ανιχνεύσουμε τα αίτια της πολύχρονης και χωρίς τέλος σύγκρουσης.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ.

Η λέξη Παλαιστίνη που ανευρίσκεται σε αρχαία Ελληνικά κείμενα , στα Αραβικά είναι Filastin, Falastin και Filistin , στα Εβραϊκά Yeretz Yisrael (γη του Ισραήλ) και Palestina και τέλος Palaestina στα Λατινικά , χρησιμοποιείται για να περιγράψει την γεωγραφική περιοχή μεταξύ της Μεσογείου θαλάσσης και του Ιορδάνη ποταμού, δηλαδή η περιοχή που περιλαμβάνει το σημερινό Ισραήλ με την Δυτική Όχθη και την λωρίδα της Γάζας , μέρος Ιορδανίας και λίγο από Λίβανο και Συρία (στο νότιο τμήμα των). Άλλα ονόματα για την εν λόγω περιοχή είναι το βιβλικό Κανά (Canaan) , Land of Israel και Yeretz Yisrael(όπως προαναφέραμε) για τους Εβραίους και Holly Land ή Άγιοι Τόποι για όλους τους χριστιανούς.

Ιστορία.

Η ιστορία της Παλαιστίνης αρχίζει από την παλαιολιθική εποχή με επιστημονικά ευρήματα που αποδεικνύουν την ύπαρξη ζωής και ανθρώπινης δραστηριότητας στην περιοχή.

Εκεί που υπάρχουν αδιάσειστα τεκμήρια και αποδείξεις είναι κατά την βιβλική περίοδο , στα ιερά κείμενα της Παλαιάς Διαθήκης καθώς και στα ιερά βιβλία της Ιουδαϊκής θρησκείας(Τορά) . Περιληπτικά θα αναφέρουμε τις ιστορικές περιόδους , που είναι κοινές για όλη την περιοχή της Μ. Ανατολής . Έτσι χρονολογικά έχουμε:

1. Εβραϊκή Βιβλική περίοδος .

2. Περσική περίοδος (583 π.Χ.)
3. Ελληνιστική περίοδος (333 π.Χ.)
4. Ρωμαϊκή περίοδος (63 π.Χ.)
5. Βυζαντινή περίοδος (330 – 640 μ.Χ.)
6. Περίοδος Αραβικών Χαλιφάτων (638 -1099).
7. Περίοδος Ουμαγιάντ { Umayyad (661-750)}.
8. Περίοδος Αμπασίντ { Abbasid (750-969)}.
9. Περίοδος Φατιμίντ { Fatimid (969 – 1099)}.
10. Περίοδος Σταυροφόρων (1099 – 1187).
11. Περίοδος των Μαμελούκων (1270 – 1516).
12. Οθωμανική περίοδος (1516 – 1831).
13. Αιγυπτιακή περίοδος (1831 – 1917)
14. Αγγλική περίοδος (1920 – 1948).

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ ΖΗΤΗΜΑ.

Πριν περιγράψουμε τα σύγχρονα ιστορικά γεγονότα που άρχισαν το 1948 , με την σύγκρουση του Ισραήλ (που μόλις είχε κηρύξει την ανεξαρτησία του) και των πέντε Αραβικών κρατών – μελών του Αραβικού Συνδέσμου , που κατέληξε στην νίκη του Ισραήλ και στην δημιουργία του πρώτου Εβραϊκού κράτους , μετά από 2500 χρόνια περίπου (από το 583 π.Χ. και την κατάλυση του τότε Εβραϊκού κράτους από τους Πέρσες), κρίνουμε σκόπιμο να αναφερθούμε στα δύο έθνη που είναι αντιμαχόμενα και διεκδικούν την ίδια περιοχή , τους Ισραηλινούς και τους Παλαιστίνιους.

Σε ‘ότι αφορά το Εβραϊκό έθνος είναι ξεκάθαρο και ιστορικά τεκμηριωμένο (από τα Ιερά Κείμενα και Βιβλία και τους ιστορικούς της εποχής , αλλά και τους μετέπειτα) , ότι ήταν το έθνος (οι Ισραηλίτες) , που ζούσε στην περιοχή και μάλιστα δυο φορές οδηγήθηκε στην εξορία. Ως εκ τούτου δεν υπάρχει οιαδήποτε αμφιβολία περί αυτού και δεν θα επεκταθούμε περαιτέρω.

Σε ότι αφορά τον εθνικό προσδιορισμό των Παλαιστινίων , τούτο δεν είναι απολύτως ξεκάθαρο και αποδεδειγμένο ιστορικά . Για τους κατοίκους της περιοχής με το όνομα Φιλισταίοι (που όλοι γνωρίζουμε από την Παλαιά Διαθήκη) πολλά αναφέρονται. Κατά μία εκδοχή οι ερευνητές αναφέρονται στο έθνος που μιλούσε Ελληνικά (πολλοί μιλούσαν Ελληνικά τότε , προφανώς εννοούν ότι δεν υπάρχει καταγεγραμμένη δική τους γλώσσα , όπως π.χ. τα Αραμαϊκά , που μιλούσαν οι Ισραηλίτες). Κάποιοι επιστήμονες θεωρούν ότι οι Παλαιστίνιοι (Philistines) είναι ένα μη σημιτικό έθνος με ρίζες από την νότια

Ελλάδα , που έρχονται από την εποχή του Μυκηναϊκού πολιτισμού . Σε ότι δε αφορά την περιοχή που ζούσαν είναι αποδεδειγμένο ιστορικά, ότι κατοικούσαν σε παραθαλάσσιες πόλεις στα νότια της Παλαιστίνης , όπως η Γάζα, η Ασκελόν, η Ασντότ και σε δύο πόλεις στο εσωτερικό στο Έκρον (Ekron) και Γκαθ (Gath).

Ο Ηρόδοτος έγραψε ότι η περιοχή νοτίως της Συρίας ονομαζόταν Παλαιστίνη και εκείθεν στα Λατινικά έγινε Palaestina και Palestine . Ο Ηρόδοτος αναφερόταν ως Συρία στην περιοχή από Μ. Ασία μέχρι το Σινά και Δυτικά ως Ανατολικά από Μεσόγειο θάλασσα μέχρι Περσικό κόλπο , όπως ήταν γνωστή τότε η περιοχή. Έτσι διαπιστώνουμε ότι από αρχαιοτάτων χρόνων υπήρχαν τα δύο έθνη οι Ισραηλίτες και οι Παλαιστίνιοι , με τους Ισραηλίτες (Εβραίους) να κατέχουν το μεγαλύτερο μέρος της περιοχής (Γαλιλαία , Ιουδαία και Σαμάρεια) και φυσικά να κυριαρχούν και οι Παλαιστίνιοι το νότιο τμήμα και παραλιακά.

Πολλοί κατακτητές πέρασαν από την περιοχή , πολλές πληθυσμιακές ανακατατάξεις δημιουργήθηκαν, οι εθνολογικές προσμίξεις αναπόφευκτες και ο εθνολογικός προσδιορισμός των κατοίκων της περιοχής έγινε ασαφής και πολλάκις απροσδιόριστος. (Σημείωση: Σε έρευνα με τη μέθοδο του DNA, του Πανεπιστημίου της Χάιφα, βρέθηκε ότι Ισραηλινοί και Παλαιστίνιοι είναι συγγενικά έθνη , δηλαδή πρώτα ξαδέλφια).

Βέβαια ο κατακτητής καθόριζε τους κανόνες διακυβέρνησης , παραχωρώντας η αφαιρώντας προνόμια και εξουσία και γενικά εκτός από ορισμένες εξαιρέσεις δεν υπήρχαν εθνικές εξεγέρσεις .

Η περίοδος σημαντικών εθνολογικών ζυμώσεων και εξελίξεων , όπου η εθνική συνείδηση των λαών της περιοχής διαμορφώθηκε και έλαβε σάρκα και οστά ήταν η περίοδος μετά τον Α΄ΠΠ και μέχρι τον Β΄ΠΠ. Στα τέλη του 19^{ου} αιώνα οι Εβραίοι της διασποράς δημιούργησαν το "Σιωνιστικό κίνημα" (το οποίο θεωρείτο πολιτικό κίνημα) , με σκοπό την δημιουργία ενός Εβραϊκού κράτους στην περιοχή της Παλαιστίνης , στην πατρώα γη (υπήρξε πρόταση να γίνει στην Ουγκάντα , αλλά απορρίφθηκε), στο Yeretz Yisrael, στη Γη του Ισραήλ, που θα συγκέντρωνε όλους τους Εβραίους της διασποράς. Το όνομα σιωνισμός προέρχεται από τον λόφο της Σιών στην πόλη της Ιερουσαλήμ. Ο Σιωνισμός έχει τα χαρακτηριστικά των εθνικών κινημάτων του 19ου αιώνα. Ενώ βασίζεται εν μέρει στην Ιουδαϊκή θρησκευτική παράδοση, η οποία συνδέει τους Εβραίους με τη Γη του Ισραήλ, το σύγχρονο κίνημα υπήρξε κυρίως κοσμικό, το οποίο εμφανίστηκε κατά βάση ως απάντηση στον αντισημιτισμό που μάστιζε την Ευρώπη στα τέλη του 19ου αιώνα. Για να υλοποιηθεί το σχέδιο θα έπρεπε να ευρίσκεται στην περιοχή ικανός αριθμός Εβραίων κατοίκων , καθόσον μετά από τόσους αιώνες η πληθυσμιακή σύνθεση είχε αλλοιωθεί. Οι Εβραίοι γηγενείς ήσαν πολύ λίγοι σε σχέση με τα αραβικά και άλλα εθνολογικά φύλα που κατοικούσαν στην περιοχή.

Έτσι από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα και ιδιαίτερα από το τέλος του Α΄ΠΠ πολλοί Ευρωπαίοι πολίτες εβραϊκής καταγωγής, πουλούσαν τις περιουσίες των και μετανάστευαν στην Παλαιστίνη. Εκεί αγόραζαν εδάφη και κατοικούσαν σε κολεκτιβιστικές κοινότητες, οι οποίες ονομαζόταν Κιμπούτζ . (Kibbutz , Kibbutzim). Η κίνηση αυτή συνδυάζει σοσιαλισμό και σιωνισμό σε μια μορφή πρακτικού εργατικού σιωνισμού. Ο θεσμός αυτός ήταν που υλοποίησε στην πράξη την Εβραϊκή αλυτρωτική ιδέα και προώθησε στην πράξη τον σκοπό του σιωνισμού για την δημιουργία εβραϊκού κράτους. Εκεί στις κλειστές κοινότητες για τους μη Εβραίους κατοίκους της περιοχής , που είχαν την μορφή μιας αυτόνομης από κάθε άποψη (τροφίμων , εργασίας κλπ) και περικλειστης ασφαλούς περιοχής (με τοίχους , μέτρα ασφάλειας κλπ) δημιουργήθηκαν οι αντιστασιακές οργανώσεις , έγινε η εκπαίδευση , φυλάγονταν τα όπλα και γενικά φύτρωνε ο σπόρος του νέου Ισραηλινού κράτους.

Και οι άραβες ή για την ακρίβεια οι Παλαιστίνιοι της περιοχής? Παρακολουθούσαν τις εξελίξεις και αντιδρούσαν με κάθε τρόπο, συχνά βίαιο. Πολλές επιθέσεις και βίαιες ενέργειες έχουν καταγραφεί εναντίον των Εβραίων στα Κιμπούτζ , σε πόλεις και χωριά και γενικά η κατάσταση δεν ήταν η καλύτερη δυνατή. Την ασφάλεια και την αποτροπή των οργανωμένων επιθέσεων των αράβων (τα σημαντικότερα γεγονότα καταγράφηκαν το 1920 , 1929 , 1936-1939) κατά των εβραίων της περιοχής ανέλαβε να φέρει εις πέρας μια μυστική ένοπλη οργάνωση με το όνομα Χαγκανά (Haganah), που θα δούμε και παρακάτω . Όπως προαναφέραμε από το 1920 η περιοχή ετέθη με απόφαση της Κοινωνίας των Εθνών υπό Βρετανική διακυβέρνηση (under the British rule ή αλλιώς ως Mandatory Administration) . Οι Βρετανοί προσπάθησαν να κατευνάσουν τα αναπτυσσόμενα εθνικιστικά κινήματα και έλαβαν μέτρα , πλην όμως δεν τους πολυενδιέφερε και σε ποια εθνότητα θα κατέληγε η περιοχή και ήταν λογικό αυτό. Οι δύο πλευρές , Εβραίοι και Παλαιστίνιοι που ήσαν πολύ περισσότεροι, προετοιμαζόταν για αυτό που όλοι έβλεπαν ότι αργά ή γρήγορα θα συμβεί. Οι Εβραίοι της διασποράς συνέχιζαν να έρχονται στην περιοχή, με την βοήθεια της οργάνωσης Χαγκανά , παρά τα μέτρα και τους αποκλεισμούς των λιμένων , που είχαν λάβει οι Βρετανοί. Ακόμη και παλαιστίνιοι από άλλες περιοχές μετανάστευαν στην Παλαιστίνη (σύμφωνα με Ισραηλινές πηγές περί τις 100.000) και γενικά γινόταν μια διεργασία για τον πληθυσμιακό και όχι μόνο έλεγχο της περιοχής μελλοντικά .

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Το 1947 ο νεοσύστατος Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών , ο ΟΗΕ, που αντικατέστησε την ΚΤΕ (κοινωνία των εθνών), ανέλαβε τον έλεγχο της Παλαιστίνης, και στις 29 Νοεμβρίου παρουσιάζει ένα σχέδιο (ήταν η πρώτη απόφαση του νέου οργανισμού) για την διαίρεση της Παλαιστίνης σε ένα

ισραηλινό και ένα αραβικό κράτος και την μετατροπή της Ιερουσαλήμ σε διεθνή πόλη εκτός συνόρων.

Σύμφωνα με αυτό το σχέδιο , η παλιά πόλη της Ιερουσαλήμ , καθώς και η δυτική όχθη του Ιορδάνη, τέθηκε υπό τον έλεγχο της Ιορδανίας, ενώ η νέα πόλη θα ελέγχεται από τους Ισραηλινούς. Οι Άραβες όμως δεν ήταν καθόλου ευχαριστημένοι από το σχέδιο του ΟΗΕ και άρχισαν βίαιες διαμαρτυρίες κατά των εβραίων, καθόσον στην περιοχή κατοικούσαν τότε 590.000 Εβραίοι και 1.320.000 Άραβες και η ποσοστιαία γεωγραφική κατανομή ήταν κατά αυτούς άδικη και ανισομερής, εις βάρος των και υπέρ των Ισραηλινών. Αν παρατηρήσει προσεκτικά κάποιος τον χάρτη θα παρατηρήσει ότι η περιοχή που δίδεται στους Ισραηλινούς , από την πόλη Μπερσέβα και νοτίως μέχρι τον κόλπο της Άκαμπα , στην Ερυθρά θάλασσα είναι η έρημος Νεγκέβ.

Στις 14 Μαΐου 1948, το ανώτατο εβραϊκό συμβούλιο εφαρμόζοντας την υπ' αριθμόν 1 απόφαση του ΟΗΕ, ανακήρυξε την δημιουργία του κράτους του Ισραήλ (Medinat Yisrael'el στα εβραϊκά και Dawlat Isra'il στα αραβικά)και όρκισε πρόεδρο τον Χαΐμ Βάιζμαν και πρωθυπουργό τον σιωνιστή ηγέτη, Δαβίδ Μπεν Γκουριόν. Παράλληλα, ένας μυστικός Ισραηλινός στρατός, ο Χαγκανά (Haganah) , που σχηματίστηκε από το 1920 στα Κιμπούτζ με σκοπό την προστασία των εβραίων στην περιοχή από τις δολοφονικές επιθέσεις των αράβων και γιγαντώνεται ιδιαίτερα στα χρόνια μετά το Ολοκαύτωμα, παρουσιάζεται πλέον ως ο τακτικός στρατός του κράτους του Ισραήλ. Ο Χαγκανά ήταν εξοπλισμένος με όπλα τελευταίας τεχνολογίας, προερχόμενα από Αγγλία και Αμερική αγορασμένα με δωρεές των πλουσίων εβραίων της διασποράς.

Αμέσως μετά την υλοποίηση της απόφασης των Ηνωμένων Εθνών και την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του κράτους του Ισραήλ , ξέσπασαν συγκρούσεις ανάμεσα στους Άραβες και τους Ισραηλινούς. Στις 15 Μαΐου 1948 , μια μέρα από την διακήρυξη της ανεξαρτησίας του Ισραήλ πέντε αραβικά κράτη επιτέθηκαν στο νεοσύστατο κράτος για να το διαμελίσουν και έτσι άρχισε ο πρώτος Αραβοϊσραηλινός πόλεμος , που θα ακολουθούνταν από πολλές ακόμα συγκρούσεις που συνεχίζονται μέχρι και τις μέρες μας. Ο πόλεμος διήρκησε ενάμιση χρόνο και τελείωσε με θριαμβευτική νίκη του Ισραήλ. Τότε μεγάλος αριθμός παλαιστινίων εγκατέλειψε τα εδάφη και κατέφυγε στις γειτονικές χώρες ως πρόσφυγες. Δεν θα αναφερθούμε αναλυτικά με τις αραβοϊσραηλινές συγκρούσεις , αλλά θα τις μνημονεύσουμε και θα αναφερθούμε στις επιπτώσεις.

Οι εντάσεις και οι συγκρούσεις μεταξύ Ισραηλινών και Αράβων συνεχίζονται. Μετά την ένταση που προκλήθηκε μεταξύ Ισραήλ και Αιγύπτου το 1956 (υπόθεση των στενών των Τιράν , στην έξοδο του κόλπου της Άκαμπα στην ερυθρά θάλασσα) , το Ισραήλ εισέβαλε και κατέλαβε την χερσόνησο του Σινά , από όπου αποχώρησε μετά από επίτευξη συμφωνίας, μερικούς μήνες αργότερα.

Η επόμενη πολεμική σύγκρουση ήταν ο περίφημος πόλεμος των έξι ημερών , τον Ιούνιο του 1967 , όπου το Ισραήλ επιτέθηκε αιφνιδιαστικά εναντίον της Αιγύπτου , καταστρέφοντας στο έδαφος 400 Α/Φ. Ο πόλεμος γενικεύτηκε και με τις άλλες γειτονικές αραβικές χώρες , Ιορδανία , Συρία και Λίβανο και το Ισραήλ μέσα σε έξι ημέρες κατέλαβε την χερσόνησο του Σινά, την λωρίδα της Γάζας , την Δυτική Όχθη , την Ιερουσαλήμ και τα υψώματα του Γκολάν.

Το Ισραήλ είχε επιτύχει όλους τους αντικειμενικούς του σκοπούς και με το παραπάνω και ο πόλεμος είχε σαν αποτέλεσμα και άλλοι παλαιστίνιοι να εγκαταλείψουν τις εστίες των και να προσφύγουν στις γειτονικές αραβικές χώρες.

Σε μία από αυτές τις χώρες , την Ιορδανία είχε κατά φύγει η PLO με τον Γιάσερ Αραφάτ. Τότε συνέβη ένα γεγονός που έμεινε στην ιστορία ως ο Μαύρος Σεπτέμβρης στην Ιορδανία. Ο Αραφάτ με την PLO (Palestinian Liberation Organization) , τον Σεπτέμβριο του 1970 στασίασαν εναντίον της χώρας που τους φιλοξενούσε και προσπάθησαν να καταλάβουν την εξουσία , από τον βασιλιά Χουσεΐν. Ο πόλεμος μεταξύ παλαιστινίων και Ιορδανίας διήρκησε μέχρι τον Ιούλιο του 1971 και είχε ως αποτέλεσμα εκτός από δεκάδες χιλιάδες νεκρούς εκατέρωθεν , την ήττα και την εκδίωξη της PLO και των παλαιστινίων από την Ιορδανία , με κατάληξη τελικά τον Λίβανο.

Η επόμενη σύγκρουση ήταν ο πόλεμος της εξιλέωσης ή ο πόλεμος του "Γιομ Κιπούρ", τον Οκτώβριο του 1973, όπου τα αραβικά κράτη αιφνιδίασαν τώρα το Ισραήλ και επετέθησαν από όλες τις κατευθύνσεις, στην ιερότερη ημέρα του Ιουδαϊσμού (Yom Kippur) και κατέλαβαν σε μικρό χρονικό διάστημα μεγάλες περιοχές(Η Αίγυπτος το μισό Σινά στο Νότο και η Συρία έφθασε μέχρι την λίμνη της Τιβεριάδας στον Βορρά . Το Ισραήλ συνήλθε από το αρχικό σοκ και αφού ανασυντάχθηκε , αντεπετέθηκε και ανακατέλαβε τα απολεσθέντα εδάφη. Από τον Νοέμβριο του 1977, ο πρωθυπουργός της Αιγύπτου Ανουάρ ας Σαντάτ, ξεκινά ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις μαζί με το Ισραήλ στην Ιερουσαλήμ, με αποτέλεσμα στις 26 Μαρτίου 1979 να υπογραφθεί στο Camp David, των ΗΠΑ, συμφωνία που όριζε πως το Ισραήλ δεχόταν να αποσυρθεί από το Σινά και ύστερα από την λωρίδα της Γάζας και

την δυτική όχθη. Το δεύτερο μέρος δεν εφαρμόστηκε ποτέ από το Ισραήλ, παρά μόνο η αποχώρηση από την Γάζα το καλοκαίρι του 2006.

Εν συνεχεία ακολούθησαν ο πόλεμος και η εισβολή στο Λίβανο το 1982, όπου ο Ισραηλινός στρατός, έφθασε μέχρι την Βηρυτό με σκοπό την εξόντωση της PLO (Palestinian Liberation Organization), με ηγέτη τον Γιάσερ Αραφάτ, καθόσον συνεχώς προέβαιναν σε εχθρικές ενέργειες και επιθέσεις εναντίον του Ισραήλ. Κατόρθωσε και πέτυχε την εκδίωξη των μαχητών της PLO από τον Λίβανο και την μεταφορά των (με Ελληνικά επιβατηγά πλοία) στην Τυνησία.

Με τη συμφωνία του Εθνικού Παλαιστινιακού Συνεδρίου, που αποτελεί το νομικό σώμα της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (ΟΑΠ), στις 15 Νοεμβρίου του 1988, το Κράτος της Παλαιστίνης διακήρυξε ανεξαρτησία. Ωστόσο, το ισχυριζόμενο "Κράτος της Παλαιστίνης", δεν είναι και ούτε υπήρξε ανεξάρτητη κρατική οντότητα, ούτε είχε κυριαρχία σε κάποια εδάφη. Επίσης, η διακήρυξη αυτή αγνοήθηκε και εν τέλει απορρίφθηκε από το κράτος του Ισραήλ. Το Ισραήλ ελέγχει όλη την περιοχή από τον Πόλεμο των Έξι Ημερών, όταν την πήρε από την Αίγυπτο και την Ιορδανία.

Εν τω μεταξύ στο Ισραήλ η παλαιστινιακή αντίσταση ξεκίνησε με την πρώτη Ιντιφάντα, δηλαδή η ένοπλη εξέγερση των Παλαιστινίων του Ισραήλ που ξεκίνησε το 1987 και διήρκησε τέσσερα χρόνια (με βομβιστικές επιθέσεις και άλλης μορφής ενέργειες). Οι διαφορές όμως Παλαιστινίων (και αράβων) και Ισραηλινών φάνηκαν να διευθετούνται προσωρινά με την Συνθήκη του Όσλο του 1994, που προέβλεπαν τη δημιουργία της Παλαιστινιακής Αρχής(Π.Α.), ξεχωριστού κράτους των Παλαιστινίων, χωρίς ωστόσο οι συγκρούσεις να σταματήσουν οριστικά. Για να επιτευχθεί η Συμφωνία του Όσλο έγιναν παραχωρήσεις και από τις δύο πλευρές. Οι μεν Ισραηλινοί αποδέχθηκαν τον Αραφάτ ως ηγέτη και ισότιμο συνομιλητή και τον αποχαρακτήρισαν από τρομοκράτη σε ηγέτη των Παλαιστινίων, οι δε Παλαιστίνιοι διέγραψαν το πρώτο άρθρο του Συντάγματός των, που καθόριζε ότι "πρωταρχικός σκοπός του Παλαιστινιακού κράτους ήταν η καταστροφή του σιωνιστικού κράτους".

Από τότε μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων υπεγράφησαν διάφορες συμφωνίες, οι οποίες καθόριζαν τα διαδοχικά στάδια μέχρι την επίτευξη του τελικού σκοπού, ήτοι της δημιουργίας του ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους. Σημαντικότερες ήσαν η Ενδιάμεση Συμφωνία («Interim Agreement») της 28^{ης} Σεπτεμβρίου 1995 και η Συμφωνία-Μνημόνιο, το αποκληθέν «Wye River Memorandum», που υπογράφηκε στις 23 Οκτ 98 στην Ουάσιγκτον.

Από τα τέσσερα προβλεπόμενα στάδια, των υπογραφεισών συμφωνιών, έχουν εφαρμοσθεί μέχρι τώρα τα τρία πρώτα. Το πρώτο αφορούσε την αυτονομία και αυτοδιοίκηση της Λωρίδας της Γάζας και στη Δυτική όχθη στην περιοχή της Ιεριχούς (Μάιος 1994). Το δεύτερο στάδιο αφορούσε την μεταβίβαση της δύναμης και της ευθύνης στους Παλαιστίνιους εκπροσώπους στη Δυτική Όχθη σε πέντε ειδικές κατηγορίες , όπως εκπαίδευση και πολιτισμός , υγεία, κοινωνική ζωή , απευθείας φορολόγηση και τουρισμός (Αύγουστος 1994). Το τρίτο στάδιο που εφαρμόστηκε με την ενδιάμεση συμφωνία (Σεπ. 1995) αφορούσε την αυτοδιοίκηση της Δυτικής Όχθης με εκλογή εκπροσώπων και δημιουργία Παλαιστινιακού Κοινοβουλίου.

Το τελευταίο στάδιο αφορούσε τις τελικές διαπραγματεύσεις των δύο πλευρών και θα καθόριζε την τελική μορφή του νέου κράτους και θα επέλυε όλα τα θέματα και συγκεκριμένα τα θέματα των προσφύγων , των εποίκων , θέματα ασφαλείας , τα σύνορα του νέου κράτους και το καθεστώς της Ιερουσαλήμ, άρχισε τον Μάιο του 1996 και ακόμη συνεχίζεται με όλα αυτά που παρακολουθούμε κατά καιρούς.

Τα θέματα που πρέπει να επιλυθούν είναι πολύ δύσκολα , ιδιαίτερα το εδαφικό , το θέμα των προσφύγων και το πολύ δύσκολο , έως δυσεπίλυτο θέμα της Ιερουσαλήμ και ιδιαίτερα το καθεστώς του Temple Mount, όπου συνυπάρχουν στον ίδιο χώρο ,Το Τέμενος του ΑΙ ΑQSA , το DOME OF THE ROCK (τρίτο ιερότερο μέρος των Μουσουλμάνων) και το Τείχος των Δακρύων , το ιερότερο μέρος των Εβραίων.

Η μεγάλη ευκαιρία για την επίτευξη της τελικής συμφωνίας και την δημιουργία επιτέλους του Παλαιστινιακού κράτους ήταν τον Ιούλιο του 2000 , στο Καμπ Ντέιβιντ των ΗΠΑ , όταν ο τότε πρόεδρος των ΗΠΑ Μπιλ Κλίντον είχε προσκαλέσει τους δύο ηγέτες , τον πρωθυπουργό του Ισραήλ Εχούντ Μπαράκ και τον Πρόεδρο της Π.Α. (Παλαιστινιακής Αρχής) τον Γιάσερ Αραφάτ. Οι δύο πλευρές έφτασαν πολύ κοντά στην επίτευξη της τελικής συμφωνίας , που θα έλυσε τον γόρδιο δεσμό του παλαιστινιακού ζητήματος και θα λειτουργούσε σαν καταλύτης στις σχέσεις Ισραήλ και αραβικών κρατών και πολλά που συνέβησαν αργότερα , ενδεχομένως να μην είχαν συμβεί. Ατυχώς συμφωνία δεν επετεύχθη , παρά τις προσπάθειες του προέδρου Κλίντον και τις γενναίες παραχωρήσεις του Εχούντ Μπαράκ. Ο Αραφάτ , κατά την άποψή μας διέπραξε ιστορικό και κρίσιμο λάθος για το παλαιστινιακό ζήτημα καθώς δεν είχε το σθένος να δεχτεί την προτεινόμενη συμφωνία του Κάμπ Ντέιβιντ. Ως αποτέλεσμα της μη αποδοχής και με πρόφαση την επίσκεψη του Αριέλ Σαρόν στο Όρος του Ναού (Temple Mount) , είχαμε την έναρξη στις 28 Σεπ. 2000 της δεύτερης Ιντιφάντα , την Αλ Ακτσά Ιντιφάντα. Η απόφαση χρεώνεται αποκλειστικά στον Αραφάτ , που έπαιξε το παιχνίδι των αδιάλλακτων εξτρεμιστών των παλαιστινιακών οργανώσεων και αποφάσισε μη έχοντας πλέον άλλη επιλογή την Ιντιφάντα. Το αποτέλεσμα ήταν χιλιάδες νεκροί και

για τις δύο πλευρές και είναι τραγικό ιδιαίτερα για τους παλαιστίνιους με τις μετέπειτα εξελίξεις. Ο Αραφάτ από τον Μάρτιο του 2002 , μετά την πολύνεκρη βομβιστική επίθεση βομβιστή αυτοκτονίας στην πόλη Νετάνια, την ημέρα του εβραϊκού Πάσχα και την ανηλεή επίθεση του ισραηλινού στρατού κατά των παλαιστίνιων , απομονώθηκε στην Ραμάλα, την πρωτεύουσα της Π.Α. στην Δ. Όχθη , στο προεδρικό μέγαρο Μουκάτα. Ο Ισραηλινός στρατός απομόνωσε την Δ. Όχθη και την Γάζα , η ειρηνευτική διαδικασία και ο Οδικός Χάρτης (η ειρηνευτική διαδικασία για την επίτευξη της τελικής συμφωνίας) βάλτωσαν , ο Αραφάτ πέθανε το 2005 με απαξιωτικό και μη αρμόζοντα στην ιστορία του τρόπο και στις εκλογές των Παλαιστίνιων για την εκλογή νέας παλαιστινιακής κυβέρνησης του 2007, το πάζλ της παλαιστινιακής καταστροφής ολοκληρώθηκε με την νίκη της Χαμάς , μιας αδιάλλακτης εξτρεμιστικής παλαιστινιακής οργάνωσης , που δεν δέχεται καν την ύπαρξη του κράτους του Ισραήλ και επιδιώκει την καταστροφή του, το Ισραήλ δεν δέχεται καμιά συνομιλία με τη Χαμάς , αν δεν το αναγνωρίσει πρώτα και η ειρηνευτική διαδικασία στην κυριολεξία εκτελέστηκε. Μετά δε την πραξικοπηματική και βάρβαρη ενέργεια των «μαχητών» της Χαμάς στην Γάζα , τον Ιούλιο 2007 , όπου κατέλαβαν τα κτίρια που ευρισκόταν άνδρες της Φρουράς του Προέδρου της Π.Α. Μαχμούτ Αμπάς (ήσαν προδότες κατά τη Χαμάς) και τους εκτέλεσαν με φρικτό τρόπο, η ειρηνευτική διαδικασία ενταφιάστηκε. Έτσι σήμερα φθάσαμε στο παράδοξο φαινόμενο να έχουμε δύο «κράτη» , ένα στην Γάζα με την εξτρεμιστική Χαμάς και τον πρωθυπουργό Ισμαήλ Χανίγιε και ένα στην Δ. Όχθη με τη μετριοπαθή Φατάχ και τον πρόεδρο Μαχμούτ Αμπάς , που δεν μπορούν να βρουν σημεία επαφής , να συμφιλιωθούν και ενωμένοι να διεκδικήσουν την λύση του εθνικού των θέματος.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η καταγραφή των ιστορικών γεγονότων της Παλαιστίνης , στη Μ. Ανατολή έγινε με τέτοιο τρόπο, ώστε να αντιληφθούμε τις εξελίξεις , τις ιστορικές εναλλαγές, την αλληλουχία των γεγονότων και τις εθνολογικές καταστάσεις και μεταβολές στην εν λόγω περιοχή. Το παλαιστινιακό ζήτημα είναι δύσκολο να το αντιληφθούμε με την πρώτη ή με ελλιπή πληροφόρηση. Αν το δούμε , όπως πολλοί στην Ελλάδα με τον παραμορφωτικό βαθμό των συναισθημάτων μας και την ελλιπή ή μονομερή πληροφόρηση από τα ΜΜΕ , δαιμονοποιώντας τους Ισραηλινούς και αγιοποιώντας τους Παλαιστίνιους , τότε σίγουρα θα κάνουμε λάθος και δεν θα μάθουμε την αλήθεια, δεν θα βρεθεί το δίκιο , που υπάρχει και στις δύο πλευρές.

Ο γράφων είχε την τύχη , ως Ακόλουθος Άμυνας στην Ελληνική Πρεσβεία στο Τελ Αβίβ , την κρίσιμη περίοδο 2000-2003 (από την έναρξη της Ιντιφάντα του Αλ Ακτσά) , να ψάξει , να ρωτήσει , να μάθει και το κυριότερο να ΒΙΩΣΕΙ όλα τα γεγονότα της εποχής εκείνης , με την Ιντιφάντα , τις ειρηνευτικές συνομιλίες , με ιστορικούς ηγέτες , όπως ο Αραφάτ και ο Σαρόν (μισητοί εχθροί και νεκροί

πλέον και οι δύο) και γενικά να δει και να "αντιληφθεί" με κριτική σκέψη και διάθεση το ζήτημα.

Έχω την άποψη , ότι η επίτευξη συμφωνίας και η τελική λύση με την δημιουργία ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτος με εδάφη την Δ. Όχθη και τη Γάζα και πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ , με το όνομα Αλ Κουντς ήταν εφικτή το 2000 στο Καμπ Ντέιβιντ, με τα δύο κράτη να συμβιώνουν δίπλα - δίπλα και ειρηνικά . Είναι ηθική υποχρέωση της διεθνούς κοινότητας να βοηθήσουν στην δημιουργία επιτέλους παλαιστινιακού κράτους σε έναν λαό, από τους πιο έξυπνους της περιοχής και από τους πιο ταλαιπωρημένους που έχει χύσει ποτάμια αίματος και που αγωνίζεται επί δεκαετίες για τον σκοπό αυτό.

Θεωρώ όμως υπεύθυνο της τραγικής εξέλιξης για τον παλαιστινιακό λαό και της σημερινής κατάστασης , σε μεγάλο βαθμό , τον πρώην πρόεδρο και ηγέτη των παλαιστινίων Γιάσερ Αραφάτ, που δεν είχε όραμα , δεν είχε πολιτική αντίληψη , δεν ήταν ρεαλιστής , δεν είχε το σθένος και το θάρρος να πάρει γενναίες αποφάσεις για το καλό και το μέλλον του λαού του. Ο Αραφάτ ήταν ο αγωνιστής , ο πολεμιστής που ποτέ δεν έγινε πολιτικός και παρά τους αγώνες του , τελικά ζημίωσε το παλαιστινιακό και έγινε δυστυχώς ο νεκροθάφτης του.

Ας θυμηθούμε τον Μαύρο Σεπτέμβρη στην Ιορδανία και την εκδίωξή του στον Λίβανο, τον εμφύλιο που προκάλεσε στον Λίβανο και την εκδίωξή του στην Τυνησία , την επιλογή της Ιντιφάντα του Αλ Ακτσά , αντί της συμφωνίας στο Κάμπ Ντέιβιντ το 2000 και την τελική σημερινή εξέλιξη του παλαιστινιακού. Ποιός ήταν ο ηγέτης που πήρε τις ολέθριες για τον παλαιστινιακό λαό αποφάσεις?

Θεωρώ ότι ο Ισραηλινός λαός έχει και αυτός δικαίωμα ύπαρξης στην περιοχή και η δημιουργία Ισραηλινού κράτους στο Yeretz Yisrael ήταν ιστορικά επιβεβλημένη και ηθική υποχρέωση της παγκόσμιας κοινότητας , μετά μάλιστα το Ολοκαύτωμα , όπου το Εβραϊκό έθνος υπέστη στην κυριολεξία γενοκτονία. Ακόμη έχω την άποψη ότι κάθε έθνος έχει το δικαίωμα στην αυτοάμυνα , με γνώμονα την λογική , την μετριοπάθεια και τον ανθρωπισμό.

Αν και η κατάσταση στην απίθανη Μέση Ανατολή φαντάζει σήμερα απογοητευτική και δεν δίδει περιθώρια για ελπίδες , παρ' όλα αυτά τίποτα δεν μπορεί να αποκλειστεί . Αυτά που σήμερα φαίνονται αδιανόητα , αύριο μπορεί να είναι πιθανά και μεθαύριο απολύτως εφικτά. Οι ελπίδες υπάρχουν και πρέπει να υπάρχουν και ας ελπίσουμε ότι θα υλοποιηθούν.

ΜΕ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ

Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα

16 Απριλίου 2008 – 10 Ιουνίου 2008

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. ΜΟΥΣΤΑΚΗ
Επιτίμου Διοικητού 1^{ης} Στρατιάς

1. ΕΛΛΑΣ – ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κύπρος

Από τη μέχρι τώρα πορεία των εργασιών των μεικτών ομάδων εργασίας και των τεχνικών επιτροπών, που άρχισαν να λειτουργούν στις 18 Απριλίου 2008, έχει προκύψει, κατά δήλωση του κ. Χριστόφια στις 19 Μαΐου 2008, το συμπέρασμα ότι το χάσμα μεταξύ των δύο πλευρών εξακολουθεί να παραμένει.

Επίσης από τις μέχρι τώρα κινήσεις του διεθνούς παράγοντα και των δύο πλευρών προκύπτουν τα εξής :

* Οι αγγλοαμερικανοί επιθυμούν ως «λύση» μια παραλλαγή του «Σχεδίου Ανάν», η οποία να έχει επιτευχθεί πριν από το Δεκέμβριο 2009, που θα κριθεί η ενταξιακή πορεία της Τουρκίας στην ΕΕ. Γι' αυτό και πίεσαν και τις δύο πλευρές, να αποδεχτούν την ακολουθούμενη σήμερα διαδικασία, η οποία συνίσταται από τις προκαταρκτικές συνομιλίες μεταξύ των κ.κ. Χριστόφια και Ταλάτ και τις παράλληλες διαβουλεύσεις των μεικτών ομάδων εργασίας και των τεχνικών επιτροπών, προκειμένου να υπάρξει η αναγκαία σύγκλιση και να αρχίσουν, το συντομότερο δυνατόν, οι απ' ευθείας διαπραγματεύσεις

* Η Τουρκία και οι Τ/Κ επιδιώκουν επίσης μια λύση ανάλογη του Σχεδίου Ανάν, που θα βασίζεται σε δύο απόλυτα ισότιμα κράτη από τα οποία θα προκύψει μια νέα Κύπρος, αλλά θα διατηρείται το σύστημα εγγυήσεων των Συνθηκών Ζυρίχης-Λονδίνου.

* Η Ε/Κ πλευρά αποκλείει την επαναφορά του «Σχεδίου Ανάν» ως έχει και δεν δέχεται ούτε την παρουσία ξένων δικαστών και αξιωματούχων στο μελλοντικό κράτος, ούτε το μονομερές δικαίωμα επεμβάσεως των εγγυητριών δυνάμεων. Εντούτοις ο κ. Χριστόφιας, επειδή πιστεύει ότι η λύση πρέπει να είναι «άμεση» γιατί διαφορετικά θα επιβληθεί η «διχοτόμηση», προχώρησε στην έναρξη της διαπραγματευτικής διαδικασίας χωρίς σαφές πλαίσιο και αποδέχθηκε εκ προοιμίου την παρουσία Τούρκων εποίκων στις επιτροπές και την παραμονή μεγάλου αριθμού από αυτούς μετά τη λύση.

Εκτιμάται ότι η πολιτική του κ. Χριστόφια είναι λανθασμένη, παρόλο που οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι είναι αποδεκτή από την πλειοψηφία του Κυπριακού λαού γιατί :

* Στηρίζεται στις φιλικές του σχέσεις με τον κ. Ταλάτ και παραγνωρίζει το γεγονός ότι το «κλειδί» της λύσεως βρίσκεται στην Τουρκία, η οποία, λόγω των σοβαρών εσωτερικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει, δεν δίνει προτεραιότητα στο Κυπριακό. Αν δε ανατραπεί η κυβέρνηση του κ. Ερντογάν με το «δικαστικό πραξικόπημα» είναι βέβαιο ότι θα επανέλθει στην εθνική της στρατηγική το δόγμα του βαθέως κράτους ότι «το Κυπριακό λύθηκε το 1974», οπότε θα προκύψουν νέα δεδομένα και καθυστερήσεις και έτσι οι υποχωρήσεις του κ. Χριστόφια θα μείνουν χωρίς αντίκρισμα.

* Πιστεύει ότι με τη διαλλακτική του στάση θα κερδίσει την συμπάθεια των αγγλοαμερικανών σε περίπτωση που δεν βρεθεί λύση και ότι όλες οι πιέσεις θα στραφούν προς την άλλη πλευρά, ενώ η πρακτική μέχρι σήμερα έχει αποδείξει ότι αυτοί λαμβάνουν υπόψη περισσότερο την αδιαλλαξία παρά την διαλλακτικότητα.

β. Σκοπιανό

Η διαμεσολάβηση του κ. Νίμιτς ο οποίος, με την προτροπή των ΗΠΑ, προσπάθησε να διατηρήσει «ζωντανό» το διάλογο με τις επισκέψεις στα Σκόπια (18/5) και την Αθήνα (19/5) και τις χωριστές συναντήσεις στη Ν. Υόρκη με το Σκοπιανό διαπραγματευτή κ. Ντιμιτρόφ (30/4) και τον κ. Βασιλάκη (2/5) διεκόπη, λόγω της αδιαλλαξίας των Σκοπιανών, που έχει κλιμακωθεί εξ αιτίας της προεκλογικής περιόδου και της αντιπαραθέσεως μεταξύ του Προέδρου κ. Τσερβενκόφσκι και του εθνικιστή πρωθυπουργού κ. Γκρουέφσκι, αλλά και της απροθυμίας της Ελλάδος να συμμετέχει σε μια «αναποτελεσματική» διαδικασία.

Στις 21 Απριλίου 2008 επισκέφθηκε τα Σκόπια ο Γενικός Γραμματέας του NATO κ. Σέφερ και προέτρεψε την ηγεσία τους να συμβάλει στην εξεύρεση λύσεως μέχρι τις 9 Ιουλίου 2008, για να ενταχθεί η χώρα τους στο NATO ταυτόχρονα με την Αλβανία και την Κροατία.

Κατόπιν σοβαρών παρεμβάσεων των Ελλήνων ευρωβουλευτών, απαλείφθηκαν, από την ετησία έκθεση προόδου της ενταξιακής πορείας της FYROM που ενεκρίθη τελικά ομόφωνα στις 23 Απριλίου 2008 από την ΕΕ, οι αρχικά προταθείσες αρνητικές θέσεις για την Ελλάδα και έτσι στο τελικό κείμενο ζητείται η εξεύρεση λύσεως, ώστε το ζήτημα της ονομασίας «να μην εξακολουθήσει να αποτελεί εμπόδιο για την ένταξή της στο NATO».

Στις 7/5 υπεγράφη από την κ. Ράις και τον κ. Μιλόσοσκι η «Διακήρυξη Στρατηγικής Συμμαχίας και Συνεργασίας» μεταξύ Σκοπίων και ΗΠΑ, όπως είχε υποσχεθεί ο κ. Μπους μετά το βέτο της Ελλάδος στο Βουκουρέστι, η οποία όμως απογοήτευσε τους Σκοπιανούς, γιατί δεν είναι τίποτε περισσότερο από την επιβεβαίωση των καλών σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών.

Κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου κλιμακώθηκε η αδιαλλαξία των Σκοπιανών με κύριο εκφραστή τον πρωθυπουργό κ. Γκρουέφσκι, ο οποίος προέβαινε σε σκληρές και προκλητικές δηλώσεις σε βάρος της χώρας μας συνεχώς, αλλά και άλλους επισήμους, όπως τον αυτοαποκαλούμενο «Αρχιεπίσκοπο» κ. Στέφανο, ο οποίος σε ομιλία που πραγματοποίησε στη Ρώμη, με την ευκαιρία των εκδηλώσεων μνήμης για τον Άγιο Κύριλο τον αποκαλούμενο και «Απόστολο των Σλάβων», κατεφέρθει σε βαρείς χαρακτηρισμούς κατά της χώρας μας, επικαλούμενος ιστορικές αναλήθειες.

Με τις ενέργειές τους αυτές δικαίωσαν την Ελλάδα που υποστηρίζει ότι τρέφουν αλυτρωτικές ιδέες εις βάρος μας.

Οι εκλογές την 1 Ιουνίου 2008 που ανέδειξαν θριαμβευτή τον κ. Γκρουέφσκι με 48,3% και αυτοδυναμία, σηματοδεύτηκαν από βίαια επεισόδια, με ένα νεκρό και εννέα τραυματίες στις αλβανικές περιοχές, λόγω της βίας και της νοθείας που σημειώθηκαν σ' αυτές.

Μετά τη δημιουργηθείσα κατάσταση και κάτω από τις απειλές του μεγαλύτερου αλβανικού κόμματος και τις επικρίσεις της διεθνούς κοινότητας, ο κ. Γκρουέφσκι αναγκάστηκε να προγραμματίσει επαναληπτικές εκλογές σε 128 τμήματα στις 15 Ιουνίου 2008, και όχι σε όλα, όπως ζητούσε το DUI που είναι το μεγαλύτερο αλβανικό κόμμα.

Οι εκλογές αυτές επιβεβαίωσαν το έλλειμμα δημοκρατίας στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος και απέδειξαν ότι η ΠΓΔΜ δεν πληροί το βασικότερο κριτήριο για την είσοδο στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ που είναι η ειρηνική συμβίωση των δύο κοινοτήτων, και το οποίο θα είναι από εδώ και εμπρός το βασικό της διακύβευμα, γιατί αν ο Αρχηγός του DUI κ. Αχμέτι δεν αναγνωρίσει το αποτέλεσμα των εκλογών, όπως απειλεί, η χώρα θα οδηγηθεί σε αναταραχές και αποσταθεροποίηση.

Κατόπιν όλων αυτών και επειδή ο κ. Γκρουέφσκι έδειξε με τη στάση του πριν και μετά τις εκλογές, ότι ενδιαφέρεται περισσότερο για την εξουσία και όχι για την επίτευξη των στρατηγικών στόχων της χώρας του, που είναι η ένταξη στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ, εκτιμάται ότι θα επανέλθει στις διαπραγματεύσεις, που δεν αναμένεται να αρχίσουν νωρίτερα από το Σεπτέμβριο, πολύ πιο ανυποχώρητος.

Στο μεταξύ είχαμε δύο ακόμη προκλήσεις σε βάρος της χώρας μας. Τα Σκόπια ζήτησαν την προσγγείωση στο αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» αεροσκάφους με τα διακριτικά των «Μακεδονικών» αερογραμμών, το οποίο θα μετέφερε τον Πρόεδρο Τσερβενκόφσκι στην Αθήνα για να συμμετάσχει στη συνάντηση των αρχηγών κρατών της ΝΑ Ευρώπης στις 13 Ιουνίου και την οποία η Ελλάς, όπως ήταν φυσικό, απέρριψε και στις 3 Ιουνίου 2008 δεν επέτρεψαν τη διέλευση από το έδαφός τους ελληνικού στρατιωτικού τμήματος που ανήκει στη νατοϊκή διοίκηση (KFOR) του Κοσσυφοπεδίου.

γ. Ελληνοτουρκικές Σχέσεις

Από τις αρχές Μαΐου το Τουρκικό ΥΠΕΞ αναβάθμισε την ιστοσελίδα του με προκλητικές αναφορές σε τουρκική μειονότητα στη Θράκη, σε γκρίζες ζώνες στο Αιγαίο στις οποίες εντάσσει και 140 ερημονήσια και στο casus belli.

Στις 7/5 συναντήθηκαν στο Στρασβούργο η κ. Μπακογιάννη με τον κ. Μπαμπατσάν, στον οποίο επεσήμανε την ανάγκη διατηρήσεως της ηρεμίας στο Αιγαίο εν όψει της ενάρξεως στις 15 Ιουνίου του τριμήνου μορατόριουμ. Παρά ταύτα οι παραβιάσεις ξανάρχισαν την επομένη ημέρα και δεν διακόπηκαν ούτε κατά τη διάρκεια της επισκέψεως του Α/ΓΕΕΘΑ Στρατηγού κ. Γράψα στην Τουρκία (25-27 Μαΐου), ούτε κατά την ημέρα πραγματοποίησε (15 Μαΐου) στην Κάρπαθο του μνημοσύνου για τον Σμηναγό Ηλιάδη που έχασε τη ζωή κατά τη σύγκρουση του α/φ του με τουρκικό.

Στις 13/5 πραγματοποιήθηκε κοινή στρατιωτική E/T άσκηση αντιμετώπισης καταστροφών από σεισμούς στις εγκαταστάσεις της ΜΑΚ στα Λιόσια. Ήταν η τρίτη κατά σειρά που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της υλοποίησης των ΜΟΕ. Οι άλλες δύο έγιναν το 2006 στην Τουρκία.

Στις 22 Μαΐου ανακοινώθηκε η αναβολή της νατοϊκής ασκήσεως στον Άγιο Ευστράτιο με την αιτιολογία της μη διαθέσεως α/φ ΑWKS. Είναι η δεύτερη χρονιά που ματαιώνεται άσκηση στην ίδια περιοχή. Η δικαιολογία την προηγούμενη φορά ήταν οι άσχημες καιρικές συνθήκες. Εικάζεται ότι η ματαίωση οφείλεται σε παρέμβαση της Τουρκίας.

Ο Πρόεδρος κ. Γκιουλ κατά την επίσκεψή του στα Σκόπια από 2-5 Μαΐου 2008 υποσχέθηκε την στήριξη της χώρας του για την ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ και κατηγόρησε την Ελλάδα για το βέτο.

Οι E/T σχέσεις βρίσκονται σε παρατεταμένη στασιμότητα, λόγω της αδρανοποίησης της τουρκικής κυβερνήσεως από το λεγόμενο «δικαστικό πραξικόπημα». Η Ελλάδα συνεχίζει τη διαδικασία των διερευνητικών επαφών μεταξύ των πρέσβων κ. Πισπινή και Ερντουγούλ Απακάν, που είχαν τον 39^ο γύρο στην Κωνσταντινούπολη στις 8 Μαΐου 2008, γιατί εξακολουθεί να υπολογίζει στην εξομάλυνση των σχέσεών μας μέσω της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας. Η θέση αυτή είναι, μάλλον, λανθασμένη γιατί την πολιτική ασφαλείας της γείτονος ελέγχουν απολύτως οι Ένοπλες Δυνάμεις και ο σκληρός πυρήνας του Υπουργείου Εξωτερικών, που έχουν θέσει ως στόχο, στην παρούσα φάση:

*** Στο μεν Αιγαίο πρώτα τη ρύθμιση του καθεστώτος των νησίδων και βραχονησίδων, δηλαδή την επαναχάραξη νέων συνόρων και κατόπιν συζητήσεις για τα χωρικά ύδατα και την υφαλοκρηπίδα.**

*** Στη δε Θράκη, την επιβολή καθεστώτος συνδιοικήσεως στα θέματα της μουσουλμανικής μειονότητας, εκμεταλλευόμενοι την πρόσφατη απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ)**

με την οποία δίνεται η δυνατότητα χρησιμοποίησής του όρου «τουρκικός» σε μουσουλμανικούς συλλόγους της Θράκης.

δ. Σχέσεις με Μεγάλες Δυνάμεις

(1) Ρωσία

Στις 29 Απριλίου 2008 υπεγράφη στη Μόσχα συμφωνία για τη συμμετοχή της Ελλάδος στην κατασκευή του αγωγού φυσικού αερίου South Stream, που θα μεταφέρει ρωσικό αέριο μέσω Μαύρης Θαλάσσης στη Βουλγαρία και απ' εκεί με έναν κλάδο, μέσω Σερβίας και Ουγγαρίας στην Κεντρική Ευρώπη και με ένα δεύτερο στην Ιταλία μέσω Ελλάδος.

Με τον αγωγό αυτό, που θα είναι έτοιμος το 2014, σε συνδυασμό με τον αντίστοιχο Τουρκίας-Ελλάδος-Ιταλίας (TGI) δια του οποίου θα μεταφέρεται φυσικό αέριο από το Αζερμπαϊτζάν στην Ευρώπη και με τον πετρελαιοαγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρουπόλεως, η Ελλάς καθίσταται ενεργειακός κόμβος, αποκτά πολλαπλές πηγές προμηθείας ενέργειας και δεν θα εξαρτάται από τις εκάστοτε διαθέσεις της Τουρκίας.

(2) Η.Π.Α.

Οι ΗΠΑ που αντιτίθενται στην κατασκευή αυτού του αγωγού γιατί τον θεωρούν ως ανταγωνιστικό του αγωγού NABUCCO δια του οποίου θα μεταφέρεται το αζέρικο αέριο στην Κεντρική Ευρώπη, παρακάμπτοντας την Ρωσία, εξέφρασαν τη δυσαρέσκειά τους με δηλώσεις του αναπληρωτή ΥΠΕΞ κ. Μπράιζα, ο οποίος τόνισε ότι η Ελλάδα πρέπει να δώσει προτεραιότητα στην κατασκευή του TGI, του οποίου η κατασκευή απεφασίσθη, κατόπιν παρακλήσεως της Ελλάδος και της Ιταλίας.

Στην ετησία έκθεση του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για την τρομοκρατία αναφέρεται ότι η 17 Νοέμβρη είναι ενεργός και ότι χτύπησε και το Μάιο 2004 (έκρηξη στα Δικαστήρια της Λαρίσης με ένα νεκρό) δηλαδή δύο χρόνια μετά την εξάρθρωσή της. Επίσης ότι πρώην μέλη της έχουν ενταχθεί στην οργάνωση «Επαναστατικός Αγώνας».

Με εντολή της κ. Ράις προσκλήθηκαν τα Σκόπια ως «Δημοκρατία της Μακεδονίας» στη Σύνοδο της «Πρωτοβουλίας κατά της διασποράς των όπλων μαζικής καταστροφής» που έγινε στην Ουάσιγκτον στις 28 Μαΐου 2008, παρά τις διαμαρτυρίες της Ελλάδος, η οποία τελικά αποχώρησε μαζί με την Κύπρο.

Οι ΗΠΑ έχουν ενοχληθεί τόσο από την ενεργειακή συνεργασία της χώρας μας με τη Ρωσία όσο και με το βέτο στην πρόσκληση των Σκοπίων από το ΝΑΤΟ και γ' αυτό αναμένεται ότι θα στρέφονται κατά των ελληνικών συμφερόντων σε κάθε ευκαιρία.

(3) Ε.Ε.

Αντιθέτως η ΕΕ βλέπει θετικά την κατασκευή του South Stream, ο οποίος σύμφωνα με δηλώσεις των εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στις 30 Απριλίου 2008, θα λειτουργεί συμπληρωματικά με τον αμερικανικών συμφερόντων αγωγό NABUCCO και έτσι θα ενισχυθεί η ασφάλεια ενεργειακού εφοδιασμού της ΕΕ, λόγω περισσότερων πηγών ενέργειας.

Η ενέργεια της ελληνικής κυβέρνησεως είναι ορθή γιατί εξυπηρετεί τα εθνικά μας συμφέροντα και εξασφαλίζει την υποστήριξη της Ρωσίας στα εθνικά μας θέματα και ιδιαίτερα στο Σκοπιανό. Ήδη ο κ. Πούτιν δήλωσε ότι η Ρωσία θα τα αναγνωρίσει με την ονομασία που θα συμφωνηθεί. Η μέχρι τώρα πολιτική της Ελλάδος, δηλαδή να συμπαρατάσσεται με τις ΗΠΑ για να μην προκαλέσει τη δυσαρέσκειά τους, ήταν λάθος, γιατί ουδέποτε μας στήριξαν. Η Ελλάδα θα πρέπει να ενεργεί πάντοτε με γνώμονα τα εθνικά της συμφέροντα, συμπαρατασσόμενη με την ΕΕ και να αγνοεί, χωρίς όμως να προκαλεί, τη στάση των ΗΠΑ, τις οποίες σε πολλές περιπτώσεις θα βρίσκει απέναντί της. Θα ήταν όμως λάθος να στηριχθεί στη Ρωσία αγνοώντας την ΕΕ, γιατί η φιλία της είναι περιστασιακή και θα διαρκέσει όσο με τη στάση μας εξυπηρετούνται τα δικά της συμφέροντα.

(4) ΓΑΛΛΙΑ

Ο κ. Σαρκοζί, κατά την ομιλία του στο Ελληνικό Κοινοβούλιο στις 6 Ιουνίου 2008, εξέφρασε την υποστήριξη της χώρας μας σε όλα τα θέματα προτείνοντας μάλιστα μια νέα Συμμαχία. Οι ΕΔ θα προμηθευτούν από τη Γαλλία 22 αεροσκάφη RAFAL, επιστρέφοντας ισάριθμα MIRAZ και καταβάλλοντας τη διαφορά, δύο φρεγάτες, που θα κατασκευαστούν σε συνεργασία με τα Ναυπηγεία Ελευσίνας και 2 Ε/Π Super Puma.

Είναι ίσως η πρώτη φορά που με τα χρήματά μας εξασφαλίζουμε τόσο θερμή υποστήριξη.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Αλβανία

Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδος «Μπαλκάν», η οργάνωση «Τσαμουριά» θα καταθέσει υπόμνημα στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για το ανύπαρκτο για την Ελλάδα «Τσάμικο Ζήτημα». Μεταξύ άλλων θα ζητούν διεθνή διάσκεψη για την αποκατάσταση των δικαιωμάτων της «αλβανικής μειονότητας» στην Ελλάδα, αναγνώριση της «γενοκτονίας των Τσάμηδων», αποζημίωση για τις περιουσίες τους, επιστροφή των Τσάμηδων που εκδιώχθηκαν, απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας και τερματισμό της «διακρίσεως των Αλβανών στην Ελλάδα».

Ο Πρωθυπουργός κ. Μπερίσα, σε συνέντευξή του στην ιταλική εφημερίδα «Καριέρε ντε λα Σέρα», στις 29/5, αποκάλυψε ότι η χώρα του είναι

έτοιμη να φιλοξενήσει πυρηνικό εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος που θα καλύπτει τις ανάγκες της Ιταλίας. Αντίθετος όμως με τη θέση αυτή, εμφανίζεται ο επικεφαλής της επιτροπής για την επαναφορά της πυρηνικής ενέργειας στην Ιταλία κ. Φορματσιάρι, ο οποίος δήλωσε στην εφημερίδα «L' opinione delle Liberta» ότι ένας τέτοιος σταθμός στην Αλβανία θα ήταν εκτεθειμένος στον κίνδυνο κρατικοποίησης και θα παρήγαγε ρεύμα με υψηλό κόστος.

Ο κ. Μπερίσα με την πρότασή του αυτή αποσκοπεί στην ενίσχυση της προσπάθειας της χώρας του, η οποία επιδιώκει συμφωνία – πλαίσιο με τη Διεθνή Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (ΙΑΕΑ) για την κατασκευή ατομικών αντιδραστήρων.

Ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Νισάνι δήλωσε, στο Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων στις 15 Μαΐου 2008, ότι στη χώρα του δρουν ακόμη πολλές παράνομες οργανώσεις, παρόλο που μέχρι τώρα έχουν εξαρθρωθεί 204, ότι πολλές συμμορίες που πλούτησαν επενδύουν τώρα στη χώρα και ότι το 30% των ναρκωτικών που διοχετεύονται στην Ευρώπη περνούν από την Αλβανία.

β. Σερβία – Κοσσυφοπέδιο

Στις εκλογές που διεξήχθησαν στις 11 Μαΐου 2008 πρώτο κόμμα ανεδείχθη το Δημοκρατικό του φιλοευρωπαϊστή κ. Τάντιτς με 102 έδρες, δεύτερο το Ριζοσπαστικό Κόμμα (DS) του εθνικιστή κ. Νικόλιτς με 77 έδρες, τρίτο το Δημοκρατικό Κόμμα της Σερβίας του κ. Κοστούνιτσα με 30 έδρες, τέταρτο το Σοσιαλιστικό του κ. Ντάκιτς, που αποκαλείται και «μικρός Σλόμπο» ως επίγονος του Μιλόσεβιτς, με 20 έδρες, πέμπτο το φιλοευρωπαϊκό Φιλελεύθερο Δημοκρατικό Κόμμα με 14 έδρες και τέλος διάφορες εθνικές μειονότητες με 7 έδρες.

Μέχρι τώρα δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία, αλλά το σοσιαλιστικό κόμμα που κατέστη ρυθμιστής προσανατολίζεται στη σύμπτυξη μετώπου με το φιλοδυτικό κόμμα του Προέδρου κ. Μπόρις Τάντιτς.

Στις εκλογές πήραν μέρος και οι Σέρβοι του Κοσσυφοπεδίου που ψήφισαν σε 300 εκλογικά τμήματα (εγγεγραμμένοι 91.639), χωρίς οι Αρχές του ΟΗΕ να τους παρεμποδίσουν. Απλώς η UNMIK ανακοίνωσε, προκαταβολικά, ότι θα τις θεωρήσει άκυρες.

Στις 29 Απριλίου 2008 Σερβία και ΕΕ υπέγραψαν στο Λουξεμβούργο Συμφωνία Σύνδεσης και Σταθεροποίησης, η οποία θα ισχύσει μόλις πιστοποιηθεί η πλήρης συνεργασία του Βελιγραδίου με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο. Τη συμφωνία υπέγραψε εκ μέρους της Σερβίας ο αντιπρόεδρος κ. Μπόζινταρ Ντζέλιτς και γι' αυτό την χαρακτήρισε ως «παράνομη» ο Πρωθυπουργός κ. Κοστούνιτσα.

Η κίνηση αυτή είχε ως στόχο να ενισχύσει τους φιλοευρωπαϊστές στην προσπάθειά τους να αυξήσουν τα ποσοστά τους στις εκλογές, όπως και έγινε παρά τις δισοίωνες γι' αυτούς δημοσκοπήσεις.

Στις 15 Ιουνίου θα τεθεί σε ισχύ το νέο Σύνταγμα στο Κοσσυφοπέδιο, οπότε και η ευρωπαϊκή δικαστική και αστυνομική δύναμη (EVLEX) θα αντικαταστήσει, παρά τα υφιστάμενα νομικά κωλύματα, την πολιτική διοίκηση του ΟΗΕ. Έως σήμερα έχουν αναγνωρίσει το Κοσσυφοπέδιο γύρω στις 40 χώρες, έναντι των 100 και πλέον που ήταν η αρχική εκτίμηση του κ. Θάτσι.

Η Κάρλα Ντελ Πόντε, πρώην Εισαγγελέας του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου και ο Τσακ Σούντετιτς, πρώην ρεπόρτερ των «New York Times» στην πρώην Γιουγκοσλαβία και αναλυτής του Δικαστηρίου, αποκάλυψαν μέσω του βιβλίου «La Caccie» (Το Κυνήγι), ότι η UNMIK και οι αλβανικές αρχές του Κοσσυφοπεδίου και της Αλβανίας αρνήθηκαν και σε κάποιες περιπτώσεις παρεμπόδισαν τις έρευνες προς εξακρίβωση των καταγγελιών, ότι υψηλόβαθμα στελέχη του UCK αφαιρούσαν όργανα από Σέρβους που εκρατούντο στην Αλβανία και τα πωλούσαν στις Βαλκανικές χώρες.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Εσωτερική Κατάσταση

Στις 5 Ιουνίου 2008 το Συνταγματικό Δικαστήριο της Τουρκίας εξέδωσε απόφαση με την οποία χαρακτήρισε άκυρη τη συνταγματική αναθεώρηση για τη μαντήλα. Αυτό θεωρείται κακός οιωνός και για την άλλη προσφυγή του Γενικού Εισαγγελέως, που ζητά την απαγόρευση του ΑΚΡ και τον αποκλεισμό 71 μελών του, περιλαμβανομένων του Πρωθυπουργού κ. Ερντογάν και του Προέδρου κ. Γκιούλ. Ο κ. Ερντογάν σε πείσμα όλων των προβλέψεων, που έκαναν λόγο για πρόωρες εκλογές, αποφάσισε να συγκρουστεί με το Κεμαλικό κατεστημένο, προωθώντας νέο πακέτο μεταρρυθμίσεων με στόχο την αποδυνάμωση του Συνταγματικού Δικαστηρίου.

Ο κ. Ερντογάν επέλεξε την οδό της συγκρούσεως γιατί γνωρίζει ότι ούτε οι εκλογές, ούτε οι κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες αρκούν για να υποχωρήσει το βαθύ κράτος. Εκτιμάται δε ότι με τον τρόπο αυτό επιδιώκει να στείλει το μήνυμα στους αντιπάλους του, ότι δεν θα συμβιβαστεί και ότι για να τον ανατρέψουν θα πρέπει να προβούν σε ανοικτό στρατιωτικό πραξικόπημα και να αναλάβουν την ευθύνη για τις συνέπειές του, που θα είναι η οριστική διακοπή των διαπραγματεύσεων με την ΕΕ, η δυσφήμιση της χώρας στο εξωτερικό, η ανάφλεξη του Κουρδικού και η οξεία αντιπαράθεση στο εσωτερικό, που θα απειλήσει ακόμα και την ενότητα της χώρας. Το αν θα τους αναγκάσει να υποχωρήσουν ή όχι, θα φανεί σύντομα. Το πιο πιθανό είναι να μην υποχωρήσουν και να συνεχίσουν με τη δικαστική διαδικασία, στηριζόμενοι στην πτώση της δημοτικότητας του κ. Ερντογάν την οποία θα προσπαθήσουν να διευρύνουν με κάθε τρόπο. Σ' αυτό άλλωστε απέβλεπε και η αίτηση της αντιπολίτευσης για παραπομπή του, με την κατηγορία ότι παρενέβη για να διασφαλίσει την αγορά του δευτέρου ομίλου ΜΜΕ από

επιχείρηση στην οποία εργάζεται ο γαμπρός του, η οποία μπορεί μεν να απερρίφθη από την Εθνοσυνέλευση, έβλαψε όμως το προφίλ του.

β. Ενταξιακή Πορεία

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέφρασε την απογοήτευσή του, για το βραδύ ρυθμό των μεταρρυθμίσεων και την απειλή δικαστικής απαγορεύσεως του κυβερνώντος κόμματος ΑΚΡ, με την έκθεσή του για την Τουρκία που εγκρίθηκε στις 21 Μαΐου 2008 με 467 ψήφους έναντι 62. Όσον αφορά στα ελληνικού ενδιαφέροντος θέματα, περιλαμβάνει τις πάγιες αναφορές για την προστασία του Πατριαρχείου, την συμβολή στη λύση του Κυπριακού και την επίλυση των «διμερών προβλημάτων» με την Ελλάδα. Τις διαπιστώσεις αυτές επανέλαβε και ο Επίτροπος για τη διεύρυνση κ. Όλι Ρέν, τόσο στο Τακτικό Συμβούλιο Σύνδεσης Τουρκίας-ΕΕ, όσο και στη συνεδρίαση της Μεικτής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής ΕΕ-Τουρκίας που πραγματοποιήθηκαν στις 27 Μαΐου 2008 στις Βρυξέλες.

Σε περίπτωση που επιβληθεί απαγόρευση στο ΑΚΡ, είναι βέβαιο ότι η ενταξιακή πορεία της Τουρκίας θα παγώσει για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Θα τροφοδοτήσει τον τουρκοσκεπτικισμό της Γαλλίας η οποία αναλαμβάνει ως προεδρεύουσα τα ηνία της ΕΕ από 1^{ης} Ιουλίου και θα ενισχύσει τη θέση της για μια «προνομιούχο εταιρική σχέση» με την Τουρκία, όπως επανέλαβε ο κ. Σαρκοζί και κατά την επίσκεψή του στην Αθήνα.

γ. Κουρδικό

Συνεχίστηκαν, καθ'όλη την εξεταζομένη περίοδο, οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί εναντίον στόχων του ΡΚΚ στο Βόρειο Ιράκ.

Κάτω από την πίεση των ΗΠΑ, η Τουρκία άρχισε διάλογο με την κουρδική ηγεσία του Β. Ιράκ, προκειμένου να επιτύχει την απομόνωση των μαχητών του ΡΚΚ, από τη στιγμή που οι επιχειρήσεις στο Β. Ιράκ δεν φαίνεται να αρκούν για να δοθεί λύση στο πρόβλημα. Οι συνομιλίες αυτές δεν αποκλείουν και την παράλληλη χρήση των στρατιωτικών επιδρομών και των βομβαρδισμών κατά στόχων του ΡΚΚ στο Β. Ιράκ.

Με την έναρξη των συνομιλιών ο πρόεδρος της περιφερειακής κυβερνήσεως των Κούρδων στο Β. Ιράκ ανακοίνωσε και νέα αναβολή, για το τέλος 2008, του δημοψηφίσματος για την τύχη του Κιρκούκ, στη διεξαγωγή του οποίου αντιτίθεται όχι μόνο η κεντρική κυβέρνηση του Ιράκ, αλλά και η Τουρκία.

Η Τουρκία βρίσκεται σε πολύ δύσκολη κατάσταση. Αν επικρατήσει το κεμαλικό κατεστημένο η χώρα θα διολισθήσει σε ένα αυταρχικό αντιδημοκρατικό καθεστώς, με επικυρίαρχο το «βαθύ κράτος», θα ανακοπεί, ίσως δια παντός, η ευρωπαϊκή πορεία της και θα καταστεί παράγοντας αποσταθεροποιήσεως στην περιοχή των Βαλκανίων και της Μ. Ανατολής.

Στην περίπτωση αυτή θα υπάρξουν και σοβαρές επιπτώσεις στις σχέσεις της με την χώρα μας και την Κύπρο.

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Για να τεθεί σε ισχύ η Συνταγματική Συνθήκη της Λισαβώνας, από την 1^η Ιανουαρίου 2009, θα πρέπει να έχει επικυρωθεί και από τα 27 κράτη μέλη της ΕΕ. Μέχρι σήμερα έχει επικυρωθεί από τα 11 και αναμένεται η επικύρωσή της και από τα κοινοβούλια των υπολοίπων χωρών, πλην Ιρλανδίας, στην οποία θα πραγματοποιηθεί δημοψήφισμα στις 12 Ιουνίου. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, θα είναι μάλλον αρνητικό και θα προκαλέσει προβλήματα στην ΕΕ, η οποία μελετά τρόπους για να τα ξεπεράσει.

Φαβορί για τη νέα θέση του Προέδρου της ΕΕ θεωρείται ο κ. Ζαν Κλοντ Γιούνκερ, πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου και για τη θέση του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ο κ. Ζοζέ Μπαρόζο, πρώην πρωθυπουργός της Πορτογαλίας, που την κατέχει και σήμερα. Για τη νέα θέση «του υψηλού αξιωματούχου Εξωτερικής Πολιτικής» ενδιαφέρονται ο τέως πρωθυπουργός της Αγγλίας κ. Τόνι Μπλερ και ο Σουηδός κ. Καρλ Μπλιντ, με επικρατέστερο τον πρώτο.

Η ΕΕ προτείνει, με έγγραφό της, την ίδρυση της Ενώσεως για τη Μεσόγειο, στις 13 Ιουλίου στο Παρίσι με την ονομασία «Διαδικασία της Βαρκελώνης – Μια Ένωση για τη Μεσόγειο», κατά την οποία θα καθοριστούν η δομή και οι στόχοι της. Θα συμμετέχουν οι χώρες μέλη της ΕΕ και όλες οι χώρες της Μεσογείου.

5. ΙΣΠΑΝΙΑ

Παγιδευμένο αυτοκίνητο με εκρηκτικά εξερράγη τα ξημερώματα της 14 Μαΐου 2008 στην κωμόπολη Λεγκοντιάνο της χώρας των Βάσκων, από την οποία σκοτώθηκε ένας χωροφύλακας και τραυματίστηκαν τέσσερις. Η προηγουμένη τρομοκρατική ενέργεια έγινε στις 7 Μαρτίου 2008.

6. ΙΤΑΛΙΑ

Τις εκλογές κέρδισε ο κ. Μπερλουσκόνι και η κυβέρνησή του έλαβε ψήφο εμπιστοσύνης στις 14 Μαΐου. Την ίδια ημέρα ο νέος ΥΠΕΞ κ. Φρατίνι δήλωσε ότι η κυβέρνηση θα είναι πιο κοντά στο Ισραήλ από την προηγουμένη και ότι θα τηρήσει αυστηρότερη στάση απέναντι στο Ιράν.

Ο Διοικητής της Μονάδος Διώξεως της Λαθρομετανάστευσης κ. Φρανσέσκο Γκρατιέρι, ανακοίνωσε ότι η Μονάδα του, κατόπιν εντολής της κυβερνήσεως, πραγματοποίησε εκτεταμένη επιχείρηση, διάρκειας μιας εβδομάδος, με στόχο παράνομους μετανάστες και εγκληματίες του κοινού ποινικού δικαίου σε περιοχές με συγκεκριμένα προβλήματα. Συνελήφθησαν 383 άτομα και απελάθησαν 53.

Την ενέργεια αυτή επέκρινε η Ισπανική κυβέρνηση, γεγονός που προκάλεσε κρίση στις σχέσεις των δύο χωρών.

Σκληρά μέτρα κατά της λαθρομετανάστευσης προωθεί η κυβέρνηση, όπως, τετραετής φυλάκιση, εκδίκαση των υποθέσεών τους εντός δύο εβδομάδων και απέλαση.

7. NATO

Σύμφωνο για την ίδρυση Ευρωπαϊκού Κέντρου Αντιμετώπισης της Κυβερνοτρομοκρατίας υπέγραψαν στις 14/5 στις Βρυξέλες επτά χώρες του NATO (Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Γερμανία, Ιταλία, Ισπανία και Σλοβακία), ύστερα από το πρωτοφανές κύμα ηλεκτρονικών επιθέσεων που δέχθηκε η Λετονία το παρελθόν έτος, με αποτέλεσμα την προσωρινή παύση της λειτουργίας κρατικών και ιδιωτικών εταιρειών.

Από 21-28 Μαΐου 2008 πραγματοποιήθηκε στο Βερολίνο η Σύνοδος της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του NATO με κύρια θέματα την ενεργειακή ασφάλεια, τις σχέσεις με τη Ρωσία, το Κοσσυφοπέδιο και την κατάσταση στα Βαλκάνια. Η ενεργειακή ασφάλεια είναι μια νέα παράμετρος, η οποία αποκτά ιδιαίτερη σημασία, λόγω της μεγάλης ενεργειακής εξάρτησης της Ευρώπης από τη Ρωσία. Το NATO εξετάζει τρόπους για την προστασία των αγωγών σε περιοχές που είναι κρίσιμες για τους συμμάχους και ιδιαίτερα αυτών που διέρχονται από ασταθείς χώρες. Αναμένεται η ενέργεια αυτή, αν υλοποιηθεί, να προκαλέσει σοβαρές αντιδράσεις τόσο από τις ενδιαφερόμενες χώρες, όσο και από τη Ρωσία.

8. OHE

111 χώρες συμφώνησαν στην απαγόρευση των «βομβών διασποράς» που είναι το πλέον φονικό και απάνθρωπο συμβατικό όπλο.

Λόγω της κλιμακώσεως των πειρατειών στα ανοικτά της Σομαλίας, της Μαλαισίας και άλλων περιοχών, το ΣΑ/OHE ψήφισε απόφαση που επιτρέπει στο Πολεμικό Ναυτικό των χωρών, οι οποίες επιθυμούν, να αναλάβει την καταδίωξη των πειρατών ακόμη και σε ξένα χωρικά ύδατα.

9. H.Π.Α.

Δημοσίευμα των «New York Times» στις 20 Απριλίου 2008, αποκάλυψε ότι οι αποκαλούμενοι «αναλυτές στρατιωτικών υποθέσεων», που συμβάλλουν στη διαμόρφωση της αμερικανικής κοινής γνώμης, είναι μια ελίτ αποστράτων αξιωματικών που διατηρούν στενές σχέσεις με το Πεντάγωνο και επικαλούμενοι την εκ των έσω πληροφόρηση, παρουσιάζουν ως απολύτως σωστές τις αποφάσεις της κυβερνήσεως. Αμείβονται από το Πεντάγωνο και οι περισσότεροι είναι μέτοχοι της Πολεμικής Βιομηχανίας των ΗΠΑ. Κατόπιν αυτού οι δημοκρατικοί πέρασαν στη Βουλή των Αντιπροσώπων νόμο, ο οποίος απαγορεύει στο στρατό

«να εμπλέκεται σε κάθε μορφή επικοινωνίας με στόχο τον επηρεασμό των πολιτών», αλλά δεν θα μπορέσουν να τον περάσουν και στο Κογκρέσο.

Στο νέο σχέδιο του κειμένου του Πενταγώνου «Εθνική Στρατιωτική Στρατηγική» καθορίζονται ως μεγαλύτερες προκλήσεις :

- Η διεθνής τρομοκρατία, ως κυρία απειλή.
- Η εξάπλωση των μέσων μαζικής καταστροφής.
- Η περιφερειακή αστάθεια και οι ανταγωνισμοί.
- Η διαμάχη για τους φυσικούς πόρους.
- Οι πανδημίες και οι φυσικές καταστροφές.
- Η τρωτότητα σε επιθέσεις στον τομέα του κυβερνοχώρου και του διαστήματος.

Άξιον αναφοράς είναι, ότι έχουν αναβαθμιστεί σημαντικά, μετά την επίθεση που δέχτηκε η Εσθονία τον περασμένο χρόνο, οι κίνδυνοι επιθέσεων στον κυβερνοχώρο, για την αντιμετώπιση των οποίων καθορίζεται ότι δεν είναι αρκετή η ανταπόδοση «με το ίδιο νόμισμα» αλλά πρέπει να συνοδεύεται και με τη φυσική καταστροφή των περιοχών από τις οποίες προέρχονται.

Πρόσφατη έρευνα, μεταξύ επαγγελματιών στελεχών των αμερικανικών ΕΔ, σχετικά με την κατάστασή τους, μετά την μακροχρόνια εμπλοκή τους σε Αφγανιστάν και Ιράκ, κατέδειξε, ότι βρίσκουν τις ΕΔ λιγότερο ισχυρές και χωρίς δυνατότητες να αναλάβουν έναν ακόμη πόλεμο στο Ιράν, ότι δεν εμπιστεύονται την πολιτική και στρατιωτική ηγεσία και ότι οι πολιτικοί είναι «τελείως απληροφόρητοι για τις ΕΔ».

Σύμφωνα με στοιχεία που δημοσιοποίησε το δίκτυο CBS News, το 2005 έκαναν απόπειρα αυτοκτονίας 6.256 βετεράνοι, πρώην στρατιώτες στα μέτωπα Αφγανιστάν και Ιράκ, ενώ ο διευθυντής του Εθνικού Ινστιτούτου για την Ψυχική Υγεία, εκτιμά ότι με την πάροδο του χρόνου ο αριθμός των αυτόχειρων θα ξεπεράσει τον αριθμό των θυμάτων στα μέτωπα Αφγανιστάν και Ιράκ.

Το Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας, κατασκευάζει τείχος 1139 χλμ κατά μήκος των συνόρων με το Μεξικό, για την απαγόρευση της λαθρομετανάστευσης, ενώ, ταυτόχρονα, σχεδιάζεται η αντικατάστασή του με ένα πολύπλοκο σύστημα ακτίνων λέιζερς, λόγω των αντιδράσεων από τη «Συμμαχία για τα Σύνορα του Τέξας» την οποία έχουν συγκροτήσει δήμαρχοι, περιφερειακοί επίτροποι και οικονομολόγοι, που διεκδικούν μεγαλύτερες αποζημιώσεις.

Το χρίσμα των υποψηφίων προέδρων για τις εκλογές του Νοεμβρίου εξασφάλισαν εκ μέρους των Ρεπουμπλικανών ο κ. Μακείν και εκ μέρους των Δημοκρατικών ο κ. Ομπάμα, που είναι ο πρώτος μαύρος που εξασφαλίζει το χρίσμα μεγάλου κόμματος στην ιστορία των ΗΠΑ.

10.ΡΩΣΙΑ

Στις 7 Μαΐου ανέλαβε τα καθήκοντα του Προέδρου της Ρωσίας ο κ. Μεντβέντεφ και στις 8 Μαΐου η Δούμα ενέκρινε το διορισμό του κ. Πούτιν ως Πρωθυπουργού, ο οποίος είχε αναλάβει την ηγεσία του κόμματος «Ενιαία Ρωσία» από τα μέσα Απριλίου.

Από τις μέχρι τώρα κινήσεις των δύο ανδρών προκύπτει ότι ο κ. Μεντβέντεφ, διατηρώντας χαμηλό προφίλ, θα ασκεί τον έλεγχο στην οικονομία και τις μεταρρυθμίσεις, ενώ ο κ. Πούτιν, έχοντας συγκεντρώσει υπερεξουσίες Προέδρου, θα έχει κυρίαρχο ρόλο στην ασφάλεια και στην εξωτερική πολιτική, όπως επιβεβαιώθηκε και από τα θέματα που συζήτησε με τον Πρόεδρο κ. Σαρκοζί κατά την επίσκεψή του στη Γαλλία στις 29-30 Μαΐου 2008.

Η απόφαση της Ρωσίας, να αναπτύξει ακόμη περισσότερο τις σχέσεις της με την Αμπχαζία και τη Ν. Οσετία σε όλους τους τομείς και η ενίσχυση της ειρηνευτικής δύναμews των 3.000 ανδρών που διατηρεί σ' αυτές από το 1990, με 1.000 ακόμη άνδρες και βαρύ οπλισμό, με το πρόσχημα ότι η Γεωργία σχεδιάζει να εισβάλει σ' αυτές, δημιούργησε νέα ένταση στις σχέσεις της με τη Γεωργία, η οποία ανακοίνωσε ότι θα μπλοκάρει την ένταξη της Ρωσίας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου.

Η ένταση κορυφώθηκε στις 4 Μαΐου 2008, με την ανακοίνωση των αυτονομιστών της Αμπχαζίας ότι κατέρριψαν δύο μη επανδρωμένα κατασκοπευτικά αεροσκάφη της Γεωργίας, πέραν αυτού που είχαν καταρρίψει στις 24 Απριλίου 2008. Η Γεωργία διέψευσε την κατάρριψη των δύο αεροσκαφών και κατηγόρησε τη Ρωσία ότι δικό της αεροσκάφος κατέρριψε στις 24 Απριλίου 2008 το κατασκοπευτικό αεροσκάφος της (Γεωργίας). Αυτό το επιβεβαίωσε και ο ΟΗΕ με απόφασή του στις 26 Μαΐου 2008.

Τα περιστατικά αυτά οδήγησαν Ρωσία και Γεωργία στα πρόθυρα πολέμου και χρειάστηκε η παρέμβαση του Γάλλου ΥΠΕΞ κ. Κουσνέρ για να αποτραπεί η σύρραξη.

Λίγους μήνες μετά τη νίκη του φιλοαμερικανού κ. Σακασβίλι στις προεδρικές εκλογές της Γεωργίας, το κόμμα του (Ενωμένο Εθνικό Κόμμα), κέρδισε και τις βουλευτικές εκλογές, που διεξήχθησαν στις 21 Μαΐου 2008, με ποσοστό άνω του 60%.

Η ευρεία νίκη του κ. Σακασβίλι οφείλεται, κατά το μεγαλύτερο μέρος, στην λανθασμένη πολιτική της Ρωσίας, η οποία κατάφερε να συσπειρώσει τους γεωργιανούς γύρω του και να αγνοήσουν τα εσωτερικά προβλήματα της χώρας, που από μόνα τους θα ήταν αρκετά για να χάσει τις εκλογές. Με την πολιτική που ακολούθησε η Ρωσία, όχι μόνο δεν έφθιρε τον κ. Σακασβίλι, αλλά θα τον βρει μπροστά της ακόμα πιο ισχυρό και πολύ περισσότερο σκληρό και αδιάλλακτο απ' όσο ήταν μέχρι πριν τις εκλογές.

Βεβαίως, ο κ. Σακασβίλι κινδυνεύει, αν παρασυρθεί από τη νίκη του και τηρήσει σκληρή γραμμή, να αντιμετωπίσει μια πιο σκληρή Ρωσία η οποία να φτάσει μέχρι και την αναγνώριση της ανεξαρτησίας της Αμπχαζίας και Ν. Οσετίας, γεγονός που θα οδηγήσει σε σύρραξη τις δύο χώρες με απρόβλεπτες διαστάσεις και συνέπειες.

Μεγαλειώδης στρατιωτική παρέλαση πραγματοποιήθηκε στην Κόκκινη Πλατεία στις 9 Μαΐου 2008 για τον εορτασμό της νίκης κατά τον Β΄ΠΠ, ενώ ο νέος Πρόεδρος υποσχέθηκε ότι θα διαθέσει τα απαιτούμενα κονδύλια για τη διασφάλιση του πυρηνικού οπλοστασίου της χώρας ώστε να μην απειληθεί ποτέ η εθνική ακεραιότητά της.

Οι ενέργειες αυτές σε συνδυασμό με τον αυξανόμενο ρυθμό παραγωγής σύγχρονων οπλικών συστημάτων, σηματοδοτούν την πρόθεση της ηγεσίας της, να ανακτήσει τη χαμένη πολιτική ισχύ της στη διεθνή σκηνή, χρησιμοποιώντας και την στρατιωτική της ισχύ.

Οι ψυχροπολεμικές σχέσεις μεταξύ Ρωσίας και ΗΠΑ συνεχίζονται, όπως απεδείχθη από τα αποτελέσματα της συναντήσεως που είχαν στο θέρετρο Σότσι της Ρωσίας οι κ.κ. Πούτιν και Μπους, αμέσως μετά τη Σύνοδο του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι. Τα αποτελέσματα της συναντήσεως συνοψίστηκαν σε ένα κείμενο 11 σελίδων με τον τίτλο «Διακήρυξη Στρατηγικού Πλαισίου», το οποίο δεν υπογράφεται από τους δύο Προέδρους. Από το κείμενο αυτό προκύπτει ότι η Ρωσία δεν θα συναινέσει στην πυραυλική ασπίδα, χωρίς την εγγυημένη παρουσία και δικού της προσωπικού στις εγκαταστάσεις των συστημάτων στην Πολωνία και στην Τσεχία και ότι δεν θα δεχτεί, σε καμιά περίπτωση, τη διεύρυνση του ΝΑΤΟ στη Γεωργία και την Ουκρανία.

Παρά τις πιο πάνω διαφορές ΗΠΑ και Ρωσία υπέγραψαν στις 6 Μαΐου 2008 στη Μόσχα «Συμφωνία Συνεργασίας» στο πλαίσιο της οποίας οι Αμερικανοί αποκτούν δικαίωμα πρόσβασης στην πυρηνική τεχνολογία της Ρωσίας προσφέροντας δελεαστικά συμβόλαια για την αποθήκευση πυρηνικών καυσίμων.

Η ΕΕ αποφάσισε να αρχίσει διαπραγματεύσεις με τη Ρωσία για την ανανέωση της «Συμφωνίας Στρατηγικής Συνεργασίας» που έχει λήξει πριν από 18 μήνες. Η έναρξη διαπραγματεύσεων θα αρχίσει στη Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ στις 26 και 27 Ιουνίου. Για να γίνει αυτό χρειάστηκε να ασκηθούν πιέσεις στη Λιθουανία, που είχε αντιρρήσεις για την πολιτική της Μόσχας στα θέματα της Ενέργειας και της Γεωργίας.

11. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Παλαιστινιακό

Τα τυφλά κτυπήματα μεταξύ Ισραήλ και Χαμάς συνεχίζονται με αμείωτο ρυθμό και με πολλές απώλειες εκατέρωθεν, ενώ η κατάσταση στη λωρίδα της Γάζας έχει γίνει απελπιστική, λόγω του συνεχιζόμενου αποκλεισμού. Για το λόγο αυτό ο ΟΗΕ απηύθυνε έκκληση στο Ισραήλ να άρει το εμπάργκο καυσίμων, ώστε να μπορέσουν οι υπηρεσίες του να συνεχίσουν το ανθρωπιστικό τους έργο.

Το Ισραήλ, παρά τις αυστηρές συστάσεις των ΗΠΑ και του κουαρτέτου (Ρωσία-ΗΠΑ-ΕΕ-ΟΗΕ) για τη Μέση Ανατολή, συνεχίζει απτόητο την

εποικιστική του πολιτική, με κατασκευές νέων οικιών και επέκταση οικισμών στα κατεχόμενα εδάφη, παραβιάζοντας έτσι τη συμφωνία της Ανάπολης και торπιλίζοντας τις ειρηνευτικές διαδικασίες.

Η διαμεσολαβητική προσπάθεια του πρώην Προέδρου των ΗΠΑ κ. Κάρτερ, που συναντήθηκε στη Δαμασκό στις 20 Απριλίου 2008, με τον Πρόεδρο Άσαντ και τον εξόριστο ηγέτη της Χαμάς κ. Χάλεντ Μασάα, απέτυχε, γιατί η Χαμάς απέρριψε την πρότασή του για μονομερή κατάπαυση του πυρός και αναγνώριση του κράτους του Ισραήλ, έστω και υπό προϋποθέσεις. Η πρωτοβουλία του επικρίθηκε και από τις ΗΠΑ και το Ισραήλ.

Η αισιοδοξία που επικράτησε προς στιγμήν, ότι θα επήρχετο συμφωνία στις συνομιλίες που διεξάγονται μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινιακών οργανώσεων στο Κάιρο, υπό την αιγίδα του αρχηγού των μυστικών υπηρεσιών κ. Ομάρ Σουλεϊμάν, για προσωρινή κατάπαυση του πυρός, φαίνεται ότι θα διαψευστεί, γιατί την απορρίπτουν τα περισσότερα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του Ισραήλ, επειδή φοβούνται ότι αυτό θα επιτρέψει στη Χαμάς να ενισχυθεί σε βαθμό που θα είναι δύσκολο να αντιμετωπιστεί αργότερα. Οι συνομιλίες πάντως συνεχίζονται.

Σε μια υστάτη προσπάθεια για την υλοποίηση του οράματός του για τη δημιουργία δύο κρατών (Ισραήλ-Παλαιστίνης) ο κ. Μπους επισκέφθηκε στις 14-19 Μαΐου 2008 το Ισραήλ, τη Σαουδική Αραβία και την Αίγυπτο. Παρόλο που οι μέχρι τώρα διαδικασίες δεν είχαν κανένα, σχεδόν, αποτέλεσμα, ο κ. Μπους δήλωσε για μια ακόμη φορά, ότι ο στόχος για την ίδρυση Παλαιστινιακού κράτους πριν το τέλος του έτους παραμένει εφικτός και κάλεσε το Ισραήλ να διευκολύνει την ζωή των Παλαιστινίων της Δ. Όχθης.

Στις 24 Μαΐου 2008, συναντήθηκαν στο Λ. Οίκο οι κ.κ. Μπους και Αμπάς, προκειμένου να αναζητήσουν τρόπους για την προώθηση της ειρηνευτικής διαδικασίας. Τα αποτελέσματα ήταν, μάλλον απογοητευτικά, όπως προκύπτει και από την ομιλία του επικεφαλής των Παλαιστινίων στις διαπραγματεύσεις κ. Άχμεν Κορέϊα, που εξεφώνησε σε συνεδρίαση της Φατάχ στη Ραμάλα, κατά την οποία είπε «Μπορεί να υπάρξει πρόοδος εντός του έτους αλλά η κατάληξή τους σε συμφωνία απαιτεί ένα θαύμα».

β. Ισραήλ

Στις 21 Μαΐου 2008, Τουρκία, Συρία και Ισραήλ ανακοίνωσαν, ταυτόχρονα στις τρεις πρωτεύουσες, την έναρξη απευθείας συνομιλιών μεταξύ Συρίας και Ισραήλ υπό την αιγίδα της Τουρκίας. Αυτό είναι το αποτέλεσμα των μυστικών συνομιλιών που είχαν αρχίσει τον Φεβρουάριο 2007 με ενδιάμεσο συνομιλητή την Τουρκία.

Το όλο εγχείρημα αποτελεί μεγάλη επιτυχία του κ. Ερντογάν γιατί, ενώ η Τουρκία τα προηγούμενα χρόνια ήταν το μαύρο πρόβατο για τον αραβικό κόσμο, κατάφερε, με την πολιτική του, να οικοδομήσει μια σχέση εμπιστοσύνης μαζί του. Η τυχόν τελική συμφωνία δεν θα έχει ως μόνο

αποτέλεσμα την ειρήνη μεταξύ Συρίας και Ισραήλ, που βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση από το 1948, αλλά και θετικές επιπτώσεις στο παλαιστινιακό, καθώς η Συρία θα μπορεί να διαδραματίσει διαμεσολαβητικό ρόλο με το Ιράν, τους Παλαιστινίους της Χαμάς και τους Λιβανέζους της Χεζμπολάχ. Το εάν θα έχουν ή όχι ευτυχή κατάληξη οι απευθείας διαπραγματεύσεις, θα εξαρτηθεί από τη στάση της Αμερικής έναντι της Συρίας, την οποία ο κ. Μπους έχει εντάξει στον άξονα του «κακού» και είναι δύσκολο να αλλάξει. Ο διάδοχός του, όμως, θα είναι εύκολο να αλλάξει πολιτική και να βρεθεί λύση.

Την 60ή επέτειο της ιδρύσεώς του γιόρτασε το Ισραήλ στις 7 Μαΐου 2008.

Νέα κατηγορία, η 5^η στη σειρά, εμπλέκει τον Πρωθυπουργό κ. Ολμερ, σε οικονομικό σκάνδαλο. Οι πιθανότητες να κριθεί ένοχος είναι πολλές και γι' αυτό στο κόμμα του άρχισαν οι ζυμώσεις για τη διαδοχή του. Ως πιθανότερος διάδοχός του φέρεται η Υπουργός Εξωτερικών κ. Τζίπι Λίβνι, η οποία θεωρείται πολύ ικανή, αλλά και σκληρή.

γ. Ιράκ

Ο Διοικητής των αμερικανικών δυνάμεων στο Ιράκ, Στρατηγός Ντέιβιντ Πετρέους, τοποθετήθηκε ως Διοικητής στη Διοίκηση Μέσης Ανατολής, αντικατασταθείς από τον Υποδιοικητή του, Αντιστράτηγο Ρέϊ Οντιέρμο.

Θα έχει έδρα στη Φλόριντα και θα είναι υπεύθυνος για μια μεγάλη γεωγραφική περιοχή με 27 χώρες από την Κένυα μέχρι το Καζακστάν, η οποία περιλαμβάνει και τις εμπόλεμες ζώνες του Ιράκ και του Αφγανιστάν.

Κατά την παρουσίασή του στις 22 Μαΐου 2008. ενώπιον της Γερουσίας, πριν αναλάβει τα καθήκοντά του, ανέφερε πως η βία έχει μειωθεί στο Ιράκ και ότι έχει την αίσθηση ότι θα είναι σε θέση να προτείνει κάποια μείωση του στρατού στο Ιράκ σύντομα.

Συνεχίζονται με σφοδρότητα οι συγκρούσεις μεταξύ των Σιτών ανταρτών και του Ιρακινού στρατού, που κατέλαβε στις 21 Μαΐου 2008 τη συνοικία Σαντρ της Βαγδάτης, ύστερα από σφοδρές συγκρούσεις που διήρκεσαν σχεδόν ένα μήνα.

Ο Απρίλιος ήταν ένας από τους φονικότερους μήνες. Σκοτώθηκαν 49

Αμερικανοί και 107 Ιρακινοί στρατιώτες και 968 πολίτες. Ο συνολικός αριθμός των νεκρών Αμερικανών στρατιωτών έχει ανέλθει στους 4.062.

Αναβλήθηκε για τις 20 Μαΐου 2008. η δίκη του πρώην αναπληρωτή Πρωθυπουργού, του Σαντάμ, Ταρίκ Αζίζ, η οποία ξεκίνησε στις 29 Απριλίου, αλλά διεκόπη αμέσως μετά την απαγγελία της κατηγορίας από τον Εισαγγελέα που ζήτησε την σκληρή τιμωρία του για συνέργεια στην εκτέλεση 40 επιχειρηματιών.

δ. Ιράν

Η αντιπαράθεση του Ιράν με τη διεθνή κοινότητα για το πυρηνικό του πρόγραμμα συνεχίζεται με οξύτητα.

Ο Αιγύπτιος Διευθυντής της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας κ. Ελ Μπράντεϊ, κατηγόρησε στις 2 Ιουνίου 2008, τις Ιρανικές αρχές ότι αρνούνται να επιτρέψουν την πρόσβαση επιθεωρητών του ΟΗΕ σε σημαντικά πρόσωπα και ντοκουμέντα, που θα μπορούσαν να δώσουν απαντήσεις σε πρόσφατες καταγγελίες για εκτροπή του Ιρακινού πυρηνικού προγράμματος προς στρατιωτικές εφαρμογές. Επίσης επεσήμανε ότι ο εμπλουτισμός του ουρανίου, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε όπλα, συνεχίζεται με γοργούς ρυθμούς.

Στις κατηγορίες της ΙΕΑΑ απάντησε ο θρησκευτικός ηγέτης του Ιράν κ. Αγιατολάχ Αλί Χαμενεϊ, ο οποίος δήλωσε ότι «κανένα σκεπτόμενο έθνος δεν θα ενδιαφερόταν να φτιάξει ένα πυρηνικό όπλο σήμερα» και κατηγόρησε τον κ. Μπους και τους συμβούλους του ότι ενεργούν σαν να είναι «διανοητικά καθυστερημένοι» και ο εκπρόσωπος της κυβερνήσεως κ. Γκολάμ Χοσεϊν Ελμάχ, ο οποίος ανέφερε ότι το Ιράν δεν θα διακόψει το πρόγραμμά του και ότι η μη αναστολή του εμπλουτισμού είναι αδιαπραγμάτευτη.

Ο Πρωθυπουργός της Ρωσίας κ. Πούτιν δήλωσε ότι τίποτα δεν δείχνει ότι το Ιράν προσπαθεί να αποκτήσει πυρηνικά όπλα, διευκρινίζοντας όμως ότι η χώρα του είναι αντίθετη με την απόκτηση πυρηνικού όπλου από την Τεχεράνη.

Ο Ύπατος εκπρόσωπος της ΕΕ για την εξωτερική πολιτική κ. Σολάνα, θα επισκεφθεί το Ιράν και θα προτείνει ένα νέο αναβαθμισμένο πακέτο κινήτρων με αντάλλαγμα την αναστολή του εμπλουτισμού ουρανίου.

ε. Λίβανος

Στις 8 Μαΐου 2008 ξέσπασαν συγκρούσεις ανάμεσα στη Χεζμπολάχ και τους υποστηρικτές της φιλοδυτικής κυβερνήσεως του κ. Χάριρι με αφορμή την απόφαση της κυβερνήσεως να θέσει εκτός νόμου το ιδιωτικό δίκτυο τηλεπικοινωνιών που χρησιμοποιεί η Χεζμπολάχ και να απομακρύνει από το αεροδρόμιο τον υπεύθυνο ασφαλείας με την κατηγορία ότι επέτρεπε τη διέλευση όπλων που προορίζονταν για τη Χεζμπολάχ. Στη διαμάχη αυτή ο στρατός του Λιβάνου τήρησε ουδετερότητα.

Υπό την απειλή της καταλήψεως της εξουσίας με τη βία από τη Χεζμπολάχ και με τη μεσολάβηση του αραβικού συνδέσμου, η κυβέρνηση ανακάλεσε τα μέτρα και ήλθε στις 21 Μαΐου 2008 σε συμφωνία με τη Χεζμπολάχ για τον σχηματισμό κυβερνήσεως εθνικής ενότητας, στην οποία η αντιπολίτευση, που ελέγχεται από τη Χεζμπολάχ, θα έχει 11 Υπουργούς έναντι 16 της πλειοψηφίας, καθώς και το δικαίωμα βέτο στο Υπουργικό Συμβούλιο.

Ύστερα από αυτό εξελέγη ως Πρόεδρος της χώρας, στις 26 Μαΐου 2008, ο πρώην Αρχηγός των ΕΔ Στρατηγός Μισέλ Σουλεϊμάν, που είναι πρόσωπο κοινής αποδοχής απ'όλες τις παρατάξεις. Η ενέργειά του όμως, να αναθέσει την εντολή σχηματισμού νέας κυβερνήσεως στον ήδη πρωθυπουργό κ. Σινιόρα

πυροδότησε τις αντιδράσεις της Χεζμπολάχ και των συμμάχων της και ίσως απαιτηθεί και νέα παρέμβαση του αραβικού συνδέσμου για να ξεπεραστούν οι διαφορές.

Η συμφωνία αυτή δεν εγγυάται την ειρήνευση στο Λίβανο γιατί στην ουσία παγίωσε μια δυαδική εξουσία που θα είναι ασταθής και δεν θα αποτρέψει την επιδίωξη και των δύο μερών να επικρατήσει το ένα επί του άλλου. Σε αυτό συνηγορεί και η γενικότερη αστάθεια στη χώρα καθώς κόμματα, πολιτικοί και φύλαρχοι, αλλάζουν στρατόπεδα με σκανδαλώδεις διαδικασίες.

12. ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Αφγανιστάν

Εντείνονται οι βομβιστικές επιθέσεις αυτοκτονίας με πολλά θύματα.

Ο Αμερικανός διοικητής στο Ν. Αφγανιστάν Συνταγματάρχης Τζόνσον, δήλωσε ότι, κατά την εκτίμησή του, δεν υπάρχει πιθανότητα να αναλάβουν οι Ταλιμπάν συντονισμένες επιχειρήσεις στην περιοχή του, όπως στο παρελθόν.

Ο Αμερικανός Στρατηγός Ντέιβιντ Μακ Κίρναν, που ήταν διοικητής των χειρσαίων δυνάμεων κατά την εισβολή το 2003, ανέλαβε, στις 3 Ιουνίου 2008, τη διοίκηση της ISAF. Ο απερχόμενος διοικητής Στρατηγός Νταν Μακ Νιλ, κατηγόρησε, κατά την αποχαιρετιστήρια ομιλία του, το Πακιστάν και το Ιράν ότι ενισχύουν με αντάρτες τους Ταλιμπάν και επεσήμανε την ανάγκη ισχυρής αφγανικής αστυνομικής δυνάμεως, για να μπορεί να αντιμετωπίζει τα πολλά προβλήματα και κυρίως το λαθρεμπόριο ναρκωτικών.

β. Πακιστάν

Ο κ. Νουάζ Σαρίφ απέσυρε από την κυβέρνηση συνασπισμού τους υπουργούς του, αλλά, όπως δήλωσε, δεν θα την αντιπολιτευτεί. Αιτία αυτής της ενέργειας είναι η διαφωνία μεταξύ των δύο κομμάτων για τον τρόπο που πρέπει να επανέλθουν στις θέσεις τους οι δικαστές που απέλυσε ο κ. Μουσάραφ.

γ. Κίνα

Την οργή του κινέζικου λαού προκάλεσε η άδικη, κατ'αυτούς, κριτική κατά της χώρας τους από ξένους ακτιβιστές και ξένες κυβερνήσεις, καθώς και η μεροληπτική κάλυψη των γεγονότων στο Θιβέτ από τα ΜΜΕ. Ο θυμός τους

εκδηλώθηκε, στην αρχή μέσω του διαδικτύου (30 εκατ. είχαν υπογράψει το σχετικό μανιφέστο μέχρι το τέλος Απριλίου) με συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας σε όλες σχεδόν τις πόλεις και με μποϊκοτάζ στα γαλλικά προϊόντα εξ αιτίας του υπαινιγμού του κ. Σαρκοζί ότι δεν θα παραστεί στην τελετή ενάρξεως των Ολυμπιακών Αγώνων.

Η τόσο μεγάλη αντίδραση θορύβησε την κινεζική ηγεσία, η οποία αναγκάστηκε να πάρει μέτρα για τον κατευνασμό της κοινής γνώμης (απαγορεύτηκαν οι συγκεντρώσεις και αφαιρέθηκε από τις ιστοσελίδες το πιο έξαλλο περιεχόμενο).

Στις 12 Μαΐου 2008, ισχυρότατος σεισμός έπληξε την επαρχία Σετσουάν στην Κεντρική Κίνα. Οι νεκροί ξεπέρασαν τις 90.000 και οι άστεγοι τα 10 εκατ. Η κινεζική κυβέρνηση, σε αντίθεση με την μέχρι τώρα τακτική της που συσκοτίζε τα γεγονότα, έδειξε ένα ανθρώπινο πρόσωπο, δημοσιοποίησε το μέγεθος της καταστροφής και απηύθυνε έκκληση για διεθνή βοήθεια στην οποία ανταποκρίθηκαν όλες σχεδόν οι χώρες.

Στις 4 Μαΐου 2008 το Πεκίνο ανακοίνωσε ότι άρχισε συνομιλίες με εκπροσώπους του Δαλάϊ Λάμα στην πόλη Σεντζέν. Ο εκπρόσωπος του Δαλάϊ Λάμα εξέφρασε την ικανοποίησή του, αλλά και την αμφιβολία του για το κατά πόσον η απόφαση του Πεκίνου είναι ειλικρινής ή σκοπεύει στον κατευνασμό της διεθνούς κοινής γνώμης, λόγω των Ολυμπιακών Αγώνων.

Η κινεζική κυβέρνηση αντέδρασε με οργή για την περιοδεία του Δαλάϊ Λάμα στην Ευρώπη και γι' αυτό Γαλλία, Γερμανία και Αγγλία υποβάθμισαν την υποδοχή του.

Στις 11 Ιουνίου θα επαναληφθούν οι συνομιλίες Κίνας-Ταϊβάν που είχαν διακοπεί πριν 10 χρόνια, ενώ ο Πρόεδρος Χου Ζιντάο, με δήλωσή του, άφησε ανοικτό το ενδεχόμενο να επιτρέψει στην διπλωματικά απομονωμένη Ταϊβάν να συμμετάσχει στις «διεθνείς δραστηριότητες».

Στις 6 Μαΐου 2008 ο Πρόεδρος της Κίνας Χου Ζιντάο επισκέφθηκε την Ιαπωνία. Οι σχέσεις των δύο χωρών, που ήταν στην κατάψυξη τα τελευταία 20 χρόνια, έχουν βελτιωθεί θεαματικά. Η Ιαπωνία θα παράσχει στην Κίνα τεχνολογία που αφορά στο περιβάλλον, ενώ οι στρατιωτικές ηγεσίες των δύο χωρών δεσμεύτηκαν για την ανάληψη μέτρων με σκοπό τη βελτίωση του κλίματος εμπιστοσύνης.

δ. Μιανμάρ (Βιρμανία)

Στις 2 Μαΐου 2008 έπληξε τη χώρα ο φοβερός τυφώνας «Ναργκίς». Οι νεκροί ξεπέρασαν τις 134.000 και οι άστεγοι τα 2,5 εκατ.

Η χούντα που κυβερνά το Μιανμάρ δεν επέτρεψε στις διεθνείς οργανώσεις την είσοδο στη χώρα για τη διανομή της βοήθειας με αποτέλεσμα μέχρι το τέλος Μαΐου να φτάνει στους πληγέντες μόνο το 10%. Η κατάσταση άρχισε να βελτιώνεται μετά την επίσκεψη του Γραμματέα ΟΗΕ κ. Μπαν Κι Μοεν, στις 27 Μαΐου 2008. που έπεισε τους κυβερνώντες να αποδεχτούν τη συνδρομή 10 Ε/Π του ΟΗΕ.

Παρά τη δραματική κατάσταση της χώρας και τις διεθνείς επικρίσεις, η χούντα πραγματοποίησε το προγραμματισμένο δημοψήφισμα για το Σύνταγμα, στις 10 Μαΐου 2008, στις μη πληγείσες περιοχές και στις 24 Μαΐου 2008 στις πληγείσες. Το Σύνταγμα ενεκρίθη με 92,4%.

Η χούντα παρέτεινε για έξι ακόμα μήνες τον κατ'οίκον περιορισμό της ηγετίδας της αντιπολιτεύσεως και βραβευμένης με Νόμπελ Ειρήνης κ. Σούου Κιτ, η οποία έχει περάσει τα 13 από τα 18 τελευταία χρόνια στη φυλακή ή υπό κράτηση. Το 1990 κέρδισε με άνεση τις εκλογές, που προκήρυξε η ίδια η χούντα, αλλά δεν της επέτρεψαν τότε να αναλάβει τα καθήκοντά της.

13. Ν.ΑΦΡΙΚΗ

Τουλάχιστον 13.000 μετανάστες από άλλες χώρες της «Μαύρης Ηπείρου» υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν τις παραγκουπόλεις του Γιοχάνεσμπουργκ, με τη βία, εξ αιτίας της ξενοφοβίας που έχει καταλάβει τους φτωχούς νοτιοαφρικανούς ότι «τους κλέβουν τις δουλειές τους».

14. ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

α. Κούβα

Ο Πρόεδρος κ. Ραούλ Κάστρο αποφάσισε να συγκαλέσει εντός του 2009 το έκτο Συνέδριο του Κομμουνιστικού Κόμματος με στόχο να επιφέρει ευρύτερες αλλαγές στη δομή της εξουσίας και να αντικαταστήσει τη διακυβέρνηση του ενός ανδρός με τη συλλογική από την ηγεσία του ΚΚ.

β. Παραγουάη

Ο αριστερός πρώην επίσκοπος κ. Φερνάντο Λούγκο, ο αποκαλούμενος και «επίσκοπος των φτωχών» κέρδισε τις εκλογές στη χώρα, τερματίζοντας την 60χρονη κυριαρχία του δεξιού κόμματος Κολοράδο.

Μετά την αριστερή στροφή και της Παραγουάης, μόνο η Κολομβία παραμένει, στο νότιο ημισφαίριο της αμερικανικής ηπείρου, στη σφαίρα επιρροής των ΗΠΑ.

γ. Κολομβία

Νέο πλήγμα δέχτηκε το αντάρτικο κίνημα FARC με το θάνατο του ιστορικού του ηγέτη Μανουέλ Μαρουλάντα, 78 ετών, ύστερα από τη δολοφονία των δύο υπαρχηγών του και την παράδοση στις αρχές, λόγω ασθένειας, της αντάρτισσας «Καρίνας» που πριν 24 χρόνια είχε εκτελέσει τον πατέρα του σημερινού Προέδρου Αλβάρο Ουρίμπε.

Οι προσπάθειες της Γαλλίας και οι εκκλήσεις του κ. Τσάβες προς το FARK, για την απελευθέρωση της κ. Μπεντακούρ, δεν είχαν μέχρι τώρα αποτέλεσμα.

Ο αποδεκατισμός της ηγεσίας του και η αυξανόμενη αποστροφή του λαού προς το FARK προοιωνίζουν την αποδυνάμωση και διάλυσή του πολύ σύντομα.

δ. Βολιβία

Το 85% των κατοίκων της Σάντα Κρούζ, της πολυπληθέστερης και πλουσιότερης επαρχίας της χώρας, ψήφισαν υπέρ της ανεξαρτησίας τους στο δημοψήφισμα που διεξήχθη στις 4 Μαΐου 2008. Ο Πρόεδρος Μοράλες, το χαρακτήρισε παράνομο, παρόλο που το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο είχε επιτρέψει τη διεξαγωγή του και κάλεσε τις αρχές της Σάντα Κρούζ σε διαβουλεύσεις. Αναμένεται σε ανάλογη ενέργεια να προβούν και άλλες πλούσιες περιοχές της χώρας.

15. ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Με ανακοίνωσή της στο διαδίκτυο η Αλ Κάϊντα ανέλαβε την ευθύνη της επιθέσεως εναντίον της Δανικής Πρεσβείας στο Πακιστάν στις 2 Ιουνίου 2008 από την οποία σκοτώθηκαν 6 και τραυματίστηκαν 30.

Η επίθεση έγινε ως αντίποινα για τη δημοσίευση γελοιογραφιών του Μωάμεθ από εφημερίδες της Δανίας. Απειλεί δε τη Δανική κυβέρνηση ότι αν δεν ζητήσει συγγνώμη θα ακολουθήσουν και άλλα χτυπήματα.

Στην τελευταία έκθεση του Στέιτ Ντιπάρτμεντ αναφέρεται ότι η Αλ Κάϊντα έχει μετακινηθεί στο Πακιστάν μετά την καταδίωξή της στο Ιράκ και το Αφγανιστάν και γι' αυτό προτείνει την εφαρμογή των ιδίων μεθόδων και εκεί, δηλαδή σύναψη συμμαχιών με τους πολεμάρχους των φυλών και οικονομική ανάπτυξη των απομονωμένων ορεινών περιοχών με αντάλλαγμα τη βοήθειά τους στην εξόντωση των τρομοκρατών, ως επίσης και κοινές επιχειρήσεις αμερικανικών και πακιστανικών ειδικών δυνάμεων.

Στην ίδια έκθεση αναφέρεται ότι οι ευρωπαϊκές χώρες συνέχισαν και το 2007 να βελτιώνουν τις δυνατότητές τους και να συνεργάζονται στενά με τις ΗΠΑ. Σημειώνεται επίσης ότι δεν υπήρξαν πολλά περιστατικά, αλλά αποτράπηκαν πάμπολλα σχέδια, ενώ κατηγορείται η ΕΕ για την απροθυμία της να μπλοκάρει τα κεφάλαια των οργανισμών που υποστηρίζουν τη Χαμάς και τη Χεζμπολάχ.

Σε μελέτη του Καναδικού Πανεπιστημίου Simon Fraser που δημοσιοποιήθηκε στις 18 Μαΐου 2008, αναφέρεται ότι οι τρομοκρατικές επιθέσεις έχουν μειωθεί από το 2001 πάνω από 40% και ότι αυτό οφείλεται στη συνεργασία των κρατών, αλλά και στη μεγάλη απόρριψη των ισλαμιστικών τρομοκρατικών οργανώσεων από τον μουσουλμανικό κόσμο.

Ο Διευθυντής της CIA κ. Μάϊκλ Χέντεν σε ομιλία του στο Πανεπιστήμιο του Κάνσας ανέφερε ότι η έλλειψη τροφή, εργασίας, στέγης και εκπαίδευσης για τις επόμενες γενιές, θα καταστήσει τον αναπτυσσόμενο κόσμο φυτώριο της διεθνούς τρομοκρατίας και ιδιαίτερα τα κράτη όπως Αφγανιστάν, Λιβερία, Λιθουανία, Κονγκό και Υεμένη, των οποίων ο πληθυσμός θα υπερδιπλασιαστεί μέχρι το 2050 και τα οποία δεν θα είναι ικανά να ενσωματώσουν τα νεαρά άτομα που θα κατακλύσουν τις μεγαλουπόλεις τους, με πιθανότερο αποτέλεσμα να στραφούν στη μισαλλοδοξία και την τρομοκρατία. Προσέθεσε επίσης ότι μεγάλο μέρος του πλεονάζοντος πληθυσμού θα αναζητήσει καταφύγιο στον ανεπτυγμένο βορρά και θα αλλοιώσει σημαντικά τη σύνθεση των δυτικών κοινωνιών, σε συνδυασμό με την παρατηρουμένη υπογεννητικότητα. Στην Ευρώπη τα ποσοστά των μουσουλμάνων που είναι σήμερα 3% θα πολλαπλασιαστούν και στην Ρωσία στην οποία ο πληθυσμός φθίνει και γηράσκει ταχύτατα, η μετανάστευση θα πυροδοτήσει πολιτικές συγκρούσεις.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΑΓΩΓΩΝ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ (Φ/Α)

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. Λακαφώση

Το περισσότερο φυσικό αέριο (Φ/Α) που χρησιμοποιείται από την Ευρώπη, προέρχεται από τη Ρωσία. Το 80% του ρωσικού Φ/Α διοχετεύεται μέσω αγωγών από την Ουκρανία και το υπόλοιπο από τις λοιπές χώρες της Αν.Ευρώπης. Όμως, οι πρόσφατες κρίσεις Ρωσίας-Ουκρανίας, με ενίοτε περικοπή του Φ/Α, έφερε και πάλι στην επιφάνεια το θέμα της ενεργειακής ασφάλειας της Ευρώπης και την ανάγκη διαφοροποίησης της προμήθειας του Φ/Α από διάφορους, παραδοσιακούς και μη, προμηθευτές.

Έτσι, μεγάλες δυνάμεις, ηγέτες χωρών, κοινοπραξίες εταιρειών ενέργειας και προμηθευτές Φ/Α, έχουν εμπλακεί σε επιλογές, σχεδιασμούς και διπλωματίες αγωγών μεταφοράς Φ/Α προς την Ευρώπη.

Ενεργειακοί Αγωγοί Φ/Α

Nabucco αγωγός: Αποσκοπεί στη μεταφορά Φ/Α από την Κασπί Θάλασσα μέσω Τουρκίας – που παίζει κυρίαρχο ρόλο – Βουλγαρίας, Ρουμανίας, Ουγγαρίας προς Αυστρία και προς την Κεντρική Ευρώπη. Στον αγωγό συμμετέχει και γερμανική εταιρεία ενέργειας, ενώ έχει αποκλισθεί γαλλική εταιρεία από την Τουρκία για πολιτικούς, κυρίως, λόγους. Εκτιμάται ότι ο Nabucco αγωγός δεν θα είναι έτοιμος πριν από το 2013.

Αγωγός Τουρκίας – Ελλάδας – Ιταλίας (TGI): Αποσκοπεί στην μεταφορά Φ/Α από Αζερμπαϊτζάν προς Τουρκία – Ελλάδα – Ιταλία και εκείθεν, μελλοντικά, προς Ν. Ευρώπη με προοπτική επέκτασης ενός διαδριατικού πλέγματος προς τα Δυτ. Βαλκάνια. Για το ελληνικό τμήμα του TGI έχουν γίνει εγκαίνια λειτουργίας Φ/Α μέχρι την Κομοτηνή. Υπόψη, η Βουλγαρία σκοπεύει να συνδεθεί με TGI μέσω Χασκόβου-Κομητηνής. Ο TGI προβλέπεται να λειτουργήσει το 2011.

Ο South Stream (Νότιος Αγωγός): Ρωσική ενεργειακή διακλάδωση, με υποθαλάσσιο τμήμα στον Εύξεινο προς Μπουργκάς Βουλγαρίας και εκείθεν διακλαδώνεται με το ΝΔ Τμήμα του, προς Αλεξανδρούπολη, μέσω ελληνικού εδάφους προς τη Ν. Ιταλία και με το ΒΔ Τμήμα του προς Ρουμανία-Ουγγαρία-Αυστρία και Β.Ιταλία. Προβλέπεται και επέκταση προς Σερβία-Βοσνία-Σλοβακία και Β.Ιταλία. Υπολογίζεται ότι το ρωσικό Φ/Α θα είναι προσιτό στη Ν. Ευρώπη μέχρι το 2013.

North Stream (Βόρειος Αγωγός): Αποσκοπεί στη μεταφορά Φ/Α από τη Ρωσία μέσω Βαλτικής Θάλασσας προς τη Γερμανία. Ο αγωγός θα παρακάμπτει την Ουκρανία, που σήμερα είναι το διαμετακομιστικό κέντρο Φ/Α προς την Ευρώπη. Η στέρηση αυτού του πλεονεκτήματος αποκαθίσταται εάν υιοθετηθεί άλλος αγωγός Φ/Α – White Stream – υποθαλασσίως, μέσω Ευξείνου, από Γεωργία

προς Ουκρανία. Υφίστανται και εμπόδια από τις περιβαλλοντικές ανησυχίες των Βαλτικών χωρών για επιβάρυνση του ήδη βεβαρημένου υποθαλασσίου χώρου από τα συντρίμια πολεμικού υλικού από το Β΄ΠΠ, στη Βαλτική Θάλασσα.

Αντιπαλότητες και Σύγκριση των Αγωγών Φ/Α

Στην ουσία ο Nabucco αγωγός, που υποστηρίζεται από τις ΗΠΑ, αποσκοπεί στο να παρακάμψει τη Ρωσία. Ο δε South Stream είναι απάντηση στο Nabucco. Βέβαια, οι δύο (2) αγωγοί εκτιμάται ότι δεν ενεργούν ανταγωνιστικά αλλά συμπληρωματικά και, με τελικό αποτέλεσμα, η ύπαρξη και των δύο (2) αγωγών να συμβάλει στην ευρωπαϊκή ενεργειακή ασφάλεια.

Η Ελλάδα υπέγραψε στις 29 Απριλίου 2008 συμφωνία με ισχύ 30 χρόνια για συμμετοχή στον αγωγό South Stream. Καθίσταται έτσι δίοδος ενεργείας, προμηθεύεται επαρκές Φ/Α και εξοικονομεί χρήματα από τα τέλη διελεύσεως του South Stream από το ελληνικό έδαφος. Οι ΗΠΑ δυστροπούν από τη συμμετοχή της Ελλάδας σε αυτόν τον αγωγό για δικούς τους γεωπολιτικούς λόγους. Η απάντηση της Ελλάδος στους ισχυρισμούς ότι τώρα η Ελλάδα εξαρτοποιείται ενεργειακά από τη Ρωσία είναι ότι επιπλέον θα προμηθεύεται Φ/Α και από το Αζερμπαϊτζάν (TGI) και υγρό Φ/Α από την Αλγερία, αλλά και με προοπτική και από άλλες διάφορες πηγές ενέργειας.

Η ΕΕ δίδει πράσινο φως για τη συμμετοχή της Ελλάδας στο South Stream αγωγό, αφού στόχος της ΕΕ είναι η εξυπηρέτηση της ενεργειακής ασφάλειας με τη συμπληρωματικότητα και την ποικιλία των αγωγών και με τη διαφοροποίηση προμήθειας Φ/Α από διάφορες πηγές. Η ΕΕ δε, θέλει να αποθαρρύνει και τα κράτη-μέλη, που υποστηρίζουν το Nabucco αγωγό και γι' αυτό συγχρηματοδοτεί αυτόν τον αγωγό, ο οποίος αντιμετωπίζει προβλήματα κυρίως οικονομικής φύσεως αλλά, κατά ισχυρισμούς άλλων, και ανεπάρκειας Φ/Α από Αζερμπαϊτζάν. Μελλοντικές, όμως, πιθανές επιλογές για την ενίσχυση του Nabucco αγωγού και με Φ/Α από το Blue Stream αγωγό, με το οποίο διοχετεύεται τώρα ρωσικό Φ/Α προς την Τουρκία, αλλά και με Ιρανικό Φ/Α, εφόσον βέβαια εξομαλυνθούν οι σχέσεις Ιράν-ΕΕ, ίσως να προσδώσουν άλλη προοπτική στο Nabucco αγωγό.

ΤΟ ΝΕΟΕΚΛΕΓΕΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ Ε.Δ.Ε.Σ.ΜΕ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ	: Αντιστράτηγος ε.α. Η. ΚΑΖΟΥΚΑΣ
Α΄ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	: Αντιστράτηγος ε.α. Σ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
Β΄ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	: Αντιναύαρχος ε.α. Π. ΛΙΑΠΑΚΗΣ Π.Ν.
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ	: Αντιστράτηγος ε.α. Π. ΚΑΛΦΑΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	: Υποστράτηγος ε.α. Π. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ
ΤΑΜΙΑΣ	: Αντιναύαρχος ε.α. Π. ΠΗΧΑΣ Π.Ν.
ΜΕΛΗ	: Αντιστράτηγος ε.α. Χ. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ
	: Αντιναύαρχος ε.α. Γ. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ Π.Ν.
	: Αντιναύαρχος ε.α. Π. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ Π.Ν.
	: Αντιστράτηγος ε.α. Χ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
	: Αντιστράτηγος ε.α. Ε. ΞΥΔΕΡΗΣ
	: Ταξίαρχος ε.α. Κ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
	: Πλοίαρχος ε.α. Σ. ΚΟΠΙΤΣΑΣ Π.Ν.
	: Α. ΚΕΦΑΛΛΩΝΙΤΗΣ Πρόεδρος HELLAS PETROLEUM CORPORATION

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

Ως αναπληρωματικά μέλη, κατά σειρά εκλογής, αναδεικνύονται οι εξής :

Αντιπύραρχος ε.α. Ε. ΒΕΡΟΝΙΚΙΑΤΗΣ
Υποστράτηγος ε.α. Α. ΣΑΡΑΝΤΙΝΟΣ
Υποστράτηγος Ε.Λ.ΑΣ. ε.α. Π. ΛΑΓΓΑΡΗΣ
Αντιπύραρχος ε.α. Ε. ΣΚΛΗΡΗΣ
Αντιστράτηγος ε.α. Ν. ΜΑΡΡΑΣ

Αγαπητοί Φίλοι,

Οι «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ» συμπλήρωσαν ήδη οκταετή κυκλοφορία και θεωρούμε πως είναι αναγκαίο να προβούμε στην εκ μέρους σας αξιολόγησή τους, εκ μέρους σας με σκοπό την περαιτέρω βελτίωσή του και τη μέσω συνδρομής διάθεσή τους και αποστολή.

Δια το σκοπό αυτό εσωκλείουμε στην παρούσα αποστολή του περιοδικού «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ» ένα ερωτηματολόγιο από το οποίο μπορούμε να εξαγάγουμε πολύτιμες πληροφορίες ώστε να ανταποκριθούμε επαρκέστερα στις απαιτήσεις των αναγνωστών του.

Σας παρακαλούμε να συμπληρώσετε το ερωτηματολόγιο και να το αποστείλετε στη διεύθυνση των γραφείων μας δια του προσφωρωτέρου σε σας μέσου, δια να επεξεργασθούμε και να αξιοποιήσουμε τις προτάσεις σας.

Ευελπιστούμε στην κατανόησή σας δια την ανάγκη προσφυγής στη μέσω συνδρομής κυκλοφορία του περιοδικού «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ». Θεωρούμε πως οι συνδρομές αποτελούν ένα από τα σπουδαιότερα μέσα, στα οποία θα βασίζεται το περιοδικό δια τη συνεχή βελτίωσή του και την παροχή αναλύσεων ποιότητας.

Με εκτίμηση Δια το Δ.Σ.

Αντιστράτηγος ε.α. Η. Καζούκας

**ΞΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
«ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ»**

1. Πόσο συχνά διαβάζετε το περιοδικό «Προβληματισμοί»;

α) τακτικά..... β) πότε-πότε..... γ) σπάνια..... δ) ποτέ.....

2. Τι διαβάζετε συνήθως;

α) όλη την έκδοση..... β) ένα-δύο άρθρα του περιοδικού..... γ) τα άρθρα που άπτονται των άμεσων ενδιαφερόντων μου..... δ) το χρησιμοποιείτε ως εργαλείο εργασίας.....

3. Πώς χρησιμοποιείτε τους «Προβληματισμούς» μετά την ανάγνωση;

α) το διατηρείτε στη βιβλιοθήκη σας..... β) το χαρίζετε σε τρίτους..... γ) αποδέλιπνόνετε τα άρθρα που σας ενδιαφέρουν..... δ) το χρησιμοποιείτε ως εργαλείο εργασίας.....

4. Χρησιμοποιείτε τους «Προβληματισμούς» ;

α) ως πηγή πληροφοριών για προσωπική χρήση..... β) για επαγγελματικούς σκοπούς.....
γ) ως βοήθημα σε εκδοτικές ή επιστημονικές δραστηριότητες..... δ) ως βοήθημα διδασκαλίας.....

5. Πόσο συχνά συζητάτε με άλλους το περιεχόμενο των «Προβληματισμών»;

α) πολύ συχνά..... β) συχνά..... γ) σπάνια..... δ) σχεδόν ποτέ.....

6. Πώς βρίσκετε γενικά τη μορφολογική διαμόρφωση των «Προβληματισμών»;

α) πολύ καλή..... β) καλή..... γ) μέτρια..... δ) κακή.....

7. Πόσο επίκαιρες είναι, κατά τη γνώμη σας, οι αναλύσεις των «Προβληματισμών»;

α) πολύ επίκαιρες..... β) αρκετά επίκαιρες..... γ) σχετικά επίκαιρες..... δ) τετριμμένες.....

8. Πώς αξιολογείτε την επιστημονική αξία των άρθρων των «Προβληματισμών»;

α) υψηλού επιπέδου..... β) μεσαίου επιπέδου..... γ) ικανοποιητικά..... δ) μάλλον μέτρια.....

9. Όσον αφορά στο εύρος των θεμάτων των «Προβληματισμών» θα επιθυμούσατε

α) μεγαλύτερη αναφορά στην εθνική άμυνα..... β) περισσότερες αναλύσεις για οικονομικά θέματα..... γ) περισσότερες αναλύσεις για κοινωνικά θέματα..... δ) μεγαλύτερη έμφαση στην ασφάλεια..... ε) μεγαλύτερη έμφαση στον πολιτισμό και στη θρησκεία..... στ) μεγαλύτερη έκταση στην εξωτερική πολιτική..... ζ) άλλα (παρακαλούμε σημειώστε) :

.....

.....

10. Στην περίπτωση που στο μέλλον δεν λαμβάνετε τους «Προβληματισμούς» δωρεάν

α) δε θα το αγοράζατε..... β) θα το προμηθευόσασταν σε χώρους πώλησής τους..... γ) θα γινόσασταν συνδρομητής-ήτρια και με ποιο χρηματικό ποσό;

11. Έχετε άλλα σχόλια ή προτάσεις;

.....

.....

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΛΟΤΗ

(20 Ιουνίου 08)

Το συμφέρον αποτελεί αναμφισβήτητα το ρυθμιστή των ανθρωπίνων σχέσεων σε ατομικά, συλλογικά και διακρατικά επίπεδα. Προβάλλει συνεπώς ως μείζον πλεονέκτημα η ικανότης διεκδικήσεως και κατοχυρώσεώς του, εντός των πλαισίων των αποδεκτών κανόνων δικαίου, από τα άτομα και τους ηγέτες στο κοινωνικό έως και το γεωπολιτικό πεδίο επικράτησης, που αποσκοπεί, όχι μόνο, στην απόκτηση υλικών αγαθών αλλά στην πρόσκτηση αίγλης και δόξης, γοήτρου και κύρους. Ανάγκη, λοιπόν, ύπαρξης ικανών ατόμων, προικισμένων ηγετών και ισχυρών κρατών.

Η Ελλάς, εσχάτως, λόγω της σημαίνουσας γεωστρατηγικής της αξίας, περιπλανωμένη, παρά τη σαφή και προκαθορισμένη δυτική θέση της, ως ο πανούργος Οδυσσέας, ευρίσκεται στις συμπληγάδες πέτρες των ανταγωνιστριών δυνάμεων, των ισχυρών της σύγχρονης εποχής. Επιθυμητή η ανώδυνη πορεία και η αλώβητη έξοδος, η ευημερεία του λαού και η εξασφάλιση των εθνικών συμφερόντων.

Οι ΗΠΑ, από τη λήξη του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου και μετά, επηρμένες ίσως από την ανθηρά οικονομία, την ασφαλή γεωγραφική τους θέση, σε σχέση με τη θερμή, παρά το γήρας, μητέρα, Ευρώπη, αλλά κυρίως και με αφορμή τη σημαντική συμβολή των στην νικηφόρο έκβαση του πολέμου, εγκατεστάθησαν μονίμως στη γηραιά Ήπειρο, κυριαρχούσες σε εναέριο, θαλάσσιο και χερσαίο χώρους, διεκδικούσες συνάμα ρόλο ρυθμιστού και προστάτου γονικής εξάρτησης. Τελευταία δε, μετά την κατάλυση της σοβιετικής συμμαχίας εξύπνησαν και εξήλωσαν δόξες αυτοκρατορικές. Έτσι, παλαιοί σύμμαχοι και φίλοι, δοκιμασμένοι σε κοινούς αγώνες υπέρ της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της αξιοπρέπειας και εμπνεόμενοι από κοινά ιδανικά, αρχές και αξίες, παραγκωνίζονται και τη θέση των παίρνουν οι χθεσινοί ανταγωνιστές έως και πιθανοί εχθροί.

Η Ελλάς δεν εξαιρείται από αυτή τη γενική θεώρηση με αποτέλεσμα όλα τα εθνικά ζητήματα της να αντιμετωπίζονται από τις φίλες ΗΠΑ με θέσεις ουδέτερες έως αρνητικές. Πάντως οι Έλληνες δεν ξεχνούν και δεν πρέπει να ξεχνούν, διότι δεν είναι αγνώμονες, τη συμβολή των ΗΠΑ στην επιβίωση του λαού και στη διατήρηση της χώρας των στον κόσμο των ελευθέρων, δυτικών, δημοκρατιών. Η Ελλάς προσέφερεν τη γεωστρατηγική της θέση, τον πλούτο και τον φιλελεύθερο λαό της θυσία στο βωμό της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της ειρήνης και είναι αυτονόητο μέσα απ' αυτό το πρίσμα να κατανοεί και να κρίνει τη συμπεριφορά των άλλων και ιδιαίτερα των φίλων. Είναι το παράπονο του φιλοτίμου, του Έλληνα, ο οποίος απαιτεί την αμοιβαιότητα των σχέσεων και την πρέπουσα τιμή στην αέναη συνεισφορά του σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Υπ' αυτές τις συνθήκες τυγχάνει αυτονόητο πως η Ελλάς είναι αναγκασμένη να αναζητεί στηρίγματα δια την επίλυση των εθνικών προβλημάτων σε άλλους, συγχρόνους, ισχυρούς παίκτες του παγκοσμίου γεωπολιτικού περιβάλλοντος.

Η ανακάμπουσα Ρωσία δεν χάνει την ευκαιρία, προοδευτικά και μεθοδικά δηλώνει παρούσα στο υπό διαμόρφωση γεωπολιτικό και γεωοικονομικό περιβάλλον στον, κάποτε υπό τον έλεγχό της και κάτι περισσότερο, χώρο των Βαλκανίων. Έτσι δείχνει πλέον ευήκοον ούς στις ελληνικές θέσεις και ενδεχομένως όχι διότι τις θεωρεί τόσο δίκαιες αλλά κυρίως αποφέρουσες κέρδη. Η Ρωσία, μέσω της Ελλάδος, καθίσταται ο ενεργειακός τροφοδότης της ΕΕ με φυσικό αέριο, παρακάμπουσα την Τουρκία, γεγονός το οποίο ανεξαρτητοποιεί την Ελλάδα από τους δια της Τουρκίας διερχόμενους ενεργειακούς αγωγούς, ενώ την καθιστά κόμβο μεταφοράς ενεργειακών υλών. Τη συμφωνία όμως του αγωγού ακολουθεί και η απαίτηση προμηθείας ρωσικού πολεμικού υλικού.

Απ' αυτό τον κόσμο των αγώνων της εξασφάλισης του συμφέροντος δεν ήτο δυνατόν να απουσιάσουν τόσο η ΕΕ, όσο και η αλματωδώς αναπτυσσομένη, πληθυσμιακή υπερδύναμη, Κίνα. Χώρες, εταίροι, από την ΕΕ διάκεινται ευμενώς προς τις ελληνικές θέσεις, κινούμενες και εξικνούμενες όχι από την επιβάλομένη εταιρική αλληλεγγύη, αλλά κυρίως από τη σχέση του κανόνος «δούνται και λαβείν» με επιδίωξη το θετικό ισοζύγιό των.

Η Γαλλία πλασάρει κατά τον καλύτερο τρόπο, στο πνεύμα του ανανεωμένου συνθήματος «Ελλάς Γαλλία, νέα συμμαχία» το σύγχρονο πολεμικό υλικό της από αεροσκάφη και φρεγάτες. Η Γερμανία, ο έτερος συμπρωταγωνιστής της ΕΕ, προβαίνει στην εξαγορά του οργανισμού των τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος, στα πλαίσια της εξυπηρέτησης της εναγωνίως επιζητούσης την πώληση Ελλάδος. Και ως μη ξεχνιέται η εξαγορά του αεροδρομίου των Αθηνών και η πώληση των αρμάτων κατά το παρελθόν.

Η μακρινή Κίνα, η πανταχού παρούσα στην ελληνική αγορά ειδών ένδυσης και ηλεκτρικών συσκευών, η παγκόσμια κατασκευάστρια ποικίλου και φθηνού υλικού επιχειρεί την επιθετική διείσδυση και εδραίωση στις ευρωπαϊκές αγορές δια της Ελλάδος. Η εκ μέρους της εξαγορά των μεγάλων εθνικών λιμένων δεν θα αργήσει και ίσως λίαν συντόμως να βρεθούν στα χέρια του πλέον παραδόξου συγχρόνου φιλελευθέρου οικονομικού, υπό κομμουνιστικόν μανδύα, εμπορικού μοντέλου – προτύπου.

Και, ενώ όλα τα παραπάνω συμβαίνουν, οι βόρειοι γείτονες της Ελλάδος συνεχίζουν να άδουν τα δικά τους αλυτρωτικά τροπάρια. Η εξ ανατολών Τουρκία απαγορεύει ακόμη και την, εκ των λιμένων της, διέλευση, του πλοίου «Αργώ», σε αναπαράσταση της αργοναυτικής εκστρατείας. Με απαίτησή της οι νατοϊκές ασκήσεις στο βόρειο Αιγαίο συνεχώς ακυρώνονται. Το σύνδρομο του καταπατητή σε όλο το μεγαλείο.

Η Ελλάς έναντι αυτών των συμπεριφορών, τους μεν Βορείους διατρέφει, τους δε εξ ανατολών συνδράμει.

Με αυτές τις σκέψεις και προβληματισμούς εκ μέρους και του ανανεωμένου Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΛΕΣΜΕ σας ευχόμεθα καλό καλοκαίρι.